உ

பதினெண் சித்தர்களில்
தெய்வீகத்தன்மைபொருந்திய

போகமுநிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய
பெருநூல்

நிகண்டு-௲எ௱-ல்.

இரண்டாவதுகாண்டம்

கருக்கடை - ௫௱.

இஃது,
பட்டாளம் எருக்கஞ்சேரி
கனகசபைபண்டிதர் முன்னிலையில்
மதுரை-புதுவை-சென்னை இச்சங்கங்களில்
தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய
களத்தூர்-வேதகிரிமுதலியார் குமாரர்கள்

ஆறுமுகமுதலியாராலும்

ஆயுள்வேதபாஸ்கரன்

கந்தசாமி முதலியாராலும்

பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டாராய்ந்து
பிழையறப்பரிசோதித்து

இ. ரா. ம. குருசாமிக்கோனார்

அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

எ. தீனதயாள முதலியார்

அவர்களால்

சென்னை:—ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1925 [அணா 10

கடவுள் துணை.

பொருள் அட்டவணை.

பொருள் அட்டவணை,

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கருக்கடை நிகண்டு-௲

இரண்டாவது காண்டம்.

காப்புகள்.

ஆனைமுகன் றன்பாத முருகன் பாதம்
ஐயருட சீர்பாத மம்பாள் பாதம்
வாலுமையாள் தன்பாதம் வருணன்பாதம்
வாகான லட்சுமியாள் வரதன் பாதம்
கானனையாள் சித்தர்களின் ரிஷிகள் பாதம்
கமலமதில் வீற்றிருக்கும் வாணி பாதம்
கோனனைய கும்பமுனி யடியேன் பாதம்
கூறுகிறேன் கருக்கடையின் றொகுப்புத்தானே.

தொகுப்பான பெருநூ லினிகண் டனந்தம்
தொந்தமாங் கருக்கடையில் சிலதுஞ் சொன்னோம்
வகுப்பான கடைசரக்கு வுபரசங்கள்
வண்மையாய் நாலுவிதப் பெயருஞ் சொன்னோம்
பகுப்பான பாஷையெல்லாம் பகர்ந்து சொன்னோம்
பண்பான மிர்தசஞ் சிவி யனந்தம்
நகுப்பான லவணவகை யனந்தங் கோடி
நாதாக்க ளறியவென்று நாட்டினேன் பார். (2)

பாரப்பா யுகநான்குங் கடந்துமேதான்
பாடிவைத்தே னாயிரத்துச் சில் வாணந்தான்
சீரப்பா கருக்கடைதா னதற்கு நேராய்ச்
சிறப்பான மூலிவகை திரட்டி வைத்தேன்
ஆரப்பா வெனைப்போல விந்நூறாற் சொல்வார்
அப்பனே நாலுனக்கு யறியச் சொன்னேன்
தேரப்பா யிந்நூலைப் பார்த்துமேதான்
தெளிவுறவே மூலிப்பேர் தெளிந்து பாரே. (3)

நூல்

பாச்சுற்றியின்பெயர்.

பாச்சுற்றிப் பேர்தனையே பகரக்கேளு
 பண்பான நாளிகாவித்துறு மலதாவாகும்
காச்சுற்றிக் கபோதசரணு நளினியாகுங்
 கடிவிஷங்கள் குஷ்டங்கள் போக்கியாகும்
கேச்சிற்றி கிரகிணி கிருமிஞசி
 கெடியான மேகங்கள் போக்கியாகும்
ஈச்சுற்றி யீயத்தின் தோஷம்போக்கி
 யேற்றமாம் பாச்சுற்றி யியலுமாமே. (1)

பரியங்கம் பாதிப்பெயர்.

பரியங்கப் பாதிப்பேர் பகரக்கேளு
 பண்பான குதிரைவா லிகலுமாகுந்
தரியங்கத் தீயினுட புஷ்பமாகுந்
 தமியான புஷ்பீபாதுக் கிதாவாகுங்
கரியங்ககட் டுவாபரி யங்கபாதி
 கண்டார்தனைச் செம்பாக்கி கனகச்சியாகும்
புரியங்க பூரணபுஷ் பியுமேயாகும்
 பேரான பரியங்கப் பாதியாமே. (2)

நருஞ் சோந்தியின்பெயர்.

நருஞ்சோந்திப் பேர்தனையே நவிலக்கேளு
 நாணுகமாம் உக்கடா சூட்சுமபத்திராந்
திருஞ்சோந்தி தீர்க்கவே ரகிதயஷ்டிகாவாஞ்
 சிதவிரிய மாணிசுவற்னா புஷ்பமாகுஞ்
சருஞ்சோந்தி சுதாமதா சாரவிருட்சஞ்
 சணத்திலே கல்லுப்புக் கட்டிப்போகும்
உருஞ்சோந்தி யுப்பெல்லாம் வயிரமாக்கி
 யுண்மையாம் நறுஞ்சோந்தி யுயற்சியாமே. (3)

ஆரையின்பெயர்.

ஆரையுட் பெயர்தனையே யறியக்கேளு
 அழகான சுநிஷணணு சூட்சுமபத்திரா
வாரையாம் வத்திகச் சதுர்த்தளாவர
 மகத்தான சூதவெண்ணை யிறுகியாகும்

ஈரையாம் யீயத்தைப் பற்பமாக்கி
பெழிலான விரணத்தி னீரைக்கொல்லி
சாரையாஞ் சலரோகம் போக்கியாகுந்
தண்ணீரைச் சுருக்கியாம் ஆரைப்பேரே (4)

கசப்பான பசளையின்பெயர்.

கசப்பான பசளைப்பேர் கருதக்கேளு
கண்டாத வெள்ளை குருமது மணியுமாகும்
தசப்பான சுருக்கிடவே சாதிலிங்கமயினஞ்
சண்டாள விஷத்தியாஞ் சளச்சியாகு
மசப்பான மக்கினியும் போதக்கியமாகும்
மாவிஷங் கடிபிரியந் தானுமாகும்
அசப்பான நாகத்தைச் செந்தூரியாக்கி
யதிகமாங் கசப்பான பசளைப்பேரே. (5)

இருவேலியின் பெயர்.

இருவேலிப் பேரினுட மியக்கங்கேளு
யீறிப்போம் அரிகேசா மூதிச்சியமாகும்
வருவேலி வாளகஞ் சலமுமாகு
மகத்தான கேசாம்பு நாகலியாகுந்
திருவிசித வாந்தித்தப் பித்தசாந்தி
சிலேஷ்ம அரிவிகற்பாகம் அரமுமாகுஞ்
சுருவேலி சுரதாகஞ் சனியாகுஞ்
சுயம்பான விருவேலி குட்சமாமே. (6)

பருத்தியின்பெயர்.

பருத்தியுட பேர்தனையே பகரக்கேளு
பண்பான வாமன்னியச் சாதனைபலமாகும்
வருத்தியாம் வாஷ்டியாங் காற்பாசிய
நக்கினிகாவா மகத்தான நக்கினெசிதுபலயினுரைசம்
குருத்தியாங் குலிகுலப வைசமிறத் தாவாங்
கூறான கவிரயதித் தமதூராவாகுங்
கிருத்தியாங் கிருமிஅரா காமர்கண்டு
கிரந்திவிர ணுபகாப ருத்தியாமே. (7)

செம்பருத்தியின் பெயர்.

செம்பருத்திப் பேர்தனையே செப்பக்கேளு
செகப்பான ரெத்தசாதன பலமாகும்
நம்பருத் திரத்தாகாற் பாசமாகும்
நக்கினசிறு குருத்தியிர மாத்தபுஷ்பி
மெம்பருத்தி மேகசா தனியுமாகும்
விரணங்கள் குஷ்டங்கள் ரத்தசத்தி
நம்பருத்தி சறுகணில நாகங்கட்டும்
நாடியதோர் செம்பருத்தி நாமமாமே. (8)

அகத்தி செவ்வகத்தின் பெயர்.

அகத்தியுட பேர்தனையே யறியக்கேளு
அகத்தியகோ முனின்னுமாமுனி தளமாகும்
மகத்தியாம துசிக்குகு வேஷாந் துவி யாகும்
மாசற்ற விரைத்தயில அயமுருகியாடும்
பகத்தியாம் பழுப்புச்சாற் சத்துக்காதி
பாங்கான பட்டையின் பேருமாகும்
வெகத்துக் காதியாம் வேர்ப்பட்டை மேகம்போக்கும்
விதமான அகத்தியுட விந்தையாமே. (9)

சக்கிரவர்த்தியின் பெயர்.

சக்கிரவர்த் திப்பேரை சாற்றக்கேளு
சமனை வாலைத்துகம் முஷ்கப்பிரார்த்தம்
வக்கிரமாம் வாலைத்துகஞ் சக்கிரவாலைத்துகமா
மணியான விரைத்தயிலம் பாஷாணங்கட்டுஞ்
சிக்கிரமாம் சிவந்தநீர்ப் புஷ்பமாகுஞ்
சிலேஷ்டம்பக நாசனியாந் திலதியாகும்
நக்கிரமாம் நாசிதனில் விரணம்போக்கி
நாடியதோர் சக்கிரவர்த்திப் பேருமாமே. (10)

அரைக்கீரையின் பெயர்.

அரைக்கீரைப் பேர்தனையே யறியக்கேளு
அழகான சல்லிகா ரேமசத்தி
சிரக்கீரை சின்னயதி காசாகியாகுஞ்
செழும்பான செருங்கபத்த ஞசமாகு
மரக்கீரை மதுற்சாசு புஷ்பியாகும்
வாதசுர ஞசனியா மார்க்கியாகும்
நரக்கீரை ருசிகரிபித்த சமனியாம்
நாடியதோ ரரைக்கீரை நாமமாமே. (11)

காளானின் பெயர்.

காளானின் பேர்தனையே கருதக்கேளு
கனசற்ப சத்திரந்து கவகோவாகும்
பூளாமி றப்போடம் பூமிகெந்தகமாம்
புகழான செங்காளான் குதங்கட்டும்
நாளான கருங்காளா ளுகங்கட்டும்
நவமான பச்சையென்றால் பரிசவேதி
தேளானசிலேவிட மகாமருசி கரியுமாகுஞ்
செயமான காளானின் செயனுமாமே. (12)

வனமிட்டியின் பெயர்.

வனமிட்டிப் பெயர்தனையே வருக்கக்கேளு
மாச்சற்ற கிறிங்காட கத்துவைமாகும்
தினமிட்டிசிறிங் கஞ்சகல பிம்பமாகும்
திறிகண்டக மானதோர் கிலேஷ்மஅறியாகும்
தனமிட்டி தாளகத்தைப் பற்பமாக்கி
சாரத்தைக் கட்டியேக மணியமாக்கி
அனமிட்டி யாரோக்கிய வூஷ்ணியாக்கும்
அதியவசிக் கியானவன மிட்டியாமே. (13)

பூசனிக்காயின் பெயர்.

பூசினியின் பெயர்தனையே புகலக்கேளு
பெரியகூலே மானட்கிபுஷ்ப பதைாவொகும்
காசினிக்குப் பாண்டங்கா கருபலாவாங்
கடிதான பாஷாண வூறல்போக்கி
மாசனி மருந்திடு முறியப்பண்ணி
மகாஅவு ஷதனுசனி குளிர்ச்சியாகும்
தாசனி மஞ்சள்சிறப் புஷ்பியாகுஞ்
சாம்பலாம் பூசனிப்பேர் சாற்றலாமே. (14)

கக்கரியின் பெயர்.

கக்கரியின் பேர்தனையே கருதக்கேளு
கார்க்கோடகி ராசபுஷ்பி தானுமாகும்
சொக்கரி ரோமசாலி யானமாகும்
ரூபமாம் பத்திரிகாரு கச்சியாகும்

சிக்கரிசி சிலேஷ்மனு சனியுமாகுந்
திடசணி கடுத்தியுஷ்ணகப ஆரியாகும்
நக்கரி ரசாயனி திபனியாகும்
நாடியதோர் கக்கரியி னுமமாமே. (15)

கொம்மட்டியின் பெயர்.

கொம்மட்டிப் பேர்தனையே கூறக்கேளு
குக்கலிங்கோ வாறுகோ கொடிச்சியாகும்
பம்மட்டி பண்டுபத்திறச் சாயாவாகும்
பாச்சான பண்பான பழத்தியாகு
மும்மட்டி மூத்திரக்கிரிச்சிர அரியுமாகு
மூதண்ட தாகனு சனியுமாகும்
பிம்மட்டி வாதமாம் பித்தஅரியாகும்
பெரியகொம் மட்டியுட பேருமாமே. (16)

இரும்பிலியின் பெயர்.

இரும்பிலியின் பெயர்தனையே யியம்பக்கேளு
யேற்றகோதா வன்னியா பிராமணியாகும்
கரும்பிலிலகா ஆமிலகாத்து வம்மிலமாகுங்
கனமான கெந்தகத்தைத் தயிலமாக்கி
நரும்பிலிவேர்ச் சாற்றில் நாகங்கட்டும்
நலமான யிலேதன்னி லீயங்கட்டும்
சுரும்பிலி திறிதோஷ சமனியாகுஞ்
சொல்லியதோ ரிரும்பிலியின் சூட்சமாமே. (17)

புஷ்கர மூலப்பெயர்.

புஷ்கர மூலப்பேரை புகலக்கேளு
பேரான மூலந்து புஷ்கரமூலம்
நஷ்கரம் நாசனீம் புஷ்கராவயமாம்
நயனத்துக்கு னுத்தியாம் நலனியாகும்
வஷ்கரம் வாதபித்த சமனியாகும்
மதாக்கினி விரணகரி பிறமிநாசி
தஷ்கரந் தாதுவத் தினையுமாகுஞ்
சாற்றியதோர் புஷ்கர மூலப்பேராமே. (18)

பிரம்பின் பெயர்.

பிரம்பினுட பேர்தன்னையே புகலக்கேளு
பெருமையாம் வெத்திரோபம வசாக்கிரமாகும்
பரம்பான பதத்திர விரியமாகும்
பாங்கான திறகவல் லியுமேயாகும்
முரம்பான முனியகத்தி முன்னிச்சியாகும்
மூதுணர்ந்தோர் கையினிட தொண்டமாகுஞ்
சுரம்பான குதுநா சனியுமாகுந்
துஷ்டிவிர ணாத்தியானப் பிரம்புமாமே. (19)

புளிகறணையின் பெயர்.

புளிகறணைப் பேரினுட விபரங்கேளு
மிடுக்கான சிஞ்சினிசஞ் சினியாகுங்
குளகரணை மோகினிக்குள் மஞ்சிமியாகுங்
குறமான வின்றேமா குனைத்தியாகுங்
களகறணை கடிவிஷங்கள் கடாவாதயாறியாங்
கனத்தமேதோர் ஸிலேஷ்ம அரிகாரத்தியாகுந்
துளகறணை துஷ்டமாம் விரணம்போக்கிச்
சொல்லியதோர் மிளகறணைச் சூட்சமாமே. (20)

கொகிழியின் பெயர்.

கொகிழினுட பேர்தன்னையே கூறக்கேளு
கொகிழான கடும்பாரங்காச மேதாவாகும்
பகிழான பாலித்திகா பிச்சாவாம்
பாங்கான ஷரத்திரசு தாசநாபி
சகிழான சகண்ணியிபக் கனகியாறு
சமரசமா மதுமொணமேசார குரணி
தகிழானத் தாபாடல் பவுஞ்டிரகமாகுந்
சாற்றியதோர் கொகிழினுட தன்மையாமே. (21)

கிருதையின் பெயர்.

கிருதையுடப் பெயர்தன்னையே கிளறக்கேளு
கெட்டியாம் உருக்குதன்னைப் பற்பமாக்கி
கிருதையாஞ் சிறாக்கியாநின் ஞக்கியாவாங்
திமிருலி மேகினிவட பத்திரிகாவாங்

தளுநவையாஞ் சைவாவாஞ் சதிரியாகுஞ்
சமரசமாம் வாதமத்தஞ சமணியாகும்
விளுநவையாம் விரணகரி மேககாந்தி
மிடுக்கான கிளுநவையுட மேன்மையாமே. (22)

அய்விரலின் பெயர்.

அய்விரலிப் பெயர்தனையே அறியக்கேளு
அஞ்சுவிர லங்குலிங்க பிசம்பைவிரலி
பைசாங் குலராகி காபிண்டமாகும்
பருத்ததோர் பலமான வற்பலாவாஞ்
சைவிரலி சாதிலிங்க மபினியாகுஞ்
சடைமுடியோன் பழத்துக்குள் வாகியாகும்
செய்விரலி கிலேவிட்டமனு சனியுமாகுஞ்
சிறுகருப்பி அய்விரலிச் செயலுமாமே. (23)

கவுதும்பையின் பெயர்.

கவுதும்பைப் பேர்தனையே கருதக்கேளு
கவுசும்ப விரணுவாம் அதிசத்திராத்தாவி
செவுதும்பை கெவுதம்பா மேஷாவாஞ்
செயமான கிஷானபூதிகே சாவுமாகுஞ்
துவுதும்பை கும்பயோ நிரெணபுஷ்பமாஞ்
சூதான பாஷாணங் கட்டிப்போகுங்
கவுதும்பைச் சாக்கிஞே யாகிரதும்பகமாகுஞ்
சாற்றியதோர் கவுதும்பைத் தண்மையாமே. (24)

பிறங்குநாரியின் பெயர்.

பிறங்குநா ரிப்பேரைப் பேசக்கேளு
பெருமையாங் கச்சிரோ கெந்தமூலா
தறங்கான சந்திரவிடோ துல்லபச்சமாகுஞ்
சமன்குரு தனுபினலனு வுமாகும்
சிறங்கான் சோரிச மலைக்கரியாஞ்
செனனுக பந்தனியாஞ் சிந்தூரியாகும்
வறங்கான வாதச சமணியுமாகு
மருவியதோர் பிறங்குநாரிப் பேருமாமே. (25)

செங்கத்தாரியின்பெயர்.

செங்கத்தா ரிப்பேரை செப்பக்கேளு
செவியமாங் கோஷ்டகமா நேத்திரபுஷ்பி
நங்கான் சர்வாங்கிரத்த புஷ்பிகாலாம்
நற்பட்டைச் சாறுதனி னல்லபாகஞ்
செம்பாம லெம்பான வேர்ச்சாற்றில்வெள்ளி
செம்பான பூச்சாற்றில் தங்கஞ்செம்பாம்
பம்பான பழச்சாற்றில் அயமுஞ்செம்பாம்
பாடியதோர் செங்கத்தாரிப் பேருமாமே. (26)

காட்டுத்தீயின்பெயர்.

காட்டுத்தீப் பெயர்தன்னை கருதக்கேளு
கண்கண்ட நிழல்மட்டும் பூண்டுத்தீயு
மாட்டுத்தீ மரக்காற்றுப் பட்டைமட்டு
மனுஷரொடு மிருகங்கள் பறவைமாயும்
ஊட்டுத்தீயு லோகங்கள் பற்பமாகும்
ஊழித்தீ காலக்கினி ககனக்கினேயனு
பூட்டுதீ பிர்மசோமா பைப்யோமாகும்
பொருத்தீயாங் காட்டுத்தீப் பேருமாமே. (27)

புல்லூரியின்பெயர்.

புல்லூரிப் பேர்தன்னை பொருந்தக்கேளு
புன்மையாஞ் சேகரி பாதம்பாரோ
வல்லூரில் வந்தரக்கோமீர் வல்லிகாலா
மகாவிருட் சாதிவிருட் கருகாளாங்
கல்லூரி காமாதி விருட்சமாகும்
காமினி காமாலை நசனியாகும்
தில்லூரி திரிதோஷஞ் சமணியாகுந்
செப்பியதோர் புல்லூரிச் செயனுமாமே. (28)

திலகவிருட்சத்தின்பெயர்.

திலகவிருட் சப்பேரை செப்பக்கேளு
திலகமாம் பூரணக் கிறிமாணமாகுங்
குலகமாங் குரகச்சின்ன புஷ்பகமாகுங்
குளிர்கிருக மண்டன காரியாவாகும்

விலகமாம் விருட்சசித்திரோ விசேசுதமாகும்
வெறுப்பான பாஷாணங் கட்டிவெள்ளை
சலகமாம் தாளகத்தின் மஞ்சள்போக்கு
சலகையாந் திலவிருட்சப் பேராமே. (29)

உச்சிலந்தின்பெயர்.

உச்சிலந்தின் பேரை யுரைக்கக்கேளு
உறமான பந்துகோடாங் தூசிலசியா
நச்சியாஞ் செடிந்தடுவே கோழிச்சூடாம்
நற்செவப்பு வெள்ளையுமாய் நல்கும்வேசி
திச்சியா செம்புதனை பற்பமாக்கி
திரிவங்க செந்தூர மாக்கியாகுங்
கச்சியாங் காயத்தைக் கல்லாக்கியாகுங்
கடியவுச்சி சிலந்தியுட காட்சியாமே. (30)

பாவட்டையின்பெயர்.

பாவட்டைப் பேர்தனையே பகரக்கேளு
பணுவிருத்த தூமகரீ தானுமாகு
மாவட்டை மாந்தத்தை யறுக்கியாகு
மகத்தான சிறகமணிவை மாற்றியாகுங்
காவட்டை கபந்தனை பகற்றியாகுங்
கடியசுக்கான் றன்னைச் சத்துமாக்கி
மாவட்டை மகாதோஷம் நீக்கியாகு
மகத்தான பாவட்டை வண்மையாமே. (31)

கருங்கொடியின்பெயர்.

கருங்கொடியின் பெயர்தனையே கருதக்கேளு
காளசியாமா கிருஷ்ணவல் லக்கினியாகும்
யிருங்கொடி பீறுந்தபிறுதாநி காவாம்
பேரான சினித்தகுஞ்சா புஷ்பியாகு
மருங்கொடி மகாநிவோசை வைதாம்பூலம்
வல்லிகா மனோசிலையை மார்க்கமாக்கி
அல்லிகா அயந்தனையே செந்தூரமாக்கி
படர்ந்தகருங் கொடியினுட ஆண்மையாமே. (32)

ஒட்டொட்டின்பெயர்.

ஒட்டொட்டின் பெயர்தன்னையே யுணர்த்தக்கேளு
ஓங்காரி கச்சுரி தட்சணைபத்திரி
பட்டொட்டி பணிஆரி மருப்பவமாகும்
பருந்திற்கழு லாணகவி ரயாசமாகுங்
கிட்டொட்டி கிருமிளிக விதேதநியா
கெந்தகத்தைச் செப்பாக்கித் தயிலமாக்கி
நாட்டொட்டி சுவாசகா சக்கினியாகும்
நணுகியதோர் ஒட்டொட்டி னாமமாமே. (33)

செம்பரத்தையின்பெயர்.

செம்பரத்தைப் பேர்தன்னையே செப்பக்கேளு
செம்பாகு சுமஅரித்த மாலோமயாகும்
தூம்பரத்தை தருபகா செவாலியாகும்
ருத்திரபுஷ்பா தாமமா புஷ்பமாகுஞ்
சம்பரத்தை சபாபுஷ்பா சாதிலிங்கம்
பினிதன்மை யாமதனிவர் மல்லிகாவாங்
கம்பரத்தைக் காரீயகொடிச் செப்பியாகுங்
கடியசெம் பரத்தையுட காட்சியாமே. (34)

கொடிக்கள்ளியின்பெயர்.

கொடிக்கள்ளிப் பேர்தன்னையே கூர்ந்துகேளு
கோடியாம் விருட்சமா மகாவிருட்சமாகு
மடிக்கள்ளி வாதனை சனியுமாகு
மகத்தான நீட்சணி சோரியாகும்
படிக்கள்ளி பாவினிவி ரோசனியாம்
பண்பான பாலுக்குள் குதக்கட்டு
நட்டிக்கள்ளி யீயத்தை நாசமாக்கி
நாடியதோர் கொடிக்கள்ளி நாமமாமே. (35)

இலைக்கள்ளியின்பெயர்.

இலைக்கள்ளிப் பெயர்தன்னையே யியற்றக்கேளு
யெழில்பத்திர சங்காத சமத்தூக்தச்சம்
தலைக்கள்ளித் தாய்மலை கண்டகமாகுந்
தனிவச்சிர கண்டாசெந் திராஞ்சமாகுங்

குலேக்கள்ளி குன்மநித்திரிஞ்ச பத்திரமாக்
குணக்கியாந் தீட்சணி கடுதித்தாசங்
குலேக்கள்ளி போவாதோ தாபிலிகை
பாண்டுகன ரோகஅரியிலைக் கள்ளியாமே. (36)

திருகுகள்ளியின் பெயர்.

திருகுகள்ளிப் பெயரைச் செப்பக்கேளு
திருக்கியாம் பத்திரசினு காதபத்திரம்
சுருதிகள்ளி சுவானசிகு வாதனர்சி
னுகாவாகுந் துடியதனசுதாணிய பித்தாரோத்தா
மிருகுகள்ளி மிறதுயவி நாசனியுமாகு
மிடுக்கான அயசிலிட யியமாகும்
நருகுகள்ளி நாகயிந் தனையுமாகும்
நாடியதோர் திருகுகள்ளி நாமமாமே. (37)

மான்செவிக்கள்ளியின் பெயர்.

மான்செவிக் கள்ளிப்பெயரை வகுக்கக்கேளு
மகத்தான அரன்சினுகு பயசாவாகும்
தின்செவி சினித்தமாங் கடுகமாகுஞ்
செயலான லகுவூஷ்ணங்க பாநிலக்கினம்
ஊன்செவியு லோகபந் தனியுமாகு
முண்மையாம் நாகத்தைப் பற்பமாக்கி
கூன்செவி குன்மத்தைப் போக்கியாகுங்
கூரான மான்செவிக் கள்ளியாமே. (38)

பொன்னுவாரையின் பெயர்.

பொன்னுவாரைப் பெயரை புகலக்கேளு
பொன்னை மேகமாரியு மாதியாகும்
உன்னை ருக்குஷ்மா மேகச்சத்துரு
வுத்தமமா மரிகசிரேணிக காசஆவாம்
வன்னை வர்ணபுஷ் பகமுமாகு
மகத்தான காரியச் செந்தூரியாகும்
நன்னை நாகபந் தனியுமாகும்
நாடியதோர் பொன்னுவாரைப் பேருமாமே. (39)

ஓதியமரத்தின் பெயர்.

ஓதிய மரத்தின் பேரினுட வுண்மைகேளு
வுயர்ந்தோர் பசாந்திரியாம் தைவிறிச்செடம்
சதியமாஞ் சட்கவியோ பருளாங்கி சாவாஞ்
சண்ட மாருதமான விருட்சமாகும்
பிதியதோர் மிருதுபுஷ்பி விரறைசனியாம்
வியறுனை அதிகாரம் போக்கியாகும்
துதியமாம் ரக்தசேர ஷணியுமாகும்
துளர்ச்சியா மொதியமாச் ருட்சமாமே. (40)

புன்னையின் பெயர்.

புன்னையுடப் பெயர்தன்னையே புகலக்கேளு
புன்றைகம் புருஷை ஆகச்சியமாகும்
துன்னையுட துங்காகி யாரக்தகேசமான
துடியான குமேரு புஷ்பகமுமாகும்
வன்னையுட வாசனையாங் கெந்தியாகு
மாசற்ற பத்திரமாம் வாதகைசனியாம்
வின்னையுட விரணங்கள் குட்டம்போகு
மடுக்காகும் புன்னையுட விபரமாமே. (41)

சுரபுன்னையின் பெயர்.

சுரப்புன்னைப் பெயர்தன்னையே சொல்லக்கேளு
சுரபேது சிந்தபுஷ்ப பகுமுமாகும்
தரப்புன்னை தாசிந்த யந்திகாவாக்
தனிரான சுகந்தபுஷ்ப பகுமுமாகும்
நரப்புன்னை நாகசெந் தாரியாகும்
நலைத்தவோர்ச் சாற்றினில் வெடியப்புக்கட்டும்
குரப்புன்னை குஷ்டங்கள் போக்கியாகுங்
கூரான சுரப்புன்னைக் குணமுமாமே. (42)

கறும்பிசினின் பெயர்.

கறும்பிசினின் பேர்தன்னையே கவிலைக்கேளு
கலமான சாதிரசோர் பெளவமாகும்
கறும்பிசினின் கான்குடோ அமுமமாகுங்
கடியவைச் சபறுப்போர் கெந்தாசமாகும்

பறும்பிசின் பவுரோலாம் நாளிகபேலைசமாம்
பண்பான சுகந்தாசதஞ் சாபியாகும்
நிறும்பிசின் நிலலோகம் பற்பாந்ததாவாம்
நேரான கௌதமம் நறும்பிசினி னுமமாமே. (43)

திருவட்டப்பிசினின் பெயர்.

திருவட்டப் பிசினின்பெயர் செப்பக்கேளு
சிறிவேஷ்ட கோகுவாய் சகமுமாகுந்
தருவட்டஞ்சி நிவாசசா ளத்துருமாகுஞ்
சகமானசிறி வாசியாசிறி சகோசகோதாபந்
துருவட்டந் தாபவிருட்சந் தானுமாகுந்
தூபகமார்த்த கோரத்த சீரம்
விருவட்டம் விரணரோ பனமுமாகு
மிடுக்கான திருவட்டம் பிசினுமாமே. (44)

சன்றையின் பெயர்.

சன்றையுட பேர்தனையே சாற்றக்கேளு
சகமான நிசாசரிதன் அரியுமாகும்
நன்றையா மர்த்தக் காரியாகும்
நலமான கோதனு பிதுநாசன்று
தொன்றையாஞ் சோரிசங்கனி கர்த்ததாவாஞ்
சோரபுஷ்பிச கேசனியு மாகும்
வன்றையா வத்துமதாகு மனைச்சோரமாகு
மகத்தான சன்றையுட மார்க்கமாமே. (45)

உகாயின் பெயர்.

உகாயினுட பேரின்பே ருறுதிகேளு
வுண்மையாந் தீட்சண விருட்சணமாகுந்
தகாயினுட அானுகோனம் நாசனமாஞ்
சகுண்டிதிட விக்கினபல சங்கிரியாம்
மகாயினுட காகவல்ல பவிரோசனபலமாகும்
மனப்பிர வாளர்ப்பல சுமிர்தமாகும்
நகாயினுட ரத்தகாம்பி னுசரமாகும்
நற்பஞ்ச தீபிகாயு காயுமாமே. (46)

கண்டில்வெண்ணெயின் பெயர்.

கண்டில்வெண்ணெய்ப் பேர்தனையே கருதக்கேளு
கனமான சவேலையுஞ்சியாச் சீதமாகும்
சிகண்டில் வெண்ணெய் சீதசத்திராந்தூரி
காலியபியாந்தின்ன மத்திறிகச் சேதிகதிதாவாகும்
வண்டில்வெண் ணெய்மதுர மாம்பிதக
காதிகமாவரணை கெந்திரவியந் தக்கினமாகு
சண்டில்வெண்ணெய் சாலேயுஞ் சிதலிந்திக்கஞ்
சமரசமாங் கண்டில்வெண்ணெய்க் சாட்சியாமே. (47)

சிவப்புநெல்லின் பெயர்.

சிகப்புநெல்லு பேர்தனையே செப்பக்கேளு
செயலான மகாசாலி ரத்தகாலி
துகப்பான சுகந்தப்பிர வர்த்ததாவாந்
தூய்மையாங் கடபுஷ்பி கர்ச்சசாலி
சகப்பான சங்கலனே கிருஷ்ணசாலி
சகச்சா ரகமான மூத்ததாவாம்
கெட்பான வச்ரபாணை பனச்சைவமாரு
மரைண்ணியாசி கப்புநெல்லு மார்க்கமாமே. (48)

நல்லரிசியின் பெயர்.

நல்லரிசிப் பேர்தனையே நவிலக்கேளு
நலமான சம்வாக் கிருஷ்ணசாலிச்சமா
வில்லரிசி விரிசியாயிதமே சைமான
மிக்கான கிருதவித் திச்சமாகும்
கல்லரிசி காரச்ச அயோவிதாலாங்
கனமான மகசாலி சேர்த்தவர்ணம்
சல்லரிகம் போக விர்த்தியாகுஞ்
சமரசமாம் நல்லரிசித் தன்பேராமே. (49)

வெள்ளரிசியின் பெயர்.

வெள்ளையென்ற அரிசியின்பெயர் விளம்பக்கேளு
மிக்கான சுவேதக சாலியுமாகும்
வள்ளையென்ற மகாசாலிச் சேரத்தவர்ண
மகத்தான லட்சுமியின் விலாசமாகும்

வெள்ளையென்ற வெறிப்பான வேருமாகு
மிக்கான வர்னலா வுகமுமாகும்
பிள்ளையென்ற பெலசாலி யரிசியாகும்
புனிதமாம் வெள்ளரிசிப் பேருமாமே. (50)

கறுப்பரிசியின் பெயர்.

கறுப்பான அரிசிப்பேர் கருதக்கேளு
கருயாள புஷ்பகத் தாவுமாகு
மறுப்பான மகாரவி கிருஷ்ணவிறு
கிமத்தான தனேபல மாரகியாகு
முறுப்பான குஷ்டரோய் கடியகாரா
யுறுதியாம் புண்களுக்கு வுபகாரியாகும்
திறப்பான தேகத்துக் குறுதியான
சீரான கறுப்பரிசிச் செயனுமாமே. (51)

கோதும்பையின் பெயர்

கோதும்பைப் பேர்தனையே கூறக்கேளு
கோதமாயவர் சைவபகுதா மிலமாகும்
பேதும்பை மிலேச்சைபே யனமுமாகு
மிக்கான புதிநக சைவமாகும்
காதும்பை கங்கைநிரு பசேபமாகுங்
கதிரத காலிமகா சாலியாகுந்
தூதும்பை சுகந்தாவன வதத்ததாவாந்
துப்முஷ்டிக் கோதும்பைச் சூட்சமாமே. (52)

அவலின் பெயர்.

அவலினுடப் பேர்தனையே யறியக்கேளு
யவசித்தர ரவமாகச் சாத்தசாரம்
மூவலான முஷ்டித்தானி லோரசாவாகு
மிக்கான தயச்செவமுனி பட்சியாகும்
மிவலான பிறபாலிகா கருணரண்ணியம்
மிக்கான தகச்சரசா சாரகத்து
திலவான பிரசாதி காதிகடையாகுந்
செப்பியதோர் ரவலினுட சீருமாமே. (53)

வரகின் பெயர்.

வரகினுடப் பேர்தன்னையே வழுத்தக்கேளு
மகத்தான தோத்திரவங் கோரதூஷந்
சரகான சட்சமநாத்தி போஷாவாகுஞ்
சமருடச்சி வரமாசச் சித்திரமாகும்
பிரகான பீச்சகமு ணியகாவாகும்
பெரிதான கௌஜயங் கானகந்தி
அரகான அணிச்சப் புத்தகமுமாகு
மழகான வரகினுட வண்மையாமே. (54)

திணையின் பெயர்.

திணையினுடப் பேர்தன்னையே செப்பக்கேளு
செழுமையிறி யங்குணங்கு லைச்சைலமாகும்
தணையினுட செயமாகச் சித்திரத்தண்டுலமாம்
தண்மையாம் அலைத்திசம் பந்தனமாகும்
சணையினுட சைவங்க பிரியசகத்திகஞ்
சகமான பாண்டுபோ சனமுமாகுங்
கணையினுட கானக விருத்தியாகுங்
கனமான திணையினுடக் காட்சியாமே. (55)

மொச்சையின் பெயர்.

மொச்சையுடப் பேர்தன்னையே மொழியக்கேளு
முகமான தானியமா ஷத்துவாகும்
விச்சையுட விக்கிநேயா குருனித்தலாம்
விருஷகா மழிக்கான பயறுமாகும்
உச்சையாம் உருக்கினத்துக் காதியாகு
முண்மையாஞ் சத்துக்குக் காலைகும்
அச்சையாம் ஆதார வேருமாகு
மாண்மையா மொச்சையுடப் பேருமாமே. (56)

பணிப்பயரின் பெயர்.

பணிப்பயரின் பேர்தன்னையே பகரக்கேளு
பாண்பான லாசகா கிருஷ்ணமூக்கா ;
சணிப்பயரு சாரிதா அரிமண்டகமாகுஞ்
சாங்கமா மூக்கரசா. லாரிலாவா

வனிப்பயறு வாகனுபி ரோத்தசோபா
மதுரமா சோத்தமா சிரேஷ்டவாகுந்
சுனியான சரரூபா விருத்தவேஷி
சுகபவேதி சம்பனிப் பயறுமாமே. (57)

கறுப்புக்கடலையின்பெயர்.

கறுப்பான கடலையுட பேரைக்கேளு
கனமான அரேணவம்வா ளுச்சமாகும்
சறுப்பான சாகாள காரவவாங்
தண்மையாங் களகச்சத்தி நிபுடாருட்சா
மறுப்பான மகாகெந்தா சுகந்தாசமாகு
மகத்தான சணகமாங் கிருஷ்ண சன்னுகமாம்
கெறுப்பான கெந்தகத்தின் றயிலமாகுங்
தெட்டியாங் கறுப்பான கடலையாமே. (58)

அணுமூலு துவரையின் பெயர்.

அணுமூலு துவரையுட வாண்மைகேளு
அழகான சிங்காரச் சுவேதமைபா
சணுமூலு சயோலங்கா முகப்பிறியாவாஞ்
சமர்த்தான மங்குவிட்டா காஙிருப்பியா
தணுமூல தாக்கந்தா சுனம்புசாவாங்
தண்மையாம் பாஷாண ரசிதசகியாகும்
பணுமூலு பாலவிலோ சனியுமாகும்
பாடியதோ ரணுமூலு துவரையாமே. (59)

ஆமப்பா மூலிகையின் சாதியெல்லாம்
அறிந்தமட்டு மாராய்ந்து ஆயிமைத்தான்கேட்டு
ஓமப்பா நந்திசொல்லைக் கேட்டுக்கேட்டு
உவப்பான காலாங்கி நாயர்சொல்லைக்கேட்டு
சேமப்பா வடமொழியின் றிரட்டையெல்லாம்பார்த்து
சிரசான சித்தர்களைத் தொழுதுகேட்டு
நாமப்பா நிகண்டுக்குள் பேரையெல்லாம்
நழுவாம லறிந்தமட்டுஞ் சொன்னேன்பாரே. (60)

சொன்னதொரு மூலிகையின் ஜெருகுப்புக்கேளு
சுளுக்காக நானூற்று யெழுபத்துமூன்று
பென்னதொரு பேரையெல்லாம் பிரித்துச்சொன்னேன்
பேரான சாயதிரத்தி லில்லையில்லை
இன்னதொரு சாஸ்திரந்தான் மெத்தமெத்த
யேழையாம் பசுளுனக்குத் தெரிந்துபோகும்
பன்னதொரு பாஷைப்பேர் சொன்னதர்மம்
பராபரமா மணித்தாய்க்குக் குருவுக்காச்சே. (61)

மூலிகைகள் முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

போகமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

மூலிகையின் தொகுப்பு

விபரங்கூறுகின்றது.

ஆச்சென்ற பேரினுட தொகுப்புகேளு
அழகான சீந்திலொடு மரளகாஞ்சோதி
பேச்சென்ன பெருஞ்சோதி யாடாதோடை
பேரான கருங்காலி வெண்கருங்காலி
வேச்சென்ன வேம்போடு பெரியவேம்பு
விதமான நிலவேம்பு சர்க்கரைவேம்பு
கோச்சென்ன கோரையொடு கிழங்குபற்படாகங்
கொடியான வெட்டிவே ரிலாமிச்சம்வேரே. (62)

வேரான பேய்ப்புடல் வட்டத்திருப்பி
மிக்கான குமிழ்பெருங்கு மிழிதேவதாரம்
பேரான பெரியவெள்ளை பிரஸ்நபாஷணி
புகழான கண்டங்கத்திரி சிறுவழுதலையாரும்
நேரான பெரியவழு தலைநெரிஞ்சில்
நேர்வில்வ முன்னைகழற் கொடியுமாரும்
தூரான சுவே தகழங் கொடிகொட்டைக்கரந்தை
சுணையான நாறுகின்ற கரந்தையாமே. (63)

ஆமென்ற நன்னாரி பேய்ப்பீர்க்கோடு
ஆண்மைரண்டு பிறகுப்பமு பரகவாகு
மூமென்ன மேன்வெள்ளரி நிலவுகாயோடு
முயர்வெள்ளைக் கிலுகிலுப்பைக் கோவையோடு
தேமென்ற தித்திப்புக் கோவைகொன்றை
திறமான யெலிச்செவி சதுரக்கள்ளி
சேமென்ற சிவந்தநா புருவியோடு
சிவந்த சதுரக்கள்ளிச் சாறட்டையாமே. (64)

ஆமேதான் மூக்குரட்டை செம்முள்ளியோடு
    ஆண்மையாஞ் சித்தாமுட்டி பேராமுட்டி பாலை
தேமேதான் திருணம்பாலை குடசப்பாலை
    சிறப்பான வெட்பாலைபழ முண்ணிப்பாலை
நாமேதா னரிப்பயறு முதியார்கூந்தல்
    நல்வேளை யாமணக்கு சிவப்பாமணக்கு
மாமேதான் மாதளைக்கொம் மட்டிமாதளையா
    மகாவிளா சர்க்கரைக் கரும்புமாமே. (65)

கரும்பான வெண்கரும்பு அமுக்கராபிரமி
    கடம்பூனைக் காஞ்சொறி பூனைக்காலி
சிரும்பான சிறுபூனை மந்தாரைகொக்கிறகு
    செயலான அழிஞ்சிலொடு பாகல்காட்டாத்தி
காப்பான முசுமுசுக்கை புன்னைகிழான்
    கடியநெல்லி கருங்கொன்றை சுண்டைகீறா
திரும்பான் தேக்கினொடு கருவூமத்தை
    சேவகனார் கரிசாலங் கண்ணியாமே. (66)

கண்ணியொடு பொற்றலை பெருக்குவேளை
    கனகமணித் தக்காளி கருந்தக்காளி
குண்ணியொடு குன்றிமணி பெரியமுள்ளங்கி
    குறிசின்ன முள்ளங்கி யாற்றுமுள்ளங்கி
முண்ணியொடு முருங்கை புன முருங்கையாந்துளசி
    முக்கருந் துளசிசேர்த்திப்பூ வெள்ளுள்ளி
இண்ணியொடு பீருள்ளி நொச்சிகரு நொச்சி
    பேற்றமாம் வாழையுடக் கிழங்குதாமே. (67)

கிழங்கான தென்னமரம் பனையும் கிலப்பனையாங்
    கெட்டிவெள்ளை காக்குறைன்முடக கொத்தான்செம்பை
சுழங்கான சங்கங்குப்பி பொருப்பில்லைநறு
    சதிரான கறட்டமறு பவளமுறாகரும்
புழங்கான புளியாரை தாமரையினோடு
    புதியதாமரைவளையந் தாமரையின் மணியாம்
கழங்குதா மரைத்தாது தாமரையின்கிழங்கு
    தண்மையாஞ் செங்கழுநீ ராக்காம்பல்தானே. (68)

தானென்ற கல்லினுட தாமரையினோடு
 தண்மைவெளித் தாமரைகுள்ளி மல்லிகையாம்
ஆனென்ற ஆற்றுமல்லிகை முல்லையாகும்
 அழகுமுல்லைப் பேதங்களாந் ததியாவட்டம்
ஏனென்ற யிருவாட்சி செண்பகம் சிறுசெண்பகம்
 எளிதானசெவ்வந்தி குங்குமச் செவ்வந்தி
தேனென்ற பெனுமிச்சை சிற்றிஞ்சுபேரிஞ்சு
 செழுமைமுந் திரிப்பழம்புளி முந்திரிப்பழமே. (69)

பழமான யிலந்தையொடு யிலுப்பை மலையிலுப்பை
 பலாசுமுன் ஆலரசு சேசில்நாவல்
அழமான அத்திபே யத்திப்பூவரசு
 அலரிவன்னி நீர்க்கடம்பு கடம்புவெண்கடம்பு
வழமான வகையோடு கறப்புனுட வாகை
 வயிரமாம் வேங்கையொட்டை யிலவுயிலவம்பிசின்
புழுமான மரமதாம் பொன்னுகுங்கண்ணி
 பேரான மாவிலிங்கை வோத்திரம்வெள்ளி லோத்திரமே. ()

திறமான வஞ்சியொடு ஆத்தினுடமருந்து
 செழும்ஆட்டுச் செவிமருந்து குதிரைச்செவிமருந்து
இறமான இற்கிழங்கு தானுமாகும்
 இனிமையாந் தேள்கடைநெய்ச் சட்டியாகும்
சிறமான சிறுவிடுகொள் பெருவிடுகொள்ளாகுந்
 திறமைதண்ணீர் மீட்டான்கா கொள்ளியாகும்
அறமான கூஷாகாகோளி சிவகமாகும்
 ஆதியா மயிடவுகம்பேர் மல்லியாமே. (71)

மல்லியொடு சித்தமல்லி சிறுபுள்ளடியாகு
 மகரஷ்டி மதுகமொடு சாரிபாதி
பல்லியொடு புதுமுகம்பிற் புண்டரீகம்
 பாங்கான மேதைமகா மேதைதேக்கு
நல்லியென்ற ஞாழல்பால் வீழிவீழி
 நண்பான பாதிரிவெண் டாதரியுமாகும்
பெல்லிபெருங் குரும்பைகுருஞ்சூலி தறுமுருக்கை
 பெருங்குறிஞ்சி ஆயில்புங்கு வலம்புரிக்கொடியாமே. (72)

கொடியான மருக்காரை பாற்பையிருளாகுங்
குணமான பாலிருள் இருள்விடுகளாவிழுது
மடியான மராமராங்கழுகு தழுதாழை
மகாதெர்ப்பை ஆதண்டை குழலாதண்டை
நடியான நாணலொடு திமிசுபுசபத்திரி
நலவிடத்தேர நெட்டிதளத் துவயமுமாகும்
பிடியான பேரிவாழ் வுத்தாமணி பேராமுட்டி
புதியநறுங் குறிஞ்சிந்தைச் சூரியாமே. (73

சூரியொடு செம்பினுட நெரிஞ்சிலாகுஞ்
சுதக்கண் புகலபுகு வள்ளியோடு
மிரைமினிரை சுசோமம்பேலா வாலுகமா
மீன்பேரு முத்தக்காசு அதிங்குதானும்
விரியொடு வெள்ளைநாகனந்தி நேர்வாளம்
மிக்கான சூரட்டையது கஞ்சாங்கோரை
மருவகமா மிரையிங்குணைங் காட்டுத்துளசியாகு
மயேந்துதிப் பிலிகாமான் சரசியாமே. (74)

சரசியொடு அனிச்சைகற்றாழை சூட்டைமேனி
சாங்கமாஞ் செருப்படியுஞ் சிவனார்வேம்பு
சரசிதூது வளையோடு ஆடுதின்னாப்பாளை
தூயவெற்றிலை யாகாச கெருடனுரும்
நிரசிரத்த மண்டலிகாட் டாமணக்கு
நேரான மருதணிகெஞ்சா நிலவாகை
கரசிகட்டுங் கொடியும் பிரண்டைவல்லாரை
கனமான மயூரசிகைதாம் பூரசிகையாமே. (75)

சிகையான கானலமா இல்லியோடு
சீரானகப் பொட்டி புளித்தசிறுகிரை
சிகையான நீரறளி செவ்வறளியோடு
நியசத்தி சாறணை தும்பை பேய்த்தும்பை
மிகையான பேய்க்கொள்ளு பேய்க்கடலையாகும்.
பெரியதொரு மலைகளிலே யிருக்குகின்ற
புகையான் சித்தருக்கு கானகுழலி
பேய்த்துவரையழு கண்ணிதொழு கண்ணியாமே. (76)

ஆமென்ற முடவாட்டின்கால் நாகசிங்கி
யதிகமா மிருட்பாவல் பொன்னூமத்தைக்
காமென்றகருமத்தை நச்சுப்புல் நான்முகப்புல்
காவட்டம் புல்லோடு சுணங்கவிருட்சம்
ஏமென்ற வெருமைக்கணைச் சான்றோமவிருட்சம்
எழிலானசெந் தாடுபாளை முண்டினியாம்
மென்ற சாயாவிருட்சங்கரு நெல்லிக்கல்லாளை
சாந்தமாங் கலைச்செம்பு கல்லறளிதானே. (77)

தானான மூவிலையாங் குருத்தினோடு
தனியத்த முத்திருக்கஞ் செவிசெந்திராய்தான்
சேனான செம்பல்லி செவ்வகத்தியோடு
செழுமை நீலஞ்சோறி நிலக்கடம்பு
பூனான புறங்கிநாதி பூதனக்கு
பேரான செருந்தி கொத்தான் வறட்சுண்டி வாமியாம்
கானான கட்டுமாம் பனங்காய் புனம்புளிகடியமிதா
ரிதணை தும்பி சிறு தும்பியாமே. (78)

தும்பியாஞ்சோனகப் புஷ்பம் பந்திராயாருங்
கணையான பேய்த்திமிட்டி பெருங்கம்பியோடு
பம்பியா மறிதுடரி தாளிநறுந்தாளி
மகாதேவ தாளியொடு நாகதாளி
பிம்பியாம் பேய்சுரை பேய்ப்பீர்க்கோடு
பெரிதானசற்பாட்சி யிறசுவை சற்பாட்சி
விம்பியாம் விஷ்ணுகாந்தி நாகமலையாரு
மிக்கான நீர்க்கடம்பு கிளிமூக்காமே. (79)

மூக்கினொடு யீகைநறு விளியுளிவஞ்ச
மிக்கசிறு கல்லூரி வெட்புளாவாம்
நீக்கினொடு நீர்ப்பூலா தலைச்சுருடுவள்ளிநெடிய
பிரமதண்டி யொடுபொடுதலை கோடாசாலை
ஈக்கினொடு யிடுகொள்ளு காட்டுக்கொள்ளு
எப்பபேய்க் கரும்புதின் பூசிறுமிசத்துரு
பேய்க்கினொடு பேய்த்திமிட்டி காயாப்பாகல்
பேர்பெரிய தும்புரு நிலக்குமாவே. (80)

குராபூவம் பழம்பலா முட்டபாலாவாகுங்
குணமான வனமனை தணக்கிசங்கு
வெராவெள்வேல் காஞ்சிரை வெம்பாடல்
விளக்கமா மலையாத்தி சடைச்சியாகும்
தராகப்புசடைச்சி தமனத்து வையமாகுந்
சதுகமா மாஞ்சரோகணி மூங்கிலரிசி
முராமூங்கிற் குருந்துசெவ்விறகு செம்மரமா
மூர்க்கமாங் கருமருந்து வொருகொம்பியாமே. (81)

கொம்பியாம் நீர்விளாக முதைநமான் புள்ளி
கொடியநேயம் பொன்வண்ணச் சாலியாகும்
செம்பிசெழு மலர்க்கொன்றை பெருமலர்க்கொன்றை
சிறுநீலி யோமையொடு வுதிமாரி
பும்புளி நரணைக்கிழங்கு பேய்க்கும்மட்டி
பெரியதோர் சுண்டைக்காய்க் காறினென்று
பிம்பீத ரோகணி கொடியானநெல்லி
பேரான சின்னருகை யாவாரைதானே. (82)

வாரிகாட்டுக் கருணை குணைதையாகு
மகத்தான ஆகணைக்காய் நரிமுருக்கு
கிரிகளி முருக்குநெடத்திகையுமாகுங்
கெடிமவோசி பத்திரம்நாய் வேளைநாபி
மாரிமா காளிதிளிப் பனையீற்று
மகத்தான வோரிலைத்தாமரை நீர்முள்ளி
வீரியமாம் வெள்ளை நீர்முள்ளி
பாற்சொற்றிமிக்க பரியங்கபாதிற்றுஞ் சோந்தியாமே. (83)

ஆமென்ற ஆரையொடு கசப்பானபசளை
அதிகமா மிருவேலிப்பருத்திச் செம்பருத்தி
தாமென்ற அத்தியொடு சக்கிரவர்த்தந்
தனித்ததோ ரரைக்கீரை காளாறுகும்
வாமென்ன வனயீட்டி பூசினிக்கரி
மகத்தான வோரிலைத்தாமரை நீர்முள்ளி
பூமென்ற புஷ்கரமூலம் பிரம்புமுளகறணை
பெரியகோழி கிறுநளை அப்பிரலிதானே. (84)

விரலியொடு கவுதும்பை பிறங்குநாறி
மிக்கசங் கத்தாரி யோடுட்டுத்
தியாம்புரலி யொடுபுல்லூரி திலகவிருட்சம்
பெரியவுச்சிச் சிலந்தன்பா வட்டையாகும்
காலியொடு கருங்கொடியொட் டோடம்
செம்பரத்தைகன கோடக்கள்ளி யிலைக்கள்ளிதிருகுகள்ளி
மரலியொடு மான்செவிக் கள்ளிபொன்னுவாரை
மாசற்ற வொதிபுன்னை சுரப்புன்னைகாணே. (85)

காணநறும்பிசின் திருவட்டம் பிசின்சன்னை
கனமான வுகாயோடு கண்டில்வெண்ணெய்
தீணசிவப் பானநெல் லரிசியாகுந்
திறமான வெள்ளரிசி கறுப்பானரிசி
கோணகோ தும்பைபல்ல தினைமொச்சைகொடியான
பனிப்பயறு கறுப்பான் கடலை
ஆணுமூனு துவரை மூலிகையின்றொகுப்பு
அடக்கினே னூற்று யெழுபத்துமூன்றே. (86)

அடக்கினே னூற்று யெழுபத்துமூன்று
அதிலமர மூலிகைப்பேர் சொல்லவென்றால்
நடக்கினே நாலாயிரத்து நானூற்று
நாற்பத்து நாலுவிதமானதொரு மூலிதன்னை
கடக்கினேன் கற்பத்துக் கெடுத்தமூலி
காலாங்கி நாயர்தான் சொல்லக்கேட்டு
முடக்கினேன் முத்துபோ லொருகயத்தில்கோர்த்தேன்
முதுமையாய் நிகண்டுக்குள் திறந்திட்டேனே. (87)

திறந்திட்டேன் சீந்திலுக்குத் தேகசித்தி
திறமான மருளுக்கு விரணம்போகும்
கறந்திட்ட காஞ்சோறி கபத்தைச்சாடுங்
கடியபெருங் காஞ்சோறி சிலேஷ்மம்போகும்
துறந்திட்ட ஆடாதோடை சுரத்தைப்போக்குஞ்
சுயம்பான கருங்காலி குட்டம்போக்கும்
நறந்திட்ட வண்கருங்கா லிக்குத்தானும்
நாகமது கட்டியே மணிபோலாமே. (88)

மணியான வேம்புதான் பித்தம்போகு
மகாபெரிய வேம்புதான் வாதம்போகும்
நிணியான நிலவேம்பு சுரத்தைப்போக்கும்
நேர்ந்தசர்க் கரைவேம்பு காயசித்தியாகுங்
கொணிகோரைக் கிழங்குக்குத் தோஷம்போகுங்
கூரான பற்படகங் கண்ணுக்கேற்கும்
விணிகுட்டி வேருக்குத் தாபம்போகு
மேன்மையிலாப் பிச்சமலோ பித்தசுரம்போமே. (89)

போமேதான் பேய்ப்புடோல் பித்தந்தானும்
புகழ்வட்டத் திருப்பியென்றால் பேதிகட்டுங்
கோமேதான் குமிகளுக்குச் சன்னிபோகுங்
கொடியபெருங் குமிளுக்குச் சுரங்கள்போகுந்
தேமேதான் தேவதாரந் சிலேஷ்மத்தையறுக்குந்
செப்பெரிய வெள்ளையென்றால் வாதம்போகும்
ஆம்பிரஸ்னி பரணிக்கு அத்திசுரம்போகும்
அருங்கண்டங் கத்திரிக்குச் சுவாசம்போமே. (90)

மூலிகையின் சமுதாயகுணம்.

சுவாசமொடு காசம்போஞ் சிறுவழுதலைக்கு
செப்பரிய வழுதலைக்குச் சிலேஷ்மம்போகும்
நிவாசமாம் நெரிஞ்சிலுக்கு மூத்திரக் கிரிச்சம்
நேரான வில்வமது சத்திபோகு
மூவாசமா முன்னைக்கு மேகம்போகு
மூர்க்கமாங் கழற்கொடிக்கு விரைவாதம்போகும்
வாசமாம் வெண்கழற்கொடிக்குக் குன்மம்போகு
மிடுக்கான கொட்டைக்கரந்தைக்கு வாக்குண்டாமே (91)

ஆமேநாறு கரந்தைக்காய் சித்தியாகும்
ஆண்மையாம் நன்னாரிமருசத் தீரும்போகும்
போமே பேய்ப்பீர்க்குக் கெந்தகத்தயிலமாகும்
பெரியரண்டு பீர்க்குக்கு வாதசமனாகும்
பாமே பழுபாகம்தான் லிங்கங்கட்டும்
பழுத்தமுள் வெள்ளரிக் கிரிச்சிரம்போகும்
நேமேனில் உகாய்க்குத்தான் சத்தெல்லாமிறங்கும்
நிறத்தவெள்ளை கிலுகிலுப்பை சூதபற்பமாமே (92)

பற்பமாங் கோவைக்குச் சலக்கழிச்சல்
 பாங்கான நித்திப்பாக் கோவைவாசங்கட்டுங்
குற்பமாங் கொன்றைக்குச் சிறுபிபோகுங்
 கொடிவேலிச் செவிக்குத்தா னீர்சுருங்குந்
தற்பமாஞ் சதுரக்கள்ளி பாஷாணமெழுகு
 தனியான சிவதைதான் விரோசனியாம்
நற்பமா நாயுருவி மந்தத்தையறுக்கும்
 நற்சிவப்பு சதுரக்கள்ளி தங்கஞ்செம்பாமே. (93)

செம்பான சாறடைதிமிர் வாதம்போகுந்
 திறமான மூக்குரட்டை பீனிசம்போகும்
அம்பான செம்முள்ளி சிலேட்டுமத்தையறுக்கும்
 ஆமையாஞ் சித்தமுட்டி சோரகத்தைப்போக்கும்
பெம்பான பேராமுட்டி சகசுரம்போக்கும்
 பேரான பாலைதான் சுருக்குப்போகுந்
தெம்பான திருணம்பாலை பித்தந்தீர்க்குந்
 செழுமைகுட சப்பாலையதி சாரம்போமே. (94)

சாரமாம் வெட்பாலை யிரும்பிலியங்
 தனித்தபழம் பாலைதான் சாகும்பித்தம்
நாரமாம் நரிப்பயரு பித்தசமனுகும்
 நல்முதியார் கூந்தலுக்குக் காரியம்பற்பம்
மீரம்வெள்ளை யாமணக்கு வாதம்போகும்
 மிக்கசிவப் பாமணக்கு சாதிலிங்கமாயினம்
மாரமா தளையிரும் புருக்கியாகு
 மணத்தகொம்மட்டி மாதளைதான் சத்திபோமே. (95)

சத்திபோய் விளாவுக்குத் தனிபித்தம்போகுஞ்
 சர்க்கரைக்குத் தாபம்போ மயக்கம்போகுங்
கத்திபோங் கரும்புக்குக் கல்லடைப்பு போகுங்
 கனத்தவெள்ளைக் கரும்புக்குக் கபங்கள்போகும்
அத்திபோ மமுக்கரா சயங்கள்போகும்
 ஆனதோர் பிரமியினால் விக்கல்போகும்
மத்திபோம் பூனைக்காஞ் சொறிக்குச்சிலேஷ்மம்
 மாபூனைக்கா லிப்பருப்புத் தம்பனைக்காமே. (96)

ஆமென்ற சிறுபூளை நீரிறங்கும்
அழகான மந்தாரை பாஷாணமயினங்
கோமென்ற கொக்கிறகு சாதிலிங்கமயினங்
குறிப்பான அழிஞ்சிலுக்கு விஷங்கள்போகும்
பாமென்ற பாகலுக்குப் பாஷாணதோஷம்
பண்பாகுங் காட்டாத்தி பிராணிபோகுஞ்
சாமென்ற சாளத்தில் தங்கநீறாந்
தனிமுசு முசுக்கையது சயங்கள்போமே. (97)

போகுமே யெழில்புன்னை புண்கிரந்தி
புகழ்நீரா நெல்லிக்குக் காமாலைபோகுங்
காகுமே கருங்கொள்ளு வுருக்கினத்தாக்காகுங்
கடுங்கூகை நீறுதா னுஷ்ணம்போகுந்
தேகுமே தேத்திலுக்குச் சலத்தில்மட்டு
நீயான தகரைக்கு மாந்தம்போகும்
ஊகுமே யூமத்தைக் குதவெள்ளையிறங்கும்
உறுசேவக னார்கிழங்கு கடிகைபோமே. (98)

கடிகைபோங் கரிசாலை பாண்டுக்காகுங்
கனத்தபொற் றலைக்குத்தான் காயசித்தியாகும்
எடிகையா மெருக்குச் சன்னிபோகும்
ஏற்றமாம் வெள்ளெருக்குச் சாரங்கட்டும்
மடிகைமணித் தக்காளி தளைத்தியாகு
மத்தகருந் தக்காளி கெந்திகட்டுங்
குடிகையாங் குன்றிமணி காரங்கட்டுங்
குணம்பெரிய முன்னாங்கி கிரிச்சிரம்போமே. (99)

கிரந்தின்ன முன்னாங்கி கெந்திகட்டுஞ்
சித்தாற்று முன்னாங்கி சிலேத்மம்போகு
முரமுருங்கை கண்ணுக்குள் கிரணம்போகு
மூர்க்கமாம் புனமுருங்கை நாகங்கட்டுந்
தாரந்துளசி தோஷங்கள் போக்கியாகுஞ்
சயம்பான கருந்துளசி செந்தூரத்தாதி
சிரந்தமிறத் திப்பிலி சன்னிபோகும்
நேரான வெள்ளுள்ளி வாதம்போமே. (100)

வாதமாம் யீருள்ளி வேகம்போகு
மகத்தான நொச்சிலுக்குக் கடுப்புபோகும்
காதமாங் கருநொச்சில் கரப்பான் போகுங்
கனத்ததோர் வாழைக்குப் பெரும்பாடுபோகும்
ஊதம்வா ழைக்கிழங்கு வுழலைதீரும்
உத்தமமாந் தென்னமர மருட்சைபோகும்
பாதமாம் பனைக்கிழங்கு விருத்தியாகும்
பண்பான நிலப்பனைதான் பாலையாமே. (101)

பாலைவெள்ளைக் காக்கணை விரோசனியாகும்
பாங்கான முடக்கொத்தான் வாதம்போகும்
சேலையாஞ் சேமைக்குத் தினவுபோகுஞ்
சிறுசங்கங் குப்பிக் குட்டம்போகும்
போலையாம் பொருமலுக்கு விரணம்போகும்
புகழான கறப்பறுகு காசம்போகும்
வேலையாம் வெள்ளறுகு மேகம்நிற்கு
மிகப்பவழ மறுக்கு சுவாசம்போமே. (102)

சுவாசம்போம் புளியாரைக் காயசித்திபுளியாஞ்
சுகமான தாமரைதான் கண்குளிர்ச்சி
சிவந்தா மரைவளையம் நஞ்செல்லாமுறிக்குந்
தாமரையின் மணிதானும் வசிகரமாகும்
அவாசதா மரைத்தாறு மேகம்போகும்
ஆனதா மரைக்கிழங்கு மாண்மையுண்டாம்
திவாசமாஞ் செங்கழுநீர் திரிதோஷம்போகுஞ்
செப்பரிய அரக்காம்பல் சிலேத்மம்போமே. (103)

போமேலைத் தாமரைக்கு லோகங்கள் செம்பாம்
புத்தியவெள்ளைத் தாமரைக்குச் சூதங்கட்டும்
கோமென்ற குளிர்ச்சிக்கு வெப்புகட்டுங்
குணமான மல்லிகைதா னெண்ணெய்களும்ஆத்தி
ஆமேதான் மல்லிகைக்கு அழகாமேனி
ஆண்மையா முல்லைக்குச் சோபந்தீரும்
மூமேதான் முல்லைபேதங்கள் முத்தோஷம்போகு
முன்னைநந் தியாவட்டங் கண்ணுக்காமே. (104)

கண்ணுக்கா மிருவாட்சி ரத்தபித்தந்தீருங்
கனமான செண்பகந்தான் பருக்கம்போகும்
திண்ணுசிறு செண்பகந்தான் பித்தம்போகுஞ்
செவ்வகத்தி சித்தலி பிர்மைபோகுங்
குண்ணுகுங் குமம்வந்தி கோழைபோகுங்
கூரான வெலுமிச்சை பயித்தியம்போகும்
திண்ணுசிற் றிஞ்சிதான் றிரிதோஷம்போகுஞ்
செயலான பேரிஞ்சு சுரங்கள்போமே. (105)

சுரம்போகுந் திரிப்பழந்தான் தோஷம்போகுஞ்
செயலான பேரிஞ்சு திரிதோஷம்போகுஞ்
இரமான யிலந்தைக்கு கடுப்புபோகு
மிலுப்பையென்று லேத்தமா மிரணம்போகும்
மரமான மலையிலுப்பை வாதம்போக்கு
மகத்தான பலாசுதான் பேதியாகு
மூரமான முட்டபலா அரிதாரநீற்று
மூர்க்கமா மாலுக்குப் புழுக்கள்போமே. (106)

போமென்ற அரசுக்குப் புத்தியுண்டாம்
புகழான யிச்சிலுக்கு வுஷ்ணம்போகும்
நாமென்ற நாவலுக்கு விரணந்தீரும்
நலமான அத்திக்குப் பெரும்பாடுநீக்கும்
போமென்ற பேயத்தி தம்பணையாகும்
பூவரசு சகலவிஷ குட்டந்தீரும்
ஆமென்ற வலரிக்கு நடுக்கல்நிற்கும்
அதிகவன்னி யிரும்புசெம் பாகுமென்றே. (107)

ஆமென்ற நீர்க்கடம்பு நாகங்கட்டும்
அதிகமாங் கடம்புக்குப் பாஷாணங்கட்டும்
வேமென்ற வெண்கடம் சூதங்கட்டும்
வெறுப்பான வாகைதான் விரணந்தீரும்
காமென்ற கருப்புக்கு கெந்திகட்டுங்
கடிதான வேங்கைக்கு கடிகள்போகும்
ஓமென்ற வொட்டைக்கு வுதிரம்போகு
முத்துமா மிலவுக்கு வதிசாரம்போமே. (108)

சாரயில வம்பிசின் சுக்கிலங்கட்டுந்
தளுக்கான மாமரம் வாந்திநிற்கும்
பேரானபொன்னுங் கண்ணிதான் கண்ணொளிவுதோணும்
புகழான மாவிலிங்கை சன்னிதீரும்
நேரான லோத்திரமென்றால் கண்ணுக்காகும்
நுகாவெள்ளி லோத்திர துரிசி குருவாகும்
வாரவஞ்சி தன்னுயிடைப் புறுதியாகும்
மகாஆற்று மருந்துக்கு வழலைபோமே. (109)

போம்ஆட்டுச் செவிமருந்து வெள்ளீயபற்பம்
புகழ்குதிரை செவ்மருது காரீயபற்பம்
ஏமிநீர்க் கிழங்குக்கு மீளைபோகும்
ஏற்றமாம் பாலிநீர் பாஷாணங்கட்டும்
தேமேதான் தேள்கடை.க்குத்தான் சிறங்குபோகும்
தெளிவான நெய்ச்சட்டி சீதசுரம்போகும்
தாமேசிறு விடுகொள்ளு தண்ணீர்க்கட்டும்
தயங்காத பெருவிடுகொள் சகரஞ்சாமே. (110)

சாகுந்தண் ணீர்மிட்டான் கிழங்குசெம்பு
தனித்தகா கோளிக்குச் சலங்கள்நிற்கும்
சிகிகூஷி காகோளி திறமுண்டாக்குஞ்
சீவகங் கல்லுப்பு கட்டிப்போகும்
ஈகுமிட கைந்தனக்கு கெவுரிகட்டும்
ஏற்றமாம் பேராமல்லி சுரங்கள்போகும்
தாகுசித்த மல்லிகைக்குச் சலவைபோகுந்
தனித்தசிறு புள்ளடிக்குக் கணைகள்போமே. (111)

போகவே யஷ்டமதுகம் பிரமியங்கள்போகும்
போசாரி பாதிரிக்குச் சூதங்கட்டும்
பாகவே பதுமுகம் பாலையாகும்
பணரத்தபிர புண்டரிகமப் பிரேகசத்தாம்
மேகவேமே தைக்குமகா தோஷம்போகு
மிகமான மகாமேதை துஷ்டசுரம்போகும்
தேகவே தேக்குச் சிரங்குபோகுந்
செப்பரி ஞாழலுக்குத் தினவுபோமே. (112)

தினவுபோம் பால்விழி அயமீயமாகுந்
செயமான வீழிக்குச் சித்தியாகும்
பணவன பாதிரிக்குப் பாண்டுபோகும்
பகர்ந்தவெண் பாதிரிக்குத் தாளங்கட்டும்
பெணவான பெருங்குரும்பை பிறிவுக்காகும்
பேரான குறுங்குலி பண்டமெழுகாகும்
நணவான நறும்முருக்கை நாகரசங்கட்டு
நலமான பெருங்குருஞ்சி கடுப்புபோமே. (113)

கடுப்பான ஆயில்துவரதம் போக்கும்
கனமான புங்குக்குச் சூலைபோகும்
வடுப்பான வலம்புரி குளிகோஷம்போகும்
மருக்காரை நசியத்துக் குறுதியாகும்
படுப்பான பாற்சைதான் சவ்வீரங்கட்டும்
பண்பான மிருளது குட்டரோகம்போகும்
நடுப்பான பாவீருந் சூதங்கட்டும்
நலமான மிருளவிடு காந்தசத்தாமே. (114)

சத்தான களாவிழுது வைப்புக்கட்டுந்
தனமான மராமரந் சூடன்கட்டும்
கத்தான கழுகுதான் பறகுறதியாகுங்
கனமான கழுதாழை வாதம்போகும்
தெத்தான தொட்டைக்கு சிறாச்சம்போகுங்
திறமான ஆதண்டைப் பீனிசம்போகுங்
கொத்தகுழ லாதண்டை சாக்கெல்லாங்கட்டுங்
கொடிதான நாளைத்துன் மாங்கிஷைப்போமே. (115)

துண்பான திமிசுதான் சோரங்கட்டும்
சுயம்பான புசபத்திரி வசிகரியாகும்
விண்பான விடத்தெற்குச் சூதபற்பமாகும்
மிக்கான செட்டிதா னீரைக்கட்டும்
நண்பான தளத்துவயம் நாகவெசந்தூரம்
நலமான பெரியவாழை யீயசெந்தூரம்
உண்பான வெத்ரமணி மாக்கத்தைபறாக்கு
முயர்க்கபிரா முட்டிக்குச் சாரத்தசாமே, (116)

சாரமாம் நறுங்குருஞ்சி மயிலிறகு
சத்தாகுஞ் சகத் தந்ததைச்சூரி யிரும்புருக்கியாகு
சேரசெப்பு நெரிஞ்சில்லீ ருஷணம்போகுஞ்
செயலான கணைப்புத்தான் சிலையதுவுமெழுகாம்
காரகலபுகுவள்ளி காய்ச்சித்தி க்ஷணத்தில்
கனமான மீனிரைக்குக் கல்லுப்புக்கட்டும்
ஆரமாம் அசோகுக்கு குன்மம்போகும்
அதியேலா வாலுகத்துக் கடிகள்போமே. (117)

அடிபெரு முத்தக்காசுசுர தோஷம்போகும்
அதிங்குக்கு கால்கைகள் கடுப்புப்போகும்
வெடிவெள்ளை நாக்கணத்தி விரோசனியா
மிடுக்கான நேர்வாளந் துடியாய்பேதி
குடியான குறட்டைதான் கோழபீனிசம்போகுங்
கொடுங்கஞ்சாங் கோரைக்கு குளிரும்போகும்
மடியமகு வகுத்துக்குத் தாபம்போக்கு
மகத்தான யிங்குணாம் லிங்கமிறுகிடுமே. (118)

இடுங்கட்டுத் துளசிக்கு யிரைப்புபோகும்
ஏற்றதிப் பிலிகாமன் தாதுவிர்த்தி
சடுஞ்சாசி பாம்புவிஷக் கடிகள்தீரும்
சகமரிய அனிச்சையது சொரியல்போகும்
கடுங்கற் றாழைதனக்குச் சுத்தியாகும்
கடியகுப்பை மேனிதா லுப்பைக்கட்டும்
திடுஞ்செருப் படிக்குத்தான் சிலேத்மம்போகுஞ்
சிவனார்தன் வேம்புக்குச் சில்விஷங்கள்போமே. (119)

சில்லான தாதுவளை சிலேத்மம்போகுஞ்
சிறுவாடுதின் ளுப்பாலை நாகங்கட்டும்
வெல்லான சிவற்றிலைக்கு நாகம்நீறும்
மிக்கவாச கெருடன் சூதங்கட்டும்
நில்லானீரத்த மண்டலியிருப்பை யுருக்கும்
நேர்ந்தகாட் டாமணைக்கு யிருப்பிலீயம்
மல்லானமரு தனியிரும்பு செப்பா
மகத்துகஞ் சாவுக்கு யோகமென்னே. (120)

என்னைநிலா வாகைக்குப் புழுக்கள்சாகும்
ஏத்தமாங் கட்டுக்கொடி யுப்பைக்கட்டும்
பின்னமாம் பிரண்டைக்கு வயிரம்மீறும்
பேரான வல்லாரை யுடலந்தேறும்
மன்னவே மயூரசிகை நாகங்கட்டும்
மகத்தான தாப்புரசிகை சூதங்கட்டும்
கன்னவே கானலரை பித்தளைமீறுங்
கடிதான சில்லைக்குப் பாஷாணஞ்சாமே. (121)

கடிதான மலைமரத்தான் குடவனீருங்
கப்பொட்டித் திரைப்பல மெழுகுமாகும்
பிடிபிளிச் சிறுகீரை சூதங்கட்டும்
பேரான நீறரளி யிரும்பு செம்பாம்
கிடிதான செவ்வறளி தங்கஞ்செம்பாஞ்
செயசத்தி சாரனைதான் காரியபற்பம்
துடியான தும்பைக்குச் சுரங்கள்போகுஞ்
சுணையான பேய்த்தும்பைத் தோஷம்போமே. (122)

போமென்ற பேய்க்கொள்ளு சகலமுஞ்சத்தாம்
பேய்க்கடலை கெந்தியுட தயிலமாகுந்
தாமென்ற பேய்த்துவரை தான்கமாந்தயில்
செகமறிய அழுகண்ணிச் சூதங்கட்டுந்
தோமென்ற தொழுகண்ணித் தசசைதகூட்டுஞ்
சுகந்தமுடவாட்டின் சவ்வீரங்கட்டும்
நாமென்ற நாகசிங்கி நாகங்கட்டும்
நலமான யிருப்பவல்தான்மாக் கெட்டியாமே. (123)

கட்டியாம் பொன்மத்தைச் சூதங்கட்டுங்
கருமத்தைக் கெந்தகத்தைக் கட்டிப்போகும்
நட்டியாம் நச்சுப்புலா செந்திரகுருவாகும்
நான்முகப் புல்லீயத்தைப் பற்பமாகும்
குட்டியாங் காவட்டம் புலமந்தகுபோக்குங்
கூரான சுணங்கவிருட்டஞ் சூதங்கட்டும்
எட்டியெருமைக்கணைச்சா னெழிலைக்கயசித்தி
லெழில்ரோம விருட்சத்திச் சகலசித்தியாமே. (124)

சித்தானசெந் தாடுபாவை தங்கச்செம்பு
செயமான மூண்டினிதான் சித்தாண்குருமை
சத்துவாயா விருட்சஞ்சண மேதிபாசருஞ்
மமான கருநெல்லி சகலசித்தாம்
கத்தான கல்லற குதங்கஞ்செம்பாஞ்
கலச்செம்பு சூதமது குருவுமாகும்
சுத்தான கல்லற குதங்கஞ்செம்பாஞ்
சுகமூ விவிக்குருந்து சூதமணியாமே. (125)

மணியான முத்திருக்கஞ் செவிசூதங்கட்டு
மாசற்ற செந்திராய் சூதஞ்செப்பாந்
திணியான செம்பல்லி சூதங்கட்டுந்
திறமான செவ்வகத்தி சாதிலிங்கமயினய்
நிணிநீலஞ் சோதிக்குகண்டா வெளுப்பாகும்
நிலக்கடம்பு அப்பிரேகஞ் சத்துமாகும்
பிணிபிறங்கை நாற்றிக்கு கெவுரிகட்டும்
பூதணங்கு மால்தேவி கட்டும்பாரே. (126)

பாரென்ற செருந்திக்குப் பாஷாணங்கட்டும்
பண்பான கொத்தான்தான் பித்தம்போகும்
வாரென்ற வறட்சுண்டில் நீரைக்கட்டும்
மகத்தான ஆடுதீண்டாப் வெடியுப்பங்கட்டுங்
காறென்ற கரடமோ தாபம்போகுங்
கனமான அப்பளங்காய் கல்லுப்புக்கட்டும்
போரென்ற புனம்புளி சாரங்கட்டும்
புகழாக பிதனைத்தான் சூலைபோமே. (127)

சூலைபோந் தும்பைக்குச் சூதபற்பமாகுந்
துணையான சிறுதும்பி சோபந்தீர்க்கும்
பாலைபோஞ் சோனகப்பூ பாதரசமாகும்
பம்மந்திரா சன்னிதனைப் போக்கிவிக்கும்
பேலைபேய்த் தும்மட்டிப் பாஷாணங்கட்டும்
பெருங்கம்பி வெள்ளீய பற்பமாகும்
மாலைபோந் துடரிமால்தேவி பற்பமாகா
தேவதா ளிக்குக்சூத பற்பமாமே. (128

தாளிக்கு யிரையிருமல் மூர்ச்சைபோகுந்
    தனித்தநறுந் தாளிக்குச் சிலேத்மம்போகும்
நாளிநாக தாளிக்கு நாகங்கட்டும்
    நலமான பேய்ச்சுரைக்கு விஷங்கள்தீரும்
பேளிபேய்ப் பீர்க்குக்கு கெந்தகத்தின்றயிலம்
    பெரியசட் பாட்சிக்கு அரவின்விஷம்போகும்
ஈளிறுசு செற்பாட்சி யிங்கிலிகங்கட்டும
    எழிலான விஷ்ணுகாந்திக் குச் சுரங்கள்போமே. (129)

போமென்ற நாகபலை தாம்பரசெந்தூரம்
    புகழான நீர்க்கடம்பு யீயசெந்தூரங்
கோமென்ற கிளிமூக்கி லோகசெந்தூரங்
    கெடியான யீஙகைக்குத் தாளகச்செந்தூரம்
நாமென்ற நறுவிளி நாக்குபுண்ணாறும்
    நலமான புளிவஞ்சி நாகபலைபற்பம்
காமென்ற சிறுகல்லு கல்லுப்புக் கட்டுங்
    கடியதோர் வெட்பூலா வூஷ்ணம்போமே. (130

பூலான நீர்ப்பூலா போகமிகுவாகும்
    புகழான தலைச்சுருடி வெள்ளிரசங்கட்டும்
பேலான பிரம்மதண்டி சூதங்கட்டும்
    பொடுதலைக்கு வட்டத்திலுட கடுப்புபோகுங்
காலான கோடாசாலை வயிற்றப்புழுமாளுங்
    கொடியதோ ரிடுகொள்ளு சத்துருக்கர்மை
காலான காட்டுக்கொள்ளு காரங்கட்டும்
    கடியபேய்க் கரும்புக்குப் பிசாசுபோமே. (131)

பிசாசான திண்பூவு சிலையைக்கட்டும்
    பெரியகிருமி சத்துருக்குப் புழுக்கள்போகும்
பசாசான பேய்த்திமிட்டிப் பாஷாணங்கட்டும்
    பாங்காயப் பாகலுக்கும் வட்டபுழுப்போகுந்
தொசாசான துப்புக்குச் சூதபற்பமாகுந்
    தூய்மையாம் நிலக்குசா சத்திரக்கும்
புசாபூவம் பழத்துக்கு யெண்ணெய்க்கட்டும்
    புதுப்பாலா காப்பாளும் புதுமையாமே. (132)

ஆமென்ற முட்பலா வாண்மையுண்டாம்
அடுக்காண வைவரைஅரி தாரவெள்ளை
தாமென்ற தணலுக்குச் சவளையாகுந்
தண்மையாமி சந்துக்குச் சிலேத்மம்போகும்
வேமென்ற வெள்வேலுக்கு விரணம்போகு
மிக்ககரு வேலுக்குப் பல்லிகுறும்
காமென்ற காஞ்சிரைகாய சித்தியாகுங்
கடியவேம் பாடலுக்குக் கனவிரணம் போமே. (133)

விரணம்போ மலேயாத்தி பேதிகட்டு
மிக்கசடைச் சிவிரியனுட விஷத்தைப்போக்கும்
கரணகப் புச்சடைச்சி கண்டாவெள்ளை
கடியதம னத்துவயங் தப்பனையாகும்
சரணமாஞ் சதகத்து கடுப்புகட்டுந்
தனிமாஞ்ச ரோகணிக்குக் கண்புகைச்சல்போகும்
முரணமூங்கி லரிசிக்குச் சுரதோஷம்போகு
மூங்கிலுட குருத்துக்கு ரத்தம்போமே. (134)

ரத்தமாஞ் செவ்விறகு அயச்செம்பாகும்
நலமான செம்பாகு தங்கஞ்செம்பாகும்
கத்தமாங் கமருது கிருஷ்ணதாரங்
கனமான வொருகொம் பிரசிதஞ்செம்பு
நித்தமாம் நீர்விளா பயித்தியம்போகும்
நேர்கழுதை மான்புள்ளி வெள்ளீயங்கட்டும்
அத்தைநே யம்மரம் அரிதாரங்கட்டு
மழகான பொன்வண்ணச் சாலிதங்கமாமே. (135)

தங்கமாஞ்செழு மலர்க்கொன்றை புழுவகற்றும்
தரியபெரி மலர்க்கொன்றை கிருமிபோகும்
உங்கமா ஞோமைக்குத் தினவுமாறு
முயர்ந்துசிறு நீலிக்கு நரையல்போகுஞ்
செங்கருதி மாரிக்குத் துரிசிசெம்பாஞ்
சினத்தபுளி நறளைக்குத் திமிருபோமே
பெங்கப்பேய்க் கொம்மட்டி லிங்கங்கட்டும்
பேரான சுண்டைக்காய் சுரங்கள்போமே. (136)

சுரமான காரெள்ளுந் திலைதமாகுந்
துடிபித ரோகணி கண்குளிர்ச்சி
குரமான கெடிநெல்லி கெந்திசெப்பாகுங்
குணமான சின்னருகை தயிலைத்தாதி
அரமான ஆவாரை யீயச்செந்தூரி
ஆதிகாட்டுத் தாணைக்கு கெந்திவெள்ளை
தூரமான ருதுந்திக்குச் சிலைதயிலமாகுந்
தூரிதமாம் அதளைக்காய் சூதஞ்சாமே. (137)

சாகுமே நரிமுருக்கை சயத்தைப்போக்குஞ்
சமர்த்தான கிளிமுருக்கு அயச்செந்தூரம்
நேகுமே நெய்த்திரைக்குக் காயசித்தி
நேர்ந்தமஞ்சி பத்திரந்தான் காந்தஞ்செம்பாம்
நாகுமே நாய்வேளை வயத்தைக்கட்டும்
நற்பச்சை நாபிக்குச் சூதங்கட்டும்
மாகுமே மாகாளி மயக்கம்போகு
மகத்தான தாளிப்பனைக்குச் சலங்கள்போமே. (138)

சலமான விருத்திக்குச் சவர்க்காரச்சுன்னந்
தனிவோ ரிலைத்தாமரை அழலைபோகும்
நிலமான நீர்முள்ளி வீக்கம்போக்கும்
நிலவெள்ளை நீர்முள்ளி செம்புருளாகும்
பலமான பாற்சோற்றி பனிச்சைபோகும்
பரியங்கப் பாதிக்குப் பாஷாணங்கட்டும்
நலமான நறுஞ்சோந்தி நாகங்கட்டும்
நல்லாரைச் சூதவெண்மை யிறுக்கும்பாரே. (139)

இறங்கசப்பு பசளைக்குச் சூதங்கட்டும்
இருவேலி தாபத்தைப் போக்கிவிக்கும்
பருப்பருத்தி பெருப்பாடு தனைப்போக்குவிக்கும்
பணைத்தசெம் பருத்திக்குப் பித்தம்போக்கும்
அறுமகத்தி வேக்காடு தணியகற்றும்
அதியசக் கிரவர்த்தம் பித்தம்போகும்
கறுமறைக் கீரைதான் சுரத்துக்குக்
கெற்பங்காளாளில் நாலுவிதங் கட்டுமாமே. (140)

கட்டான வனமிட்டிச் சாரங்கட்டும்
கடியபூ சனிதனக்கு ஆறல்போகும்
மட்டான கக்கரிதா னீர்ப்பெருக்கு
மகத்தான கொம்மட்டி வாதமாக்கும்
இட்டான யிரும்பிலியில் கெந்தகத்தின் றயிலம்
எளியபுட கரமூலங் கண்ணுக்காகும்
பிட்டான பிரம்புக்குச் சூலைபோகும்
பெரியமீன் கறணைக்குக் கிரந்திபோமே. (141)

கிரந்தியாங் கோழிக்குச் சிறம்பேபோகும்
கிளுவைக்கு துஷ்டவிர ணங்கள்போகும்
அரந்தியாம் மைவிரலி லிங்கங்கட்டும்
மாண்மையாங் கவுதும்பை மூலம்போகும்
பிரந்தியாகு பிறங்குநாறி பொட்லுப்புகட்டும்
பெருஞ்செங்கத் தாரிதா னயச்செபபாகுங்
கரந்தியாங் கட்டுத்தீ கண்டாவெளுப்பாகுங்
கடியபுல் லூரிக்குக் கருங்குட்டம்போமே. (142)

குட்டமாந் திலகறுக்ஷங் கொட்டிசெந்தூரச்
குளிவுச்சி சிலந்தனக்கு குதிரைபல்கட்டும்
பட்டமாம் பாவட்டை வாதம்போகும்
பரிபகருங் கொடிக்குத்தான் பாஷாணங்கட்டும்
ஒட்டமாம் ஒட்டொட்டி யுறுதியாங்காயம்
உகந்தசெம் பரத்தைக்குச் சாதிலிங்கமயினம்
பெட்டமாங் கொடிக்கள்ளி பெலக்கும்பாஷாணம்
பெரியயிலைக் கள்ளிக்குப் பாஷாணஞ்சாமே. (143)

சாந்திருகு கள்ளிக்கு கெவுரிகட்டுந்
தனித்தமான் செவிகள்ளித் தாளகந்தான்மெழுகாம்
போம்பொன்னுவரைக்கு யீயசெந்தூரம்
பேரான வொதிதானும் விரணமாற்றும்
ஆம்புன்னை யாகாத விரணந்தீரும்
அதிகமாஞ் சுரபுன்னை யரிதாரங்கட்டும்
நாமநறும் பிசினிக்கு நாகங்கட்டும்
நற்றிருவட் டம்பிசினிதா னறாநீர்போமே. (144)

நீரான சன்னிக்குச் சிலைதான்கட்டும்
நெடி-தான வுகாய்க்குத்தா ணப்புரகஞ்சத்தாம்
காரான கண்டில்வெண்ணெய் கண்பருவைப்போக்கும்
கல்சிவப்பு நெல்லுக்குக் காயமதுவழுந்தும்
நாரான நல்லரிசி நாக்குருசியாகும்
நலமான வெள்ளரிசி சீரணமாக்கும்
காரான கறுப்பரிசி கடிகள்போகுங்
கனத்தகோ தும்மைக்கு வுடலழித்தமாமே. (145)

அழுத்தமாம் அவல்தனக்கு ஆண்மையாகும்
அதிபமாம் வாருக்கு ஆண்மைகுன்றும்
திழுத்தமா தினைதனக்குச் சிரப்பாமைக்குந்
செழுமொச்சைப் பயருக்கு வாதமுண்டாம்
பிழுந்தமாம் பணிப்பயறு பித்தம்போகும்
பெருங்கறுப்புக் கடலைக்குக் காயசித்தாம்
பழுத்தஅனு மூலுதுவரை பாங்காமேனி
பலைப்படவே சித்தியாம் வுப்பைக்கட்டே. (146)

உப்புக்கட்டு.

சித்தியாம் வுப்பெடுத்துச் சிவன்தான்சொன்னார்
தேவிசொன்னாள் திருமூலநாயனார்சொன்னார்
நித்தியமா நந்திசொன்னார் மச்சர்சொன்னார்
ரிஷிபோகப் பதஞ்சலியுங் கோரக்கர்சொன்னார்
நந்தியாம் நாகாரச் சுனராம்தேவர்
நலமான சித்தர்களும் வுப்பேசொன்னார்
பெத்தியா மென்னுப்பு காலாங்கிசொல்லப்
பிசகாமல் பார்த்திட்டுப் பிதற்றினேனே. (147)

பார்த்திட்ட வுப்பேது வென்றுபாரால்
பாக்குப்போல் கல்லுப்பை யுடைத்துக்கொண்டு
ஏர்த்திட்ட பழச்சாற்றில் தோய்த்துத்தோய்த்து
ஏழுநாள் ரவிதனிலே யுலரப்போட்டு
கார்த்திட்ட கட்டுகொடி சிறுகல்லுரி
கனத்தகுப்பை மேனியிலே சமனாய்ச்சேர்த்து
ஆர்த்திட்ட பழச்சாற்றி லரைத்துமைபோ
லடைவாகச் சேறுபோற் குழப்பினையே. (148)

வைத்தபின்பு முன்காயஞ் சவுட்டுப்புமேலே
வளமான புழுகோடு வீரஞ்சீனம்
வைத்தபின்பு வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தானும்
வராகனெடை பலத்துக்கு நிறுத்துக்கொண்டு
நைத்தபின்பு நாற்சாமங் கல்வத்திட்டு
நலமான பழச்சாறு விட்டுஆட்டி
வைத்தபின்பு வுப்பின் மேலேபூசி
யுரப்பான ரவிதனிலே காயப்போடே. (149)

காய்ந்தபின்பு முன்னரைத்த குழம்பாமேலப்பி
கவசம்போல் பிடிக்கவே காயப்போடு
ஆய்ந்தபின்பு ஐந்துநாள் ரவியில்போட்டு
அபமார்க்கச் சாப்பல்தன்னைச் சட்டியிட்டு
நாய்ந்தநடு வாகவே வுப்பைவைத்து
நலமாக மேலுமந்த சாம்பலிட்டு
ஏய்ந்தபின்பு யெரியிட்டு நாலுசாம
மிறக்கியே ஆறவிட்டு வுப்பைவாங்கே. (150)

வாங்கியே மேற்கவசந் தள்ளிப்போட்டு
மறுபடியு மிலையரைத்து அடையாய்தட்டி
ஓங்கியே வுப்பையதின் மேலேவைத்து
வுணர்வான அடைமூடி யொக்கப்பண்ணி
தேங்கியே சீலைசெய்து ஓட்டில்வைத்து
சிறப்பான குக்கிடத்தில் புடமாய்ப்போட்டு
ஆங்கியே ஆறவிட்டு அடையைத்தள்ளி
அரைத்துமுன்போ லிலைதன்னையே கவசங்கட்டே. (151)

கட்டியே முன்போலக் கவசபுடமாய்ப்போட்டு
கவசமெல்லாந் தள்ளியே காயப்போட்டு
வெட்டியே வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
வீரமொடு வெண்மமையும் புழுகுபூரம்
கட்டியே கடனுரையுஞ் சீனங்கட்ட
கனமான மதியுப்புச் சாரந்தானும்
தட்டியே வகைவகைக்குப் பலங்கால்கூட்டி
சம்பிரப் பஞ்சாற்று லரைத்திடாயே. (152)

உப்புமணி.

அரைத்திட்டு நாலுசாம முப்பிலப்பு
    ஆண்மையா ரவிதனிலே காயப்போட்டு
கரைத்திட்ட கல்லூரிகட்டுக் கொடிமேனி
    கனியவே சுட்டுகன்றாய்ச் சாம்பலாக்கி
இரைத்திட்டு வெளுமிச்சஞ் சாற்றிலரைத்து
    எற்றமாம் வுப்புமேல் கவசங்கட்டி
பரைத்திட்டுப் பாண்டத்தில் பண்பாய்வைத்துப்
    பாங்கான வோடுகொண்டு பதியமூடே. (153)

பதியமவே மோடுமூடிச் சீலைசெய்து
    பாங்கான குழிவெட்டி முழங்கால்மட்டும்
புதியமவே பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து
    போரக வெடுத்துப்பார் வெளுப்பாய்க்காணும்
கதியமவே காரியில்வைத்து வுருக்கிப்பாரு
    கண்விட்டு ஆடுமே பொன்போல்தானும்
எதியமவே யித்தவுப்புக் கொப்பேதென்று
    லென்தாயார் மனோன்மணிக்கு யிணையுமாமே. (154)

மணியான வுப்பெடுத்து வுருக்கிப்பாரு
    மாசற்ற பொன்போலே கண்விட்டாடும்
துணியான சூதத்தின் மணியோவென்பார்
    சுப்பிரமாம் வீரத்தின் மணியோவென்பார்
வணியான வயிரத்தின் மணியோவென்பார்
    மாசற்ற முத்தினுட மணியோவென்பார்
கணியான கமலினியின் மணியோவென்பார்
    காரணமாஞ் சித்தர்கள்தான் மயங்குவாரே. (155)

மயங்கியதோர் வுப்பதின் றுருகும்போது
    மாட்டுநீ நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
தயங்கியதோர் தங்கமெடை நாகம்போடு
    தன்னைத் திடைபோடு சூதந்தானும்
தியங்கியதோர் சூதமெடை கெந்திபோடு
    திலையூறவுந் தாளகமுங் கெந்தியிடைபோடு
கயங்கியதோ ரெடுத்துடனே களங்குமாகுங்
    காட்டிடவே யொருநூற்றுக் கொன்றுதானே. (156)

ஒருநூற்றுக் கொன்றிடவே லோகந்தானும்
உத்தமனே மாற்றதுவும் பத்துப்பத்து
கருநூற்றுக் களங்கத்தைக் கல்வத்திட்டு
கனநாகச் செயநீரைக் குத்தியாட்டி
திருநூற்று வில்லைபண்ணிச் செப்பிலிட்டுச்
சீலைசெய் துருக்கிடமாய்ப் புடத்தைப்போட
அருதயநீ யருணன்போல் சிவந்துகாணும்
ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே யேமமாமே. (157)

ஒண்ணுன செந்தூரங் குன்றியுண்ணை
வுத்தமனே சிலைபோலத் தேகமாகும்
விண்ணுன கேசரியாம் யோகத்தைக்காட்டும்
வேதாந்த பாலையைத்தான் நித்தம்பூசி
உண்ணுன மதுவையுண்டு வாசிபூட்டு
வுட்கருவி புறக்கருவி தெரிந்துபோகும்
குண்ணுன மலைபோலக் கைகளாகுங்
கோடியுகஞ் சமாதியிலே யிருக்கலாமே. (158)

உப்புகுரு.

இருக்கலாம் வுப்பினுட குருவைக்கேளு
ஏற்றமாய்க் கட்டியதோ ருப்பைவாங்கி
அருக்கலாம் வீரமொடு பூரஞ்சீனம்
ஆண்மையாம் புழுகோடு வுரமும்வெள்ளை
வருக்கலாம் வராகனெடை தூக்கிக்கொண்டு
மாசற்ற பழச்சாற்று லரைத்துமைபோல்
நருக்கலாம் ரவிதனிலே காயப்போட்டு
நாலுநாள் காய்ந்தபின்பு நாட்டங்கேளே. (159)

நாட்டமாம் நாயுருவி வாகைகாயும்
நலத்தசிறு கல்லூரி குப்பைமேனி
காட்டமாங் கட்டுகொடி ஐந்துங்கேளு
கணக்காகச் சமனுக நிறுத்துலர்த்தி
ஊட்டமா முலரவைத்துச் சுட்டசாம்பல்
உகமான அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
காட்டமாங் கட்டியதோ ருப்பைவைத்துக்
கணக்காக ஆறுசாமம் வறுத்திடாயே. (160)

வறுத்திடவே வுப்பது சங்குபோலா
மாசற்ற வெள்ளையாய்க் குருவுமாகும்
முறுத்திடவே முன்சொன்ன மூலிகைக்கு
மூட்டவே சரக்கெல்லாஞ் சொன்னபடிகட்டும்
நறுத்திடவே யுப்பில்லா மூலிகைகளெல்லாம்
நாய்கடித்த வெள்ளெலும்பாய் நலங்கிப்போகுந்
தறுத்திடவே மூலிகை யுப்புயிட்டால்
சண்ணுமே லோகத்தி கவுனசித்திதானே. (161)

தானென்ற வுப்புக்கு வழலைநேரான்
சத்துக்குங் குருவுக்கும் உப்புவேண்டும்
வேனென்ற கட்டினத்துக் குப்புவேண்டும்
வேதைக்கும் புடத்துக்கும் உப்புவேண்டும்
காணென்ற களங்குக்கு வுப்புவேண்டும்
கிராவணமுங் குளிகைத்துக் குப்புவேண்டும்
தேனென்ற செந்தூரத் துப்புவேண்டுந்
தேகசித்தி காயசித்தி யுப்புதானே. (162)

உப்பையிட்டு வாதத்தைப் பார்த்தானானல்
உதையப்பா வால்மேலே தோஷமில்லை
கப்பையிட காயத்துக் குயிரேவுப்பு
கவனசித்தி குளிகைசித்தி காயசித்தி
உப்புவெப்பை யிடக்கார சாரத்துக்குப்பு
வேதையா மூலிகைக்கு முயிரேயுப்பு
வப்பையிட்ட கட்டிதோ குப்புனாலே
வாதசித்தி வசியசித்தி யெல்லாமாமே. (163)

ஆமென்ற வுப்பையல்லோ திருமூலநாய
ராடியே யெழுபதுதான் யுகமும்பார்த்து
நாமென்ற காலாங்கி நாயருக்குச்சொன்னார்
காலாங்கி நாயனார் கடாக்ஷம்வைத்து
பாமென்ற பக்குவம்பார்த் தெனக்குச்சொன்னார்
பாரபரையி னருளாலே பார்த்துத்தேறி
ஏமென்ற வெழுகோடி யுகந்தான்பார்த்து
இணையில்லா தெழுதினே னிகண்டில்தானே. (164)

தானென்ற வுப்படங்கி கட்டினுக்கால்
சமரசமாய் வாதமொடு காதியாகும்
வானென்ற சூதமது மணிபோலாகு
மகத்தான கெவுனவழி யோடலாகும்
தேனென்ற சிவகாமி சிவனும்வந்து
தியானத்தில் கடாட்சித்துச் சொல்வார்தாமே
மூனென்ற மூலிகையால் சொன்னதெல்லாஞ்
சித்திமூல குஞ்சஞ்சரித்துத் திரியலாமே. (165)

திரியவே யண்டரண் டங்களெல்லாஞ்
சித்தாக வேண்டுமென்று றுப்பைக்கட்டு
திரியவே யுப்பென்றால்வாய்க் கெளிதோமக்காள்
செகமெல்லா மோர்மணிக்கு விலைகாணாது
திரியவே செகச்சாலம் வெளியாய்போகுந்
தேகமது வுகந்தவரை யிருக்கலாகும்
திரியவே கற்பங்க ளுண்ணச்சித்தி
சிவயோக சாரமெல்லாந் தெரிந்துபோமே. (166

தெரித்திடவே காரசாரப் பேச்சைச்சொன்னேன்
திறமான பாஷாணப் பேரைச்சொன்னேன்
உரித்திடவே யுபரசத்தின் பிரிவைச்சொன்னேன்
உத்தமாங் கடைச்சரக்கி னுண்மைசொன்னேன்
முரிந்திடவே மூலிகையின் பேரையெல்லா
முத்துபோல் பொருக்கியே முறைமைசொன்னேன்
பரிந்திடவே பூர்வனமும் பரப்பினமும்பேரை
பாடுகிறேன் வெளியாகப் பண்பாய்க்கேளே. (167)

யானையின்பெயர்.

ஆனையுடப் பெயர்தனையே அறியக்கேளு
அத்தியாங் கெசமாகும் நாகமாகும்
ஈனையிப்போ பத்திர கிரிபுமாகு
மெழிலான வாரணங் குஞ்சரமாகும்
தானையாந் தந்தியாம் மத்தங்கபுஷ்பி
தலையருவி தூக்கிய களிறுமாகும்
வேனையாம் வேழமா யிருள்மருப்பு,
வெண்டலை யுருட்டியிடு மானையாமே. (168

குதிரையின்பெயர்.

குதிரையுட பெயர்தன்னையே கூறக்கேளு
கோடகா துரகமாம் வாசியாகுஞ்
சதிரையாஞ் சாலிவொத்திரா வல்லியாகுஞ்
சகவலி வத்திறிகெந் தருவமாகும்
அதிரையால் ஆய்வாகம் புரவியாகும்
அஸ்வசயம் பரியிவுளிகு ரகதமாகுந்
குதிரையாந் துகள்வாரி சிறுகுளம்பு
சுடுசுரந் துரக்கின்ற குதிரைப்பேரே. (169)

ஒட்டகத்தின் பெயர்.

ஒட்டகத்தின் பெயர்தன்னையே யுரைக்கக்கேளு
ஊஷ்டிரமா மென்றகோ நூமிரமாகும்
கட்டகங் குபேரதி நிர்க்கமாகுங்
கணத்துவியாகுங் குஞ்சவுனுத் தச்சமாகும்
வட்டகந்தீ விசிறிவாதரோ மிர்தமாகு
மகத்தான கூனன்றன் முதுகுமாகும்
பட்டகம் பாழியாய் மீறுமாகும்
பாடியமேதா ரொட்டகத்தின் பண்புமாமே. (170)

கழுதையின்பெயர்.

கழுதையுடப் பேர்தன்னையே கருதக்கேளு
கத்தபம் சம்புகர ணைசகமாகும்
பழுதையாம் பிராலேயோ ராசபாகரமாம்
புகழான பாரவா மார்க்கமாகும்
மெழுதைமே தாசரோவெண் பூசிதமாம்
இரடான மிட்சகா சிறிங்கிசியாகுந்
சிழுதையாஞ் சியாகிருஷ்ண தவத்தானமாகுந்
தேசியாங் கட்டுண்ணூக் கழுதையாமே. (171)

சிங்கத்தின் பெயர்.

சிங்கத்தின் பெயர்தன்னையே செப்பக்கேளு
சிங்கமஞ்சா யுத்திரத்துக் கிரவியா
பங்கசா நகோ யரியுமாகும்
பாங்கான கேசரி மிருகாசநந்

சங்கமாஞ் சவிக்கிராந் தரசுவேத
பிங்களமாந் தஞ்சான காதமாமுடங்குவளையுமாகும்
மங்கமா மடங்கலேதிற் றரியமாகும்
காதனு காண்டிரவஞ் சிங்கப்பேரே. (172)

ரிஷபத்தின் பெயர்

ரிஷபத்தின் பெயர்தனையே செப்பக்கேளு
ரிஷபமாம் விடையெருது கோபதியாகும்
திஷபமாந் திடமுரிபுங் கலஞ்சேபுல்லஞ்
சிதாங்கமாஞ் சாருவோ கனமுமாகுஞ்
சுஷபமாஞ் சுவர்னபிறஷ் டச்சமாகுஞ்
சுகசிவ பாரிஷேவி யாய்சாராகுங்
குஷபமாங் கவ்வியே குத்ரமானதுகுங்
கொம்பான மிருககோப ரிஷபமாமே. (173)

மானின் பெயர்.

மானினுட பேர்தனையே வகுக்கக்கேளு
மகாசுவர்னப் பிறசபி ணங்கமாகும்
தானான சாருலோசன் சுமிரமாகுஞ்
சாரங்க நெடுங்கோட்டுக் கலைப்புல்வாயாம்
நானான நவ்வியாமகன் றாட்டுங்கவரி
நாகினம் பிறைதவழு மயிர்க்கற்றைக்கவரி
ஈனான யிருபுற முருக்குகின்ற
மருப்புயிணை வுழையதடபுள்ளி தாங்குமானுமே. (174)

ஆட்டுக்கடாவின் பெயர்.

ஆட்டுக்கடாப் பெயர்தனையே யறியக்கேளு
அசாதகா சாகலோபல ரோசசாகி
சாட்டான செல்லாத்தத் திரிகாலாஞ்
சாகரஞ் சாகளமான் பசுபமாகும்
தாட்டான அசோலிறுகச் சாகலைச்சஞ்
சாகியா மலம்பகர ணச்சமாகும்
வேட்டான வேள்விப்பிர சங்கியாகு
மிடுக்கான ஆட்டுக்கடாய் விபாமாமே. (175)

தகரின் பெயர்.

தகரினுடை பேர்தன்னைச் சாற்றக்கேளு
சமர்த்தான மிடோவரமே டோரவாகும்
குகரினுடை கோமத்த கருணுவாகுங்
கொடிதான தருணைத்தா சவிலோவாகும்
லகுருனுடை வத்துதாகே லேட்கமாகு
மற்றகடப் பிறத்தூக் கனைமுமாகுந்
திருருனுடை செயளி மிரட்டோவாகுந்
செப்பியதோர் தகருட பேருமாமே. (176)

பன்றியின் பெயர்.

பண்ணியுடப் பெயர்தன்னைப் பகரக்கேளு
பரிதான கருமாவே பெறாழிகேழல்
வண்ணியாந் சூகரம்வக் கிரதடமாகும்
வாரகமாம் ரோமச காரியுமாகும்
குண்ணியாக் கோலமாங் குரோடங்கணி
கிரிட்டியாம் போத்திகிரி அரிகேடம்போர்த்
தண்ணிதந் தாயுதங்குரோ டாவியாகும்
தக்கத்தா பருப்பிரசா பன்றிப்பேரே (177)

நாயின் பெயர்.

நாயினுடைப் பேர்தன்னை நவிலக்கேளு
நறுவியாஞ் சாரமே யச்சமாகும்
சுயான பீஷ்ணகு காமுமாகுந்
சூரனோர் யாசனைங் கோரப்பல்லுமாகும்
ராயான ராத்திரிசா காமுமாகும்
ரவுத்திரி பரமயோ காசியாகும்
சுயான சனாங்கமாஞ் சுக்கலாகும்
சுவஷ்டமாம் விருகமாம் நாயின்பேரே. (178)

நரியின் பெயர்.

நரியினுடை பெயர்தன்னை நவிலக்கேளு
நத்தமறி சிறிகால சம்புவாகும்
குரியான கோகுரோஷ்டிரங்கோ மாயுங்கமாகும்
கோமாயி கலைசம் பூகமாகும்

பரியான பல்லாதோ மிருதாரத்தம்
பாவியாங் குலோதந்தி தரிடகமாகும்
புரியான பூரியான் மாயுக்குரோட்டா
போதமை நரியினுட பேருமாமே. (179)

குரங்கின் பெயர்.

குரங்கினுடப் பேர்தனையே கூறக்கேளு
கூவமாங் கரியகுரங் கூகமாகும்
வரங்கான மர்க்கடோ வானரோமேஷா
மகத்தான அரிசாகா மிருக்காபியாகும்
பிரங்கான பில்லங்கமோ வனவுகட்க
பிலவகமில் வகாராதி பித்துங்கூல
மரங்கான மகவோடு வழங்குமந்தி
வானரஞ் செம்முகங் குரங்குமாமே. (180)

ஓணானின் பெயர்.

ஓணானின் பேர்தனையே யுரைக்கக்கேளு
வுணர்த்தலான் சிறகலான் சேரதாத்த
ஆணான அல்லிணைதச் சகண்டகமாம
அழுத்தமாஞ் சரடோவாப குருபச்சம்
பிணானபிறஞ் சூரியாச விருமத்துலம்
பிறகான மாதோஷ வுற்பத்தியாகு
மாணான மாதோஷ வுற்பத்தியாகு
மாசான வோணானின் மார்க்கமாமே. (181)

வல்லூரியின் பெயர்.

வல்லூரின் பேர்தனையே வகுக்கக்கேளு
மகத்தான பலசாலி பட்சிசத்துரு
கொல்லூரு புகுந்தாளி சித்திரபிரட்டாசங்
கூரான தாரித்திரிதான் டச்சமாகும்
கல்லூரு காலாம்பு புஷ்பபெகவாகுங்
கனமான வியாகிரசசி யேளியாகும்
கில்லூருகிறுத் திராச்சபுத்த கிருதுவாகுங்
கெடியான வல்லூரி கீர்த்தியாமே. (182)

கெருடன் பெயர்.

கெருடனுட பேர்தன்னையே கிறக்கேளு
கொடியான சற்பத்தின் சத்துருவாகும்
வெருடனுந் சுபாணுட்டியோ வயினதேயன்
மகத்தான கேசர பட்சிராசன்
கருடனுந் சாலமலி நகத்தநாவுந்
சமர்த்தான மிருதாஅபோ மெருவின்னம்
புருடனும் புண்டரிக நிட்சணதண்டரா
பிறகோர தெரிசனுங் கலுழனாமே. (183)

செம்போத்தின் பெயர்.

செம்போத்தின் பேர்தன்னையே செப்பக்கேளு
சிவத்தயன் னண்புனை வாசிநானுங்
நம்போத்து நவந்தநடையோன் சண்டாளன்
நரந்தசெம் மேனியன்கவந்த சிறகோன்தான்
பம்போத்து பரிமந்தா அக்கிரகோரன்
பயந்தராத சங்குத்திரன் தாந்தமாகும்
விம்போத்து விருஷிபோர்கே வெபியகுத்துமான்
மிடுக்கான செம்போத்து மேன்மையாமே. (184)

மயிலின் பெயர்.

மயிலினுட பெயர்தன்னையே வகுக்கக்கேளு
மயூரமாங் கோபருகி நீலகண்டந்
தயிலினுட சங்கரன்மகன் குமாரன்
தானேறும் வாகனமாந் சற்பத்து
தியிலினுட சிகித்துவச மேகநாதன்
சிகண்டியாந் திறபுபிச் சகமுமாகும்
நயிலினுட நற்றந்தஉ வர்னத்தோனும்
நர்த்தகோ மயிலினுட நாமமாமே. (185)

கிளியின் பெயர்.

கிளியினுட பேர்தன்னையே கிறக்கேளு
கீர்த்திறு சுத்திகபோ குகதண்டாகு
யிளிப்பின்னை மேதாவி பிறியதெரிசனமா
மின்ன யாசாபச்சு பத்திரோவாம்

அளிப்பிள்ளை யாடகக்கின் னத்தமுதூட்டு
அழகான சிவந்தநிற மூக்கியாகுஞ்
சுளிப்பிள்ளை மழலைச்சொல் சுகநுண்டமாகுஞ்
சொன்னத்தைச் சொல்லுங்கிளிப் பிள்ளையாமே. (186)

நாணுவானின் பெயர்.

நாணுவான் பேர்தன்னையே நவிலக்கேளு
நாகரிகமானதோர் கெவுரி யிரகாவாங்
கோணுவான் கோபிகாச கவுரியாகுங்
குறியான காகல்அப் பிரியாவாகும்
நீணுவா னிசாரிமே ஷாதியாகும்
நீக்கான காசியதூதிகாப் பிறியாவாம்
பாணுவான் பாதினி பாஷியாகும்
பகரமாம் நாணுவான் பாம்புமாமே. (187)

சக்கரவாகத்தின் பெயர்.

சக்கிரதாகப் பெயரைச் சாற்றக்கேளு
சக்கிரவா கத்துசர்கி ராங்கோவாகுந்
தக்கிரமாஞ் சக்கிரார தாரதியாகுஞ்
சலுவான நாதாங்காரு மாதியாகுங்
குக்கிரமாங் கோகரமி சக்கிரோதமாகுங்
குடிலமா மகாபில சாலியாகும்
பக்கிரமாம் பராக்கிரம மதிரியாகுங்
பாடியதோர் சக்கிரவாகப் பேருமாமே. (188)

அன்னத்தின் பெயர்.

அன்னத்தின் பேர்தன்னையே யறையக்கேளு
அஞ்சகமாங் அஞ்சம்பா பீதமாகும்
நன்னமா [illegible]த்தபர தோயமாகும்
ராசவங் கசமான தாத்திராஷ்டிரஞ்
சின்னமாஞ் சிறையன்னஞ் சிவலோகத்தன்னஞ்
செழுமுளரி போகுட்டி லன்னமாகும்
புன்னபூ வன்னம் புனலிலன்னம்
புலம்புகிற வன்னமாம் அன்னப்பாரே. (189)

காக்காயின் பெயர்.

காக்கையின் பெயர்தனையே கருதக்கேளு
காகோதம் வாயசோ கரகோநிஷ்டம்
வலைதையாம் வெலூாசிது வாங்கஷாவாமும்
உண்மையாம் பலிபுக்கிர சீவிசமாகும்
நீக்கைதூா தேசங்கே நிமித்திகிருவாகும்
நியம்பட்சி பறையனு மநிசனதரனுகந்
சாக்கைசனி வாகனனன் தனத்தருமுகில்தானுந்
சாங்கமாங் காக்கையின் றன்பேராமே. (190)

கோழியின் பெயர்.

கோழியுடன் பெயர்தனையே கூறக்கேளு
குக்குடமாந் தாமிர குட்சமாகுந்
தாமியுட சங்காச்சங் ஞயுதமாகும்
நடச்சவுண் டோரதுவிஷ கிரியுமாங்
கூழியரு ணுகுபகோ யோதியாகுங்
கூவலாம் வாரணம் ஞாணியாகும்
ஆழியுட வாசனைக்கு யேற்றவனுமாகும்
அறுமுகக் கொடியோனுகும் கோழியாமே. (191)

ஆந்தையின் பெயர்.

ஆந்தையுட பேர்தனையே அறியக்கேளு
அழகான பொற்கண்ணு மிருடியாகுங்
கேந்தையாங் கின்னரிமங் கலைகூனுகுங்
கெடிசனு கச்சத்த சாலிசமாகுங்
காங்கையாங் கவுசிகப் பூரவிவாதங்
கச்சமிர தங்காச் சத்தூரவுமாகுந்
சாங்கையாந் சதாபிம சீவயமாகுந்
சண்டாள ஆந்தைப்பேர் சாற்றலாமே. (192)

குயிலின் பெயர்.

குயிலினுட பேர்தனையே கூறக்கேளு
கோகிலங் காபிறஷ் டிச்சமாகும்
குயிலினுட கலாபங் காலகண்டங்
குதத்தா வசந்தூ திந்தாவாகும்

பயிலினுட பரபூத பித்தத்தாவாம்
பாங்கான மிடைகோ கெந்தருவாகும்
வயிலிவன் பூஷண மழலைவாயாகு
மலர்சோலை குயிலினுட வண்மையாமே. (193)

காட்டுப்புறாவின் பெயர்.

காட்டுப்புறாப் பெயர்தனையே கருதக்கேளு
கனகபாராவதஞ் சக்கர நேத்திரம்
நீட்டான நீலாங்கக் கபோதமாகும்
நேரான உருக்கினங் கிரசுவாகு
மீட்டான ரோகசுவாது மிருதுவாகும்
மிகுந்தகண்ட மாமது கப்பியாகும்
பாட்டான பண்டாகும் பாலினியாகும்
பரியாகுங் காட்டுப்புறாப் பண்புமாமே (194)

வீட்டுப்புறாவின் பெயர்.

வீட்டுப்புறாப் பேர்தனையே விளம்பக்கேளு
மிக்கான கோபுர வாசியாகும்
பாட்டான பகரமாஞ் சிறிக்கியாகும்
பரிவான குருக்காதி யுருக்கியாகும்
நாட்டான நடைச்சியாம் பராக்கிரமியாகும்
நலத்தஞ்சு வர்ணத்திகபோ தொனியாகுந்
தூட்டான தூதியத்துச் சுகந்தோவாகுஞ்
சுலேதோ யுகச்சச்சம் வீட்டுப்புறாவாமே. (195)

தாராவின் பெயர்.

தாராவின் பெயர்தனையே சாற்றக்கேளு
சாய்ந்தன்ன நடைச்சியாஞ் சாயலாகும்
ஆராவி னழகுள்ள பேடையாகும்
ஆழமாங் குளந்தன்னி லாடுங்கன்னி
பாராவின் பன்னகச் சிறிக்கியாகும்
பருந்ததை தின்பவள்தான் பாங்கியாகுங்
கூராவின் குட்டன்ன பெடைச்சியாகுங்
கொடுமஞ்சள் மூக்கிதான் தாராப்பேரே. (196)

ஊர்க்குருவியின் பெயர்.

ஊர்க்குருவிப் பேர்தனையே யுரைக்கக்கேளு
ஊனான காயத்தை வெலுமேத்தாக்கி
பார்க்குருவி பட்டணத்தில் வாசியாகும்
படவையாஞ் சிறிக்கிதான் பாசக்காரி
கார்க்குருவி கட்டளைக் குந்தியாகுங்
கடுங்கிரக வாசினி கடிச்சியாகும்
ஆர்க்குருவி அட்டணைச் சீவனாகும்
அடைக்கலக் குருவியூர்க் குருவியாமே. (197)

அளுங்கின் பெயர்.

அளுங்கினிடப் பேர்தனையே யறியக்கேளு
ஆனையுடன் போராடி யநிரக்கொல்லி
சிளுங்குனிட சில்லுப்போல் சேடத்தியாகுஞ்
சிறுமலையில் வாசியாந் தீர்த்தியாகு
மளுங்குனுட மல்லுப்போல் சகுளியாகு
மாட்டினே னருத்தின்னியாம் வச்சிரதேகி
களுங்குனுட கல்லுப்போல் புதச்சியாகுங்
கமசான சதிரத்திய னுங்குமாமே. (197)

உடும்பின் பெயர்.

உடும்பினுட பேர்தனையே யுரைக்கக்கேளு
யுறுதியாங் காயத்துக் குரமுமானேன்
மடும்புனுட வானகச் சூலியாகு
மலையிருக்குங் காட்டாறு மார்க்கியாகுங்
கடும்புனுட கானகக் குன்றில்ராசா
கடுங்குகை வாசினி கபோதியாகும்
உடும்பான வன்னகச் சத்தியாகும்
உயர்ந்தவனை தானிருக்கு முடும்புமாமே. (199)

முதலையின் பெயர்.

முதலையுட பேர்தனையே மொழியக்கேளு
மூர்க்கமா மடுவுள்நா யகினியாகு
மதனையாங் கரிமாளாங் கியானியாகும்
வச்சிர தகரில்தண் டிரசிதானுஞ்

சிவளையாஞ் சிவபட் சணியுமாகுஞ்
செலவாசி யிரவில் மலந்தின்னிதானும்
நதளையாம் நாயகி நகிரியாகும்
நலமான முதளையி னுடமையாமே. (200)

ஆமையின் பெயர்.

ஆமையுடப் பேர்தனையே யறியக்கேளு
அழகான கச்சபம் நியமகாவாகும்
நாமையாம் ரசப்பிரதி விடயமாகும்
நலமான கூர்மமாம் வட்டசக்கிரி
காமையாங் கடலுக்குள் ஒறிக்கியாகுங்
காரணமா முடலுக்குள் தியாணியாகும்
ஊமையா மொருகொடிக்குள் ளோங்கி யாகும்
உத்தமமாம் யோகிதா னுமைப்பேரே. (201)

கல்லாமையின் பெயர்.

கல்லாமையின் பேர்தனையே கருதக்கேளு
கலக்குகை தாமோதரன் கரியவர்ணன்
பல்லாமை பஞ்சவரி யாவர்ணத்தோன்
பாங்கான வுருண்டதோர் வடிவனாகும்
நல்லாமை நாயகன் சக்கானுகும்
நலமான காங்கயன் கடுங்கூர்மனாகுந்
சுல்லாமை கரடகன் துரிசு கூர்மன்
சுயம்பான கல்லாமைப் பேருமாமே. (202)

கட்டெறும்பின் பெயர்.

கட்டெறும்பின் பேர்தனையே கருதக்கேளு
கடிக்கும்கடு மணியாகுங் கடித்தாவானும்
முட்டெறும்பு முடுகிய நடையோனாகு
முனையாகு மருவிய சிறியோனாகும்
மட்டெறும்பு மாபிலை முள்ளவானும்
மாபுக நகுவுரியன் சுரையானாகுந்
தட்டெறும்பு தன்னிடத்தில் நிலத்தன்மையானேன்
தண்சாந்தனுங் கட்டெறும்பின் றண்மையானே. (203)

பூநாகத்தின் பெயர்.

பூநாகப் பேர்தன்னையே பொருந்தக்கேளு
பூமியி னரம்புமாம் புத்துக்குள்பார்த்து
சாநாகஞ் சஞ்சீவி தானுமாகுந்
தனித்தகடு நாகத்துக்கி ரையுமாகுந்
தூநாகஞ் சடர்கோம சுரும்பியாகுஞ்
சொல்லான பூமிக்குள் நாதமாகு
பீநாகம் பிருத்தசஞ் சீவனியுமாகு
பிடிக்கான பூநாக மென்மையாமே. (204)

இந்திரகோபத்தின் பெயர்.

இந்திரகோ பப்பெயரை யியம்பக்கேளு
எழிலான மேகத்தின் விந்துவாகுந்
தந்திரமா மன்னனுடை நாதமாகுந்
தாக்கான யிடியினுடை துளியுமாகும்
அந்திரமாம் அயிராணி ருதுவுமாகும்
அட்சயமாம் பாகத்தி னருந்தலாகும்
சந்திரமாஞ் சஞ்சீவி சதுரியாகுஞ்
தருக்காக யிந்திரகோ பப்பேராமே. (205)

கருநாகத்தின் பெயர்.

காருநாகப் பேர்தன்னையே கருதக்கேளு
கார்க்கோடன் சங்கனுங் குளிகனுகுங்
திருநாகந் தென்கைக்குக் கங்கணமாகுஞ்
செயமான அனந்தனும் பாந்தளாகும்
விருநாகம் விஷ்ணுவுக்கு மெத்தையாகும்
விளக்கமாம் பூமிக்கு விருதியாகும்
பருநாகம் பத்மனு வாசுகியாகும்
பகர்ந்தகன் கருநாகப் பண்புமாமே. (206)

பாம்பின் பெயர்.

பாம்பினுடப் பேர்தன்னையே பகரக்கேளு
பந்தனாரு சர்ப்பதந்த பிராணறசங்கோ
தாம்பினுடை சங்கோத சரிசிர்ப்பமாகுந்
தகணியாம் வரக்கஞ் சனியுமாகும்

வீம்பினுட வியாமத்து விசிங்கோதகமாகும்
வேந்தனும் புஜங்கம்ம வீரியாகும்
நாம்பினுட கடைபுரட்டி நியுதிர்க்கும்
நஞ்சுமுழலும் பாம்பினுட நாமமாமே. (207)

நாகப்பாம்பின் பெயர்.

காகப்பாம் பின்பெயரை நவிலக்கேளு
ரத்தினமாஞ் செநாகோவி ஷதரிவாகும்
பாகமாங் குண்டலிபன் னகப்பாணியாம்
பரியசட்சு சிரவேரதத்த சூகோவாகும்
பூகமாம் போகிசாத விஷமுமாகும்
பொரியரவம் பணுடவிவி சும்பனக்குமால்
மாகம்ப மணிக்கைவெயில் விரிபணுட
மகாமணியின் முழ்ந்தமா நாகமாமே. (208)

சர்ப்பத்தின் பெயர்.

சுற்பத்தின் பெயர்தனையே சாற்றக்கேளு
சர்பமாந் தவவஷ்டிரோலாம்புசக் காகியாகுஞ்
சிற்பத்தின் சிங்குவா திறகப்பி
விட்டிககாஞ் சிறியதந்தஞ் சூகோபோகிபாகி
உற்பத்தி னுர்க்கமாங் கஞ்சுகிவியாவோ
சங்கமம் விஷநாகோ குண்டலியா
மற்பத்தின் மண்டலு சாக்கோ
புதையாமா சாளபூதி சூரியபற்பமாமே. (209)

மிருகத்தொகுப்பின் குணம்.

ஆமப்பா நடப்பினமோர் வனமுஞ்சொன்னேன்
அழகான பற்பத்தி ணுண்மைசொன்னேன்
தோமப்பா தொகுப்புப்பேர் சொல்லக்கேளு
சொல்லரிய யாணையொடு குதிரையொட்டை
காமப்பா கழுதைசிங்கம் ரிஷபமாறுங்
கதித்ததோ ராட்டுக்கடா வெள்ளிடுபன்றி
நாமப்பா நாய்நரி குரங்குஓணன்
நற்கருடன் செம்போத்து மயிலுமாமே. (210)

மயிலோடு கிளிப்பிள்ளை நாணுவாரை
மகாசக்கிர வாகஅன்னங் காக்காய்கோழி
அயிலோடு ஆந்தைகுயில் காட்டுப்புருவாகும்
அழகான வீட்டுப்புருதா னூர்க்குருவி
உயிலோடு அருங்குடும்பு முதலையாமே
உண்மைக்கல் லாமைகட் டெறும்பூநாகம்
இயிலோடு யிந்திரகோபம் பூச்சிகருநாகம்
எழில்பாம்பு நாகமாஞ் சற்பமாமே. (211)

ஆம்யானைத் தந்தமது வெடியுப்புக்கட்டும்
அதியமரிக் குளம்புக்கு அயமுமீயம்
ஓமஒட்டை பிச்சுதனில் கெந்தகந்தான்
மெழுகாம்உறக்கழுதை யமுரிதனில்தாது சத்தியாகும்
தேமசிங்கு மஸ்திதனில் செயசூதமாகுந்
சினைரிஷப் பிச்சுதனில் சாதிலிங்கமயினமாம்
மானின்கொம் புதனில் தோஷம்போகு
மரியாட்டுக் கடாப்பிச்சில் மயினமாமே. (212)

மரியவெள் ளாட்டமுரி மகோதரம்போகு
மகாபன்றிக் குட்டிதனில் சூதங்கட்டும்
நரிநாய்கள் முதலைதனில் நாகங்கட்டும்
நரியினுட மாங்கிஷத்தி லீயங்கட்டும்
குரியகுட் பிச்சலைத்தில் தங்கநீறும்
கொடியவோ ணான்பிச்சி லீடுமாகும்
கெரியகெரு டன்முட்டை ரசத்தைகட்டும்
கெடியான செம்போத்துரச மயினமாமே (213)

மயினமா மயில்நெய்பால் கெந்திசிவப்பாகு
மகத்தான கிளியிறகிலீய முருகியாடும்
நயினமாம் நாணுவாரை முட்டையினில் [illegible]
நற்சக்கிர வாகமது நாகங்கட்டும்
அயினமாம் அன்னத்தில் கவனமாங்குளிகை
அருங்காக்காய் முட்டைதனில் கெந்திகட்டுங்
குயினமாங் கோழிமுட்டை சரக்கெல்லாஞ்சுன்னங்
கொடியாந்தை பாதாளத் திலதமாமே, (214

திலதமாங் குயில்முட்டை பாஷாணஞ்சிவக்கும்
செயநாட்டுப் புருவெச்சம் குருவுக்காதி
விலதமாம் வீட்டுப்புரு வெளுப்பாகுஞ்
சத்துமிகத் தாராமுட்டைக்கள் துலக்குமாகும்
உலதமா மூர்க்குருவி தம்பனையாகு
முணர்வான அருங்குக்குள் சூதங்கட்டும்
பலதமா முடும்புநெய்யில் பாஷாணங்கட்டும்
பாரமா முதலைநெய்யால்பா லரசமாமே. (215)

பாலமா மாமைக்குள் சூதங்கட்டும்
பாங்கான கல்லாமை நாகங்கட்டும்
காலமாங் கட்டெறும்பு விஷத்தைதீர்க்கும்
கடியபு நாகத்தி லீயங்கட்டும்
ஈலமா மித்திரகோபந் தங்கஞ்செம்பா
மெழிலான கருநாகஞ் சவளைமெழுகாம்
தாலமாம் பாம்புக்குள் தாளகந்தான்கட்டும்
சற்பமாம் நாகப்பாம்பு சன்னியாமே. (216)

வசியா மிருகத்தின் பேருசொன்னேன்
மகத்தான பறப்பினமு மூர்வனமுஞ்சொன்னேன்
பிசியமாம் யேரதனைப் பிரித்துச்சொன்னேன்
பெருமையாம் பலாபலத்தைப் பிரித்துச்சொன்னேன்
குசியமாம் நாகரச கெந்தியுடகுருவை
கூறவே குழந்தைகட்குங் குறிகள்காண
பசியவே பராபரத்தா யாண்மையாலே
பண்பான குருவதனைப் பரிந்துகேளே. (217)

சாரசெய நீர்.

பரிவான நாகமது பலந்தானெட்டு
பாங்காக யிலுப்பைநெய் யுருக்கிக்கொண்டு
கரிவான கல்லுருசாம்பல் பலம்நாலு
கனத்தஅண்டத் தோல்சுன்னம் பலமும்நாலு
பிரிவான புளிப்பரலு சாம்பல்பலம்நாலு
பேர்மூன்று யெடைக்கெடைக்குச் சாரஞ்சேர்த்து
அரிவாக வறுசாமம் பழச்சாற்றிலரைத்து
அபமார்க்கச் சாம்பல்வைத்து யெரித்திடாயே. (218)

எரித்திட்டுப் பீங்கானில் பனியில்வைக்க
 எத்தமிட்ட ஆறுபோல் செயநீராகும்
விரித்திட்ட செயநீரில் வீரம்பூரம்
 வெள்ளையென்ற பாஷாணம் விராகனெடைதூக்கி
அரைத்திட்ட செயநீரா லரைத்துமைபோல்
 ஆண்மையாம் நீரதனில் கலக்கிக்கொண்டு
நரித்திட்ட நாகத்தை யுருக்கிச்சாய்த்து
 நலமாக மூவேழு திறமுங்காணே. (219)

நாகரச கெந்தகக் குரு.

திறமான நாகத்தைப் புறம்பாய்வைத்து
 திணைப்புல்லு நிழலுலர்த்தி சுட்டசாம்பல்
முறமான முள்ளிக் கண்டுசாம்பல்
 மூர்க்கமாம் பிரண்டைசுட்ட சாம்பல்தானும்
வறமான வகைக்குரண்டு படியளந்து
 மட்டப்பா பசுவினுட வமுரிதானும்
இறமான விருபத்து நாலுபடிவிட்டு
 இழுத்துநன்றாய்க் கலக்கியே யிசைநாள்நாலே. (220)

நாலாநாள் தெளிவிறுத்துப் பாண்டத்தூற்றி
 நலமாக வடுப்பேற்றிக் காயும்போது
தூளான சூதமது பலந்தானெட்டு
 தூக்கியே கொதிக்கையிலே கூடயிட்டு
தேலான தீபம்போல் சிறுகவெரியிட்டு
 சிரங்கைநீர் நிற்கவே யிறக்கிக்கொண்டு
தாலான தண்ணீரில் கழுவியெல்லாஞ்
 சமர்த்தாக வெடுத்துமே புறம்பாய்வையே. (221)

வைத்தபின்பு கெந்தகந்தான் சேருவென்று
 வளமான பிரண்டைச்சாற் றண்ணீராலே
அய்த்தபின்பு ஆறுநா ளரைத்துமைபோல்
 அடவான ரவிதனிலே யுலரப்போட்டு
வைத்தபின்பு பால்வார்த்துச் சட்டிதன்னில்
 பண்பாகச் சீலைகட்டிக் கெந்தகத்தைவைத்து
பொய்த்தபின்பு புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார்க்க
 பொன்மணிபோல் பாலுக்கு ளிறங்கும்பாரே. (222)

இறங்கியதோர் கெந்தகத்தை யப்பால்வைத்து
எழிலாகத் தாளகந்தான் பலந்தான்பத்து
கிறிங்கியதோர் கிளிபோலத் தளரக்கட்டி
கிளிஞ்சினீர் கடுவைத்து மேலுமூடி
கறங்கியதோர் கள்ளென்ற காடியாலே
கடிதாக நீற்றியே யிருபத்தொன்று
எறங்கியதோர் கழுவியே யெடுத்துவைத்து
ஏத்தமாஞ் சவ்வீரம் பலந்தானஞ்சே. (223)

அஞ்சான சவ்வீரந் துண்டுதுண்டாய்வெட்டி
அழுத்தமாஞ் சீலைதன்னைப் பொதிந்துவைத்து
துஞ்சான சவ்வீரத் தொளைபோல்கட்டி
சுயம்பான பிரண்டைச்சாற் படியும்நாலு
கஞ்சான காரைக்கொட்டி யிலையில்சாறு
கலந்துமே நாலுபடி யொக்கவார்த்து
துஞ்சான சட்டியிலே வட்டம்போட்டு
தொளைகட்டி யெரித்திட்டுச் சுருக்காய்வாங்கே. (224)

வாங்கியே முன்னுகம் பலந்தானேழு
மாசற்ற சூதமது பலந்தானைந்து
தேங்கியே ரண்டுமொன்று யுருக்கிச்சேர்க்க
சிந்தியதோர் மாப்போலப் பொடியுமாகும்
ஓங்கியதோர் கெந்தகமும் பலமுமைந்து
உயர்த்தியாந் தாளகமும் பலமூன்று
தாங்கியதோர் சவ்வீரத்தொன் றரைப்பலந்தான்
சமர்த்தாகக் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணே. (225)

பண்ணியே கற்றாழஞ் சாற்றினாலே
பரிவாக யிழுத்தரைத்து யெட்டுநாள்தான்
தெண்ணியே அயச்செம்பக் குள்ளேவைத்து
திருவாக அயச்செம்பு மேலேமூடி
நண்ணியே மண்சீலை நாலுசெய்து
நலமாக வுலரவைத்துப் புடத்தைப்போடு
மண்ணியே மணல்மறைவி; லிருபத்தொன்று
வளமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரே. (226)

எடுத்திட்ட குருபாரு பஞ்சாக்கினிருத்திரன்
எழிலான நாகாஸ்திரம் பாசுபதாஸ்திரம்
நடுத்திட்ட நடப்பினத்தின் பறப்பினத்தில்
நலமான வூர்வனத்தில் சொன்னபடிபரிட்சை
படுத்திட்ட பணவிடைதான் குருவைப்போட
பாங்காய்ச் சொன்னபடி சித்தியாகும்
கடுத்திட்ட கட்டினங்க ளுருக்கினங்கள்
கோடிகாய சித்துக்கற்பாந்த மிருத்தும்பாரே. (227)

பாரடா காரசாரப் பேரைச்சொன்னேன்
பாஷாணப் பேர்சொன்னே னுபரசத்தைச்சொன்னேன்
மாரடா மலையிலுள்ள வதிசயத்தைச்சொன்னேன்
மகத்தான பெரியோர்க்கு வணக்கஞ்சொன்னேன்
மூரடா மூலிகையின் பேர்மறைப்புச்சொன்னேன்
முனையான வுப்பினுட கட்டைச்சொன்னேன்
நாரடா நடப்பினமு மூர்வனமுஞ்சொன்னேன்
நலமான பறப்பினமு நாட்டினேனே. (228)

நாட்டினேன் நாகரசகெந்தியுடகுருவை
நாதாக்க ளொளித்திட்ட குருவைச்சொன்னேன்
நீட்டினே னம்புக்குள் கூர்மைபோலச்
செகசாலக் குருவொன்று சொல்லக்கேளு:
சூட்டினேன் சூதமது தானும்பத்து
சுத்தித்துப் பிங்காணில் விட்டுவைத்து
வீட்டினேன் வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்து
மிடுக்கான சீனமது மிருபத்தஞ்சே. (229)

அஞ்சவே பொடிபண்ணிக் கலயத்திட்டு
அழகான பாலையென்ற சட்டிமூடி
உஞ்சவே யுருந்தாமேல சீலைசெய்து
உத்தமமா மடுப்பேற்றித் தீமைமூட்டு
தெஞ்சவே முன்னீரை வேறேவாங்கு
செகப்பான நீரை சூதத்தில்விட்டு
மிஞ்சவே மூடிவைக்க மூன்றுநாள்தான்
மேலாகப் பற்பத்தை யெடுத்துக்கொள்ளே (230)

எடுத்தபின்பு மறுபடியுந் திராவகத்தைவார்த்து
ஏத்தமாஞ் சூதத்தில் விட்டுவிட்டு
படுத்தபின்பு நீறியதோர் பற்பமெல்லாம்
பாங்கான ரவிதனிலே யுலரவிட்டு
கடுத்தபின்பு காசியென்ற மேருக்கேற்றிக்
கணக்காக வாலுகையின் மேலேவைத்து
அடுத்தபின்பு ஆறுநாள் தீயைமூட்டி
ஆறவிட்டு வுடைத்துமே வாங்கிக்கொள்ளே (231)

செகச்சால தரு

வாங்கினால் காவிநிறமாகக்காணு
மருபடியு முன்போலத் திராவகத்லைவிட்டு
தேங்கியே மூன்றுநா ளானபிண்பு
திறமான ரவிதனிலேகாயப்போட்டு
தாங்கியே தங்கத்தில் நாகஞ்சாகத்
தவளமாம் பொடிபோல மாவாய்ப்போகும்
ஏங்கியே எட்டுக்கு வொன்றுசேர்த்து
இசைவொன்றாய்ச் மத்தித்துமேருக்கேற்றே (232)

ஏற்றியே தீமூட்டு ஆறுநாள்தான்
இதமாக முத்தீயுமாட்டுஆட்டு
ஆற்றியே மேருவைத்தா னுடைத்துக்கொட்டி
அகிலமாங் கிண்டியிட்டுத் திராவகத்தைவாரு
நாற்றியே நாலுநாள் நிழலில்வைத்து
நலம்பெறவே ரவிதனிலே காயப்போடு
காற்றியே காசியென்ற மேருக்கேற்றி
கனமான வாலுகையில் வைத்திடாயே. (233)

வைத்திட்டுத் தீயெரிப்பா யாறுநாள்தான்
மறவாமல் முத்தியு மாட்டுமாட்டு
அய்த்திட்டு ஐந்துமுறை யிப்படியேசெய்தா
லணுகிடிலோ நவலோக மேமமாகும்
உய்த்திட்டு ஒருநூற்றுக் கொன்றேயோடும்
ஒன்பதிலுந் தனித்தனியே வேதையாகும்
பய்த்திட்டுப் பணவி டைதான் பாலிலுண்ணப்
பதினாறு வயதுபோ லிருப்பான்றானே. (234)

தானென்ற செகச்சால குருவைத்தொட்டு
சகலசித்து மாடையிலே தாமெசொல்வாள்
வானென்ற ஆத்தாளை சதுதிக்கம்பாடு
வல்துசத்தி பிரவியத்தும் கிடந்தான்பண்ணு
தேனென்ற சிவசொத்தை வறுமைபோ லுவண்ணு
செகஜால முருத்தொட்டு செலவுபண்ணு
ஆனென்ற ஆத்தாளைத் தினமும்பூசி
அஷ்டகா சித்தியெல்லா மாடலாமே. (235)

ஆமென்ற துரைச்சியைதான் பூசைபண்ணா
அநேகநாள் செய்ததவ பலத்தாற்கிட்டும்
வாமென்ற பிரமனொடு விஷ்ணுருத்திரன
மகேசனொடு சதாசிவனுங் கணேசன்கந்தன்
ஏமென்ற விந்திரனும் சந்திராதித்தர்
எழிலான காமனொடு அங்கிநந்தி
கோமென்ற குபேரனொடு கும்பமாலியுங்
கூரிய முனிரிஷிகள் பூசித்தாரே. (236)

பூசித்த குருவென்றால் மூலநாயர்
புகழ்படைத்த காலாங்கி ருஷபதேவர்
தேசித்த மச்சரொடு சின்மயமாந்
தேவர்சிறந்த ரிஷிபஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதர்
கோசித்தி கோரக்கர் கஞ்சமலைசித்தர்
கொங்கணருந் சங்கிரமாமுனி ராமதேவர்
மாசித்த ரிஷிதேவ ரனேகர்கோடி
மகத்தான தேவியைத்தான் பூசிப்பாரே. (237)

பூசித்த சக்கரத்தின் போக்குகேளு
புகழான கமலமயம் விந்துவிட்டு
மூசித்த முக்கோண மேமேலேயிட்டு
முயற்சியது மேமேலேயறு கோணமிட்டு
வாசித்தவ னாயமொன்று யிதழ்தானெட்டு
வாகாக மூன்றுவரை வாசல்நாலு
மாசித்த மாயியவ ளிருந்தவீடு
வரிசையாய்க் கீறிடவே வண்மையாமே. (238)

வண்மையாஞ் சொர்ணமென்ற தகட்டுக்குள்ளே
வரைந்திடவா யில்லாட்டால் பிம்பம்பண்ணு
பண்மையா யில்லாட்டால் பலகைதனில்கீறு
பலகையது யில்லாட்டாய் பற்பத்திற்கீறு

விண்மையாம் விந்துவிலே றீங்காரமாகும்
விசைந்ததிரி கோணத்தில் மூலமாகும்
அண்மையறு கோணத்தில் மூலத்தைமாறு
அதற்கிடையில் ஓம்நமசி வாயமாமே. (239)

வயிரவம்.

ஆமென்ற வெட்டிசுழி லஷ்டவயிரவரை
அமர்த்தியே பவரவர்கள் பீசம்வைத்து
கோமென்ற வீதிதனில் சத்தியுண்டு
கொள்குடம்நால் வாசல்தனில் தேவதைகண்டு
வேமென்ற அவரவர்கள் பீசம்விட்டு
மீறும மேலேழுவா வரணத்துள்ளும்
காமென்ற பூசையெய்து கற்பங்கொண்டு
கடிதான சிவயோகங் கருதிப்பாரே. (240)

பாரென்ற விந்துவிலே பாலாசக்தி
பரையினுட வம்மென்ன பகரப்போறேன்
சேரென்ற மொழியாட்கு வயமேதாபத்து
சூரியனுஞ் சந்திரனு மகாதிலைதத்தோடு
கோரென்ற ரவிகோடி மேலிற்காந்தி
கூறியதை லைத்தலத்தில் குறிப்பைக்கேளு
ஆமென்ற அபயமொடு வாதமாகு
மழகான திருமுறையுந் செபவடமுந்தானே. (241)

தேவியென்ற பதேவம்பா தேவிதன்னை
செபித்துமே மூலத்தால் தியானம்பண்ணி
பூவிலொடு புஷ்பமே யர்ச்சித்தேசத்தி
போற்றிசெய்து வருங்காணப் பிரிவைக்கேளு
காவிலொடு காந்திசத்தி கிர்த்திசத்தி
கனதுஷ்ட சத்தியொடு புஷ்பசத்தி
ஈவியென்ற பிரட்சமியாஞ் சத்தியோடு
மாழிலான சரஸ்பதியாஞ் சித்திதானே. (242)

தானென்ற சந்தனமுஞ் சாந்தும்பூவுஞ்
சகலாத்தி ளுபாரணந் தரித்துவிம்பி
வேனென்ற விந்துவிலே விஸ்ராந்துநின்ற
விளங்கியதோர் தாயினுட விரிவுகாணூர்

மானென்ற மூக்கோணத் துள்ளேநிற்கும்
வண்மையாஞ் சக்தியுட வளப்பங்கேளு
தேனென்ற திரியம்மா தேவியோடு
செம்மையாம் பிருதிவியம்பா தேவியாங்காணே. (243)

காணப்பா ஆறாவரை சக்திதன்னால்
கடக்கேற வேணுமென்று தியானம்பண்ணு
பூணப்பா மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
போற்றிசெய்து அடிவணங்கி புஷ்பந்தூவி
தாணப்பா வட்டவிதழ் காம்பில்நிற்குந்
தனித்துநின்ற வாமானா சக்திகேளு
ஆணப்பா அனங்குசமா சக்தியாகும்
அனங்கமே கலைசக்தி யப்பாற்கேளே. (244)

கேளென்ற அனங்கமதை சக்தியாகும்
கிளரனங்க மதனாதா னங்கரேகா
வேளென்ற அனங்கவேகினி சக்தியாகு
மிடுக்கான அனங்கிசைபோ டனங்கமாலினியாம்
ஏளென்ற பேணாவா சக்திதன்னைப்போற்றி
யேற்றமா மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
போளென்ற புஷ்பத்தா லர்ச்சித்தேத்தி
போற்றிசெய்து பின்புசெய்யும் பிரியையாமே. (245)

பிறிவான வெட்டிதழாம் நடுவினுள்ளே
பேர்பெரிய வயிரவ சக்திபெண்ணைவா
சிறிவான பிராமணி சக்தியோடு
செயமான மயேஸ்பரி சக்தியாகும்
கறிவான கவுமாரி வைஷ்ணவியாகி
கனமான யிந்திராணி சாமுண்டி லட்சுமி
அறிவான சக்திபெண்வா சக்திபீசம்
அஷ்டவிதழ் நடுவுக்கு ளமர்த்திவையே. (246)

அமர்த்தியே தேவியுட மூலத்தாலே
யர்ச்சித்து அடிபணிந்து புஷ்பந்தூவி
சமர்த்தியே யிதழ்நுனியில் நிற்குநின்ற
தரியமாம் வடுகனுட பேரைக்கேளு
கிமர்த்தியே யசிதாங்க வயிரவரோடு
சீரான குருவயிரவன் தானுமாகும்
குமர்த்தியே சண்டவயிரவர் தன்னோடு
குரோதபயி ரவரோடுவுன் மத்தராமே. (247)

ஆமென்ற காமனையி [illegible]
அழகான பிஞ்சனை [illegible]
சாமென்ற சங்கார [illegible]
தனித்தனியே [illegible]
ஏமென்ற பிரத்தா விருத்தினைத்து
[illegible]
போமென்ற மூலைத்தல் [illegible]
போற்றிசெய்து [illegible]

தானியே அதிகாங்க [illegible]
சத்தகுரு பாதியை [illegible]
தானியே சண்டனியே [illegible]
தனித்தபோத [illegible]
ஊனியே பஞ்சமுத்த [illegible]
உத்தமமாங் [illegible]
ஏனியே பிரத்தையிலை [illegible]
பெரியபாங் காரணமே [illegible]

தானென்ற வாயின் [illegible]
தனித்த வாயின் [illegible]
தேனென்ற மூலத்தை [illegible]
தெண்டனிட்டு [illegible]
கோனென்ற [illegible]
பதிக்கான [illegible]
ஆனென்ற அதிகத்தை [illegible]
அதிசாயிரம் [illegible]

சத்தியிதியை [illegible]
தனித்தனம் [illegible]
நித்தியமாம் புத்தியுத்தி [illegible]
நெறித்த அனாவத்தாக் [illegible]
பத்தியமாம் பலதித்தி [illegible]
பகர்ந்தனி சிறைத்தால் [illegible]
அத்தியை [illegible]
பயர்த்திருக்க [illegible]

அன்னையாந் [illegible]
அதியதிருபா தேவிகோர் [illegible]
மான்மையாக் தேவியை [illegible]
மகாபத்திர காளிதேவி [illegible]

நாண்மையாந் சமங்கலா தேவியோடு
தனிமொட்டுச் சக்திபுடன் றன்பீசமிட்டு
பேண்மையாய்ப் போகத்திப் புட்பந்தாவி
பேர்பெரிய மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணே. (252)

பண்ணியபின் னொட்டிதழ்தான் வடுகனுடகளத்தில்
பண்பாகச் சாந்தவெளி பக்ஷதிக்குப்பாலர்
ஒண்ணியதென் போகனே புரைக்கக்கேளு
வுதிட்டாளை விந்திரனே டக்கினியாகும்
எண்ணியதோ ரோமனொடு நிருதிவருணன்
எற்றமாம் வாயுவொடு குபேரனீசானியன்
அண்ணியதோ ரவரவர்கள் பீசந்தானே
யணைந்தாயே யர்ச்சித்துச் செபத்தைப்பண்ணே. (253)

செபம்பண்ணிச் சதுரமாம் வாசலிற்றிக்குத்
தேவதைகள் போகனே செப்பக்கேளு
கிபம்பண்ணிக் கிழக்கான வாசலுக்குள்ளே
கிட்டைசனொடு மந்திரங்க ளர்ச்சித்தேத்தும்
தபம்பண்ணித் தெற்கான வாசலுக்குள்ளே
தார்க்கையைத்தா னர்ச்சித்துத் தியானம்பண்ணி
பிடம்பண்ணி மேற்கான வாசலுக்குள்ளே
விக்கைதருஞ் சரஸ்வதியைத் தியானித்தேகே. (254)

ஓதியே வடக்காகும் வாசற்குள்ளே
யுமைதேஜத்தி பாலையைத்தா னர்ச்சித்தேத்தி
வீதியே யவரவர்கள் பீசமிட்டு
முறையான புட்பத்தை யர்ச்சித்தேத்தி
மூதியே மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
நிருதிறத்தி மூலையிலே பிரமதேவர்
பாதியே யவர்களை அட்சரத்தாலும்
பண்பாயத் திரியாவு மர்ச்சித்தேனே. (255)

ஏற்றியே வாயுவென்ற மூலைக்குள்ளே
யிறைத்தியே விஷ்ணுவைத்தான் தியானம்பண்ணி
போற்றியே யவர்தமையே புகழ்ச்சிசெய்து
புஷ்பத்தா லர்ச்சித்து வுபசரிக்க
சாற்றியே யீசான்ய மூலைக்குள்ளே
காலாக்கினி ருத்திரனை யுமாதித்து
தேற்றியே தானகண்டர் இவையாமென்று
செபித்துமே வுபசாரஞ் செய்திடாயே. (256)

செய்திடவே யக்கினியா றூலைக்குள்ளே
செழித்தபற் பாசாணத்தின் கட்டுதனைத்தான்
வைத்திடவே வெளிதெரிய வாங்கைப்பங்க
மகத்தான பஞ்சாட்சரமதை மூலத்தொப்பித்து
அய்த்திடவே யர்ச்சித்து புஷ்பங்கள்
யடிவணங்கி யகார்முதல சாலவென்று
உய்த்திடவே வெள்ளிதெரிய வாளையாய்ப்பூசித்து
உற்றுமே சோடசத்தைத் துடையாய்ப்பண்ணே.

பண்ணியே தெற்கான வாசல்முன்னே
பாகான சிவிங்காலமான மதுவையதும்
வண்ணியே மேற்கான வாசல்முன்னே
மகத்தான ஹிறிங்காரம் வியமந்திரக்கும்
அண்ணியே வடக்கான வாசல்முன்னே
அங் அரியாங் புத்திரயாங்கிறக்கு
சண்ணியே சங்கண்டேவ்வை யாயாவென்று
சர்மார்த்தாக வர்ச்சித்துத் தியானம்பண்ணே.

தியானித்து யஷ்டயோனி யஷ்டகெருடன்
செயஅஷ்ட மாநாக அஷ்டசொங்கள்
தியானித்து அஷ்டபைரவரும் அஷ்டவாசிகளை
அக்கினி யாதித்ய சந்திரமண்டலமதும்
மியானித்து மேகமண்டலம் வாய்வுமண்டலம்
மிக்கநட்சத்திர மண்டலம் கட்சந்திராதி
கயானித்துக் கைகுவித்து அஞ்சலிபண்ணிக்
கடாட்சிக்க வேணுமென்று அர்ச்சிக்கத்தே.

அர்ச்சித்துக் கொள்ளாசி சருவைதனையாக்கியம்
அழகான சருவையெக் கருணையுடச்சர
கொர்ச்சித்துக் கின்னரா சருவையித்தா
கெடியாய சருவையிதில் சர்வயோகம்
தர்ச்சித்துச் சர்ப்பத்தோர் கைவிகங்கள்
சாவாண்ட லோகர்தமை யர்ச்சித்தேதத்தி
கர்ச்சித்துச் சோடசமா முப்பாரத்தோடே
தியானித்து மூலமாந்த சொப்னத்தையோதே.

ஓதிவே வுத்தமியைப் பூசைபண்ணி
யுகந்துநான் கேட்டவர மருளவென்று
சேதியே சொன்னக்கா லாயிகேட்பாள்
செகசால மாட்டிவித்த திருட்டித்தாய்தான்

போதியே தெட்சணத்தால் போற்றவேண்டாம்
பேரான வாமத்தால் போற்றிப்பூசி
சாதியே யிரண்டொழிய வேறேயில்லை
தாக்கிப்பா ரறுசமையச் சண்டிதானே. (261)

தானென்ற வுட்சமைய மாறதுண்டு
தாண்டியபின் புறச்சமைய வாறதுண்டு
பானென்ற பனிரண்டுக் கலைதெய்வம்
பாதகர்தான் பெண்ணோடே பரிந்துமாய்வார்
தேனென்று வைத்துவுன்னைப் பூசைபண்ணார்
செகமெல்லாங் கூத்தாடித் திரிவார்பாவி
வானென்று வறுமைவந்து சுற்றிக்கொண்டு
வஸ்துசுத்தி கிடையாமல் மாளுவானே. (262)

மாளாம விழிக்கவல்லோ கற்பஞ்சொன்னேன்
வறுமைவந்து தாக்காமல் வாதஞ்சொன்னேன்
மீளாம லிருக்கவல்லோ யோகஞ்சொன்னேன்
மிரட்சியாய்த் திரியாமல் ஞானஞ்சொன்னேன்
கேளாமல் கெவனமெல்லாந் திரிவதற்கு
குளிகையுட குணமெல்லாங் குறிப்பாய்ச்சொன்னேன்
நாளான அம்பரத்தை யறிவதற்கு
நாட்டினேன் தேவியுட பூசைதானே. (263)

பூசைக்காந் திரவியத்தைப் புகலக்கேளு
பெரியதொரு கிரகத்தைப் பூச்சுத்திபண்ணி
தேசைக்காந் திசைகளெட்டும் பெந்தம்பண்ணித்
திரிமூன்று கலசங்கள் பூசைபண்ணி
ஆசைக்காந் தசாங்கத்தைப் பூசைபண்ணி
ஆப்பசடங்க நித்தியகர்ம முடித்துக்கொண்டு
ஆசைக்காம் ஐந்துபாத் திரத்தைப் பூசி
யாராதனைத் திரவியங்கள் சாபம்போக்கே. (264)

போக்கியே யரிசிமாங் கனியுங்காயும்
பொருந்திய நெருப்புநீர் விறகுவுப்பு
நேக்கியே நெய்பாலு நதியுந்தேனும்
ஏமமாம் பசுவினிட கோமியந்தான்
தேக்கியே கணபதிக்கு அபிஷேகஞ்செய்
திறமான தீட்சைவிதி தெளிந்தவோது
தாக்கியே நூற்றெட்டு வுருவுமேத்தி
தப்பாமல் மயேஸ்வரியைப் பூசையோதே. (265)

ஓதிடவே பெழாகுமா வயானதும்
உற்றதால் வாசலுக்குள் மேற்குவாசல்
காதிடவே கணபதிக்கு வைபூசத்தி
கரும்போடு யிளநீருங் கதலிவைத்து
பாதிடவே பத்திரத்தா லர்ச்சித்தேத்தி
பங்கான கணபதிமந் திரஞ்செபித்து
கோதிட தோத்திரித்துத் தெண்டம்பண்ணித்
துடியாகுந் தெற்கான வாசல்காணே. (266)

தெற்கான வாசலுக்குள் துர்க்கைநிற்பாள்
செபம்பண்ணி வயதுசுத்தி பணியாரம்வைத்து
அற்கான புஷ்பத்தா லர்ச்சித்தேத்தி
யதற்கடுத்த மேல்வாசல் சாஸ்தாவாகும்
வற்கான சோடசமா முபசாரம்பண்ணி
வயதுசுத்தி வடையோடு மோதகங்கள்
தற்கான சகலவித்தைக் கருத்தானை
தயானமாய்த் தெண்டனிட்டு வணங்கிக்கேளே. (267)

வடக்கான வாசலுக்குள் க்ஷேத்திரபாலன்
வடையோடு பணியாரம் வைபூசத்தி
புடக்கான புட்பத்தா லர்ச்சித்தேத்தி
பெரியவுப சாரத்தா லாராதித்து
நிடக்கான நிருதியென்ற மூலைக்குள்ளே
நேமமாம் பிரமனைத்தா னர்ச்சித்தேத்தி
கடக்கான காயத்திரி பிருதுத்துடனுங்
கனமாக வுச்சரித்துத் தியானம்பண்ணே. (268)

தியானமொடு வைபூசத்தி பலகாரம்வைத்து
நீர்க்கவுப சாரசோ டசங்கள்செய்து
மயானமாம் வாயுவென்ற மூலைக்குள்ளே
மகாகெருடத் தியானித்து வைச்செபித்து
பயானமாம் பஞ்சாயுதத் தியானம்பண்ணி
பானமொடு சுத்திபல காரம்வைத்து
அயானமா மர்க்கியபாத் தியங்கொடுத்து
அஞ்சலியாந் தம்பண்ணி யப்பாற்கேளே. (269)

அப்பாலா மீசான்ய மூலைக்குள்ளே
ஆலமுண்ட ருத்திரரை யங்காரம்வைத்து
நப்பாலாம் பானமொடு சுத்திதிரவியம்
நலம்பெறவே பூசித்து அஞ்சலிபண்ணி

கப்பாலா மக்கினியா மூலைக்குள்ளே
கந்தரொடு வள்ளிதெய் வானைதம்மை
முப்பான மூலமந் திரஞ்செபித்து
மூர்க்கமாம் பாணமொடு சத்திவையே. (270)

சத்தியே தீபமுடன் தூபமாறி
சோடசமா முபசாரந் தோத்தரித்து
அத்தியே யாவாகனஞ் செய்தபின்பு
அதின்பிறகு வாசலுக்குள் தெற்கேகேளு
மத்தியே மன்மதனை மந்திரத்தால்
நிறுத்தி வகைவகையாய் நைவேத்திய முபசரித்து
வெத்தியே வாசலுக்குள் மேற்கேதானும்
வீரபத் திரர்தமக்கு வேண்டுவதீயே. (271)

ஈய்ந்தமே வடக்குக்கு அரிஹரபுத்திரர்
இயலாக நைவேத்ய பூசைசெய்து
சாய்ந்தமே கிழக்குசண் டேசர்தம்மைத்
தன்மையாய்ப் பூசைசெய்து வுபசரித்து
ஆய்ந்தவஷ்ட தளஞ்சார்ந்த வெளிதன்னி
லஷ்டதிக்குப் பாலர்தம்மை யர்ச்சித்தேத்தி
பாய்ந்தமே யஷ்டயோனி யஷ்டகெருடன்
பண்பான அஷ்டமா நாகந்தானே. (272)

தானென்ற அஷ்டகெஜம் அஷ்டபர்வதம்
சமர்த்தான அஷ்டவசு தேவராகும்
ஆனென்ற மண்டலங்க ளேழும்பூசி
அப்பாலாய்க் கொள்ளுசி தன்னைப்பூசி
சாமென்ற சருவசர்க் கிரார்க்கியம்பூசி
சருவகெந் தருவருடன் றன்னைப்பூசி
பானென்ற அட்சார தன்னைப்பூசிப்
பண்பான கின்னரரைப் பூசித்தேத்தே. (273)

ஏத்தியே சர்வசித்தா தன்னைப்பூசி
யெழிலான சருவரிஷி சருவயோகி
சாத்தியே சர்ப்பதேவா நபக்கிரகபதாயா
சர்வாண்ட லோகரொடு தம்மைப்பூசி
தோத்தியே சோட்சமா முபசாரத்தால்
தோத்தரித்து வயதுசத்தி பலகாரம்வைத்து
ஆத்தியே யடிவணங்கி தெண்டமிட்டு
ஆனபின்பு தேவியைத்தான் தியானம்பண்ணே. (274)

பண்ணியேசக் கரத்திலைமந் திருந்தையால்
பரையினுட வடிவமாய்த் தியானஞ்செய்து
வண்ணியே வாமகாம பாத்திரம்வைத்து
வகையான தெட்சணைதாம் புலம்வைத்து
திண்ணியே தியானித்து யர்ச்சித்துத்தி
திரிமூர்த்தி மூன்றாவிரல் பாத்திரமேந்தி
குண்ணியே சத்தியொடு குருவுக்கீந்து
குணமான தூலமொடு சூட்சங்கேளே. (275)

கேளுநீ காரணமா மூன்றமொடு
கெடியான சத்தியைநீ யலங்கரித்து
தாருநீ யவன்கையிலே கட்டளமாடித்து
சாங்கமாய் ரட்சித்து கடந்தைதனைக்கல்
ஏருநீ சத்தியென்ற பாத்திரத்தையீந்து
ஈய்ந்தகொரு சேஷத்தைப் பானம்பண்ணி
நீருநீ மூலத்தில் மனமதையூன்றி
நேர்ப்பட மதுபரிந்து நிலைத்துநில்லே. (276)

உண்டுமே யானந்த மானபின்பு
உகந்துமே அன்னமொடு பலகாரம்பண்ணி
இண்டுமே சக்கரத்தை யிருத்தாந்துண்டே
எழுந்தருள பண்ணியே யசையாமற்றுன்
தண்டுமே சாதிகொண்டு மூலத்தூதி
தாக்கான பருவமையக் கடந்துபோவ
கண்டுமே யொளிதாக மூலக்காலுங்
கன்னியொட்டு மலைகிரியிலே காட்டுவாரே. (277)

காட்டையிலே பனிதென்று மூலத்தியானங்
கருதியேதார் கெடியாமது கொடுமாறு
மூட்டையிலே பிறக்குங் கேட்டுதானும்
மூலமது வெளியாக முறிக்குமோரும்
காட்டையிலே வைத்திக்கு கழுகிழுத்தால்
கலமான அபர்வாசல் மூடிப்போகும்
ஒட்டையிலே தொருஇனையாய்க் கண்டுமேதா
உகாரந்தனை சடமிருக்க முத்தியாமே. (278)

முத்திக்கு வித்தான தாவைப்பூதி
மூவுலகுஞ் சஞ்சரித்துத் திரியலாகும்
சத்திரான் தயாபரியில் கிருபையைப்பெற்றால்
சாகாத கல்விற்றுத் தேவனாவாய்

பத்தியாம் பஞ்சாட்சரம் பெற்றுவாழ்வாய்
பலகாலுந் திரிந்தாலுங் கிட்டாதப்பா
சித்திக்கு அறுபத்து நாலுமாகுந்
திரியலா மென்தாயார் பூசைவிதிமுற்றே. (279)

முத்தான தாயாரைப் பூசைபண்ண
மூர்க்கமாம் நாற்பத்து முக்கோணமாகும்
சத்தான சிவன்தானும் நந்திக்குச்சொன்னார்
சார்பான நந்தியுமே மூலர்க்குச்சொன்னார்
சித்தான திருமூல நாயனார்தாமுந்
செப்பினார் காலாங்கி தேவருக்குத்தான்
கத்தான காலாங்கி நாயனார்தாமுங்
கடாக்ஷத்தால் கருணையாய்ப் பாடினேனே. (280)

கருணையாங் காமாட்சி யிருந்தவீடு
கடிதான நாற்பத்து மூன்றுகோணம்
வருணையாம் ரிஷிதேவர் சித்தர்யோகி
மகத்தான பஞ்சகர்த்தா வக்கினியாதித்தன்
அருணையாம் அகஸ்தியருங் கணேசன்கந்தன்
ஆத்தாளைப் பூசித்து அதிகாரமானார்
கருணையாம் பூசித்துச் சமாதியிலேநின்று
தாயளிக்கச் சகலசித்துந் தரித்திட்டேனே. (281)

தரித்திட்டச் சக்கரத்தைச் சாற்றக்கேளு
தான்மையாய் வளையம்போல் கீறிக்கொண்டு
அரித்திட்ட குறுக்கையிட்டு ரேகைதானும்
ஆதித்தன் ரேகையொன்று சோமனொன்று
தெரித்திட்ட செவ்வாயின் ரேகையொன்று
செம்மையாம் புதனுடைய ரேகையொன்று
குறித்திட்ட குருவினுட ரேகையொன்று
குணமான சுக்கிரன்றன் ரேகையொன்றே. (282)

ஒன்றான காரிட்டு ரேகையொன்று
உத்தமமாம் ராகுவுட்ட ரேகையொன்று
கன்றான கேதுவுட ரேகையொன்று
கைம்முறையா யொன்பதையுங் குறுக்கேகீறி
வன்றான செவ்வாயின் ரேகைமூணரண்டும்
வாங்கியல்லோ கீழாகும் வளையத்தாடுந்
தன்றான சனியினுட ரேகைமூளரண்டுந்
தாக்கியல்லோ மேல்முகத்தின் வளையத்தாடே. (283)

ஊட்டியே சோமனுட ரேகைமுனையண்டும்
உணர்வான கேதுவுட நடுமையதாட்டு
பூட்டியே கேதுவுட ரேகைமுனைகண்டும்
பிரிவான செவ்வாயின் மையந்தாக்கு
நாட்டியதோ ராகுவுட ரேகைமுனையண்டும்
நலங்காமல் மேல்நோக்கி ரவிமையந்தாட்டு
ஆட்டியே ஆதித்தன் ரேகைமுனையண்டும்
அழகான சுக்கிரனு மையந்தாட்டே. (284)

ஊட்டிடுவாய் சுக்கிரனுட ரேகைமுனையண்டும்
உறுதியாந் திங்களுட மையத்திற்சேர்த்து
பூட்டிடுவாய் புதனுடைய ரேகைமுனையண்டும்
புகழாக ராகுவுட மையந்தாட்டு
நாட்டிடுவாய் ராசாவின் ரேகைமுனையண்டும்
நலியான சனிமையத் தாட்டிப்பாரு
ஆட்டிடுவா யாதித்தன் தனையந்தன்னே
அதின்கீழே சோமனுட ரேகையாமே. (285)

ஆமென்ற வதின்கீழே செவ்வாய்ரேகை
அழகாக வதின்கீழே புந்திரேகை
கோமென்ன வதின்கீழே குருவின்ரேகை
கூர்மையா யதின்கீழே வெள்ளிரேகை
சாமென்ன வதின்கீழே சனியின்ரேகை
சதிரான வதின்கீழே ராகுவாகும்
வாமென்ன வதின்கீழே கேதுரேகை
வகுத்திந்தப் படிகூறி முனையின்பாரே. (186)

பாரிந்தப் படிகீறி முனையின்மையம்
பகுத்தறிந்து முனைபோடு முனையண்கூட்டு
தாரிந்தப் படியறிந்து கீறிப்பார்த்தால்
சக்கரம்போல் திரிகோண முனையன்காணும்
வாரியிந்த நாற்பத்து முக்கோணத்தை
மகத்தான பலவான்தான் பூசிப்பார்கள்
நாரிந்த நந்[illegible]து மூலர்க்குச்சொன்னார்
நாயனார்க் குரைத்தபடி நான்சொன்னேனே. (287)

சொன்னதோர் சக்கரத்தின் கீழ்கேளு
சுத்தமா யெட்டிதழ் வெட்டிதழுமிட்டு
மின்னதோர் வளையமிட்டு வெவ்வேறப்பா
மிக்கதோர் பூரேகை சதுரமாக

முன்னேதான் மூன்றாமை வரைந்துமேயும்
  பிக்கவேதான் வாசலைநா னுவிட்டு
அன்னதோ திரிகோண மையத்துள்ளே
  பழுதாக விந்துவிட்டு நடுவேகேளே. (288)

கேளப்பா விந்துவிலே யிறிங்காரமாகும்
  கெடிபசரு வானந்தமாய்ச் சக்கரமாகும்
கேளப்பா திரிபுரமகா சுந்தரியாகுந்
  தியான விந்துவிலே விரைந்துநின்றாள்
தானப்பா திரிகோணத் துள்ளேகேளு
  தாயான திரிபுராம்பர சக்கரமாகும்
வேளப்பா விஷ்ணுவேசவிர விருமமாகும்
  வீற்றிருந்தான் திரிகோணத் துள்ளேதானே. (289)

தானென்ற சர்வசித்தி பிறதாயகமான்
  சக்ரமாஞ் சர்வபுசார பூஜிதமாம்
ஆறென்ற வஷ்டமாம் கோணத்துள்ளே
  அழகான சர்வரோகஹர சக்கரமாகும்
தேசென்ற திரிபுர் சித்தர்சக்கரத்தி
  தேசுவரி செகமெல்லாஞ் சிஷ்டியாகும்
நூறென்ற பிரமதே விருமமாகும்
  பெரியவஷ்ட கோணத்தின் பிரிவுமாமே. (290)

பிறிவான வஷ்டத்துக் கோணத்துள்ளே
  போரான சர்வாட்சர காந்சகாமாகும்
திரிவான திரிபுர மாலினியாகும்
  சிருஷ்டிதிரோபவ அநுபவைசங் காரியாகும்
வெறிவான வெளியத்துக் கோணத்துள்ளே
  மிருத்தசர் வார்த்தசாதக சக்கிரமாகும்
அறிவான திரிபுருஷ சிக்கிரமாகும்
  அன்மையாம் பதினொன்று கோணங்கேளே. (291)

கேளுநீசர்வ சௌபாக்கிய சக்கரமாகுந்
  சேர்க்கியாக் திரிபுரவா ஸினிதானிக்கும்
ஆறுநீ யஷ்டனத் துள்ளேகேளு
  அழகான சர்வசங்கேஷபண சக்கரமாகும்
தேறுநீ திரிபுர சுந்தரிதானுறுங்
  திடமான பதினாறு தளத்தினுள்ளே
காணுநீ சர்வாசாபரிபூரக சக்கரமாகுந்
  தாயான திரிபுரசுந் தரியுமாமே. (292

ஆமென்ற சதுர்கிரமுன் றாவனாக்குள்ளே
ஆண்மையாந் திரிலோக்கிய மோகனசக்கரம்
தேமென்ற திரிபுராபர மேஸ்பரியாகுந்
செப்பரிய நால்வாசல் தேவதைகளுண்டு
போமென்ற பீடத்தின் தேவதையக்கேளு
பெரியலாத் தசத்தியாதி சாமம்
வாமென்றயோகிகள் கணங்கள் சுற்றிநிற்கு
மகத்தான பீடத்துள் நிற்குஞ்சத்தி. (293)

மருவியே மாணிக்க மண்டபமுமாகு
மகாரத்தின பீடமொடு கற்பகவிருட்சம்
திருவியே சிந்தாமணி நந்தனத்தியானஞ்
செயலான மணிபூம் மரத்தின்வேதி
நருவிரத்தந சிங்காதனஞ் சவைகசத்திரம்
ஞானமொடு தர்மவை ராக்கியமாகும்
அருவியே யயிஸ்வரியம் தர்ம்மவஞ்ஞானம்
அவ்வயி ராக்கியமொடு அனைசுவரியமாமே. (294)

அமாவன்னி மண்டலம் சூரியமண்டலம்
அத்சேர மண்டலம் சத்துவாயாகும்
நாமாசம் தாமசம் ஞானமாவை
நல்கலாத்தும் நட்வித்திய தனமுமாகும்
தாமதுர காவித்தி யாவையத்தும்
நான்மதத்து வருவகரணிகம் பிர்மரூபம்
வீம்விஷ்ணு ரூபகம் ருத்திரைரூபகம்
மிகைசுர ரூபைகஞ்சதா சிவமுமாமே. (295)

ஆமென்ற அங்கிசதூலிக ரதலைமயாகும்
அடுக்கான டகோபதங்கவு சம்பமாகும்
வேமென்ற வமிர்தவாபி விறசவாபி
மிக்க வானந்தவாபி காயமாகும்
நாமென்ற மகாதிரங்கபரி காவையாகும்
நல்லமிர்த வாரவம்பேர் தாமபுரசம்
தேமென்ற தேவியாத்மஞ் சர்வசக்கிராசந்
செயகிரவ மந்திராச னையந்தானே. (296)

தானென்ற பீடத்தைச் சுத்திநிற்குஞ்
சமர்த்தான தேவதையின் பேருமாகும்
வானென்ற யோகினிகணங்கள் சுற்றிநிற்கு
மகத்தான பீடத்துள் நிற்குஞ்சத்தி

வேனென்ற மேற்புரத்தில் அணிமாசத்தி
மிக்கான வுத்தரத்தில் சிமாசத்தி
கேனென்ற கீழ்ப்புறத்தில் மகிமாசத்தி
கிளர்ந்தயீ சத்துவத்தி தெச்சணத்தில்தானே. (297)

சணாவாய்வு மூலையிலே வசித்துவசித்து
தாக்கான யீசானியம் பிக்காமிசத்தி
அணைவக்கினி மூலையிலே புத்திசித்தி
அடவானநீ ருதியிலே பீசரசத்தி
துன்பீடத் துள்நிற்குஞ் சத்தியாகு
குணகேவி கோட்டத்துள் நிற்குஞ்சத்தி
குறிப்பான வயிரவர்பே ரசிதாங்கா
கேஸ்பிரா மணிசத்தி கிறக்கேயாகுங்
கெடியக்கினி மூலைக்குரு பயிரவராமே. (298)

ஆமென்ற பயிரவற்குள் மகேசியாகு
மடுக்கவே யம்மூலைச் சண்டராகும்
நேமென்ற சண்டருக்கு கௌமாரியாகும்
நிருதியா மூக்குள் குரோதபயிரவர்
சேமென்ற குரோதருக்கு வைஷ்ணவீதரன்
கொடிதான மேற்குக்கு ஹன்மத்தராகும்
வாமென்றமத்தருக்கு வராகியாகும்
வால்வுட மூலைக்குள் கபாலந்தானே. (299)

கபாலருக்கு இந்திராணி கருதிப்பாரு
கனமான பீஷணவயிரவர் சாமுண்டி
வபாலமாம் வடக்கிலுட கோஷ்டமாகு
மகத்தான யீசானம் சங்கரவயிரவர்
இபாலமா மிலட்சுமியாஞ் சத்தியாகும்
என்தாயார் கோட்டத்தின் பீடசத்தி
கெபாலமாங் கிழக்கான பீடம்பேரு
கெடியான காமரூப பீடமாச்சே. (300)

ஆச்சென்ற தருக்கான பீடத்துக்கு
அழகான குலாந்தரச பீடமாகும்
வேச்சென்ற மேற்கான பீடத்துக்கு
மிடுக்கான காலாந்திர பீடமாகும்
வாச்சென்ற வடக்கான பீடத்துக்கு
மகத்தான வொட்டியாண பீடமாகும்
தாச்சென்ற சதுர்பேர மூன்றாவீடு
தையலுட போதனையே சாற்றக்கேளே. (301)

ஆமென்ற சதுர்கிரமூன் றானாக்குள்ளே
　ஆண்மையாந் திரிலோக்கிய மோகனசக்கரம்
தேமென்ற திரிபுராபர மேஸ்பரியாகுந்
　செப்பரிய நால்வாசல் தேவதைகளுண்டு
போமென்ற பீடத்தின் தேவதையக்கேகுந்
　பெரியலாத் தசத்தியாதி சாமம்
வானென்றயோகிகள் கணங்கள் சுற்றிநிற்கு
　மகத்தான பீடத்துள் நிற்குஞ்சத்தி. (293)

மருவியே மாணிக்க மண்டபமுமாகு
　மகாரத்தின தீபமொடு கற்பகவிருட்சம்
திருவியே சிந்தாமணி நந்தனத்தியானந்
　செயலான மணிபூம் மரத்தின்வேதி
நருவிரத்தந சிங்காதனஞ் சவேதசத்திரம்
　ஞானமொடு தர்மமை ராக்கியமாகும்
அருவியே பயிஸ்வரியம் தர்மமதுந்தானம்
　அவ்வயி ராக்கியமொடு அஞ்ஞைசுவரியமாமே. (294)

அமாவன்னி மண்டலம் சூரியமண்டலம்
　அத்சேர மண்டலம் சத்துவாயாகும்
நாமாசம் தாமசம் ஞானமாவைய
　நல்கைலாத்தும் நல்வித்திய தனைமுமாகும்
தாமதுர காவித்தி யாவையத்தும்
　நான்மதத்து வருவகராணிகம் பிரமருபம்
வீம்விஷ்ணு ரூபகம் ருத்திரைருபகம்
　மிகைசுர ரூபைகஞ்சதா சிவமுமாமே. (295)

ஆமென்ற அங்கிசதாவிக ரதலைமயாகும்
　அடுக்கான படகோபதங்கவு சம்பமாகும்
வேமென்ற வமிர்தவாபி விறைசவாபி
　மிக்க வானந்தவாபி காயமாகும்
நாமென்ற மகாதிரங்கபரி காவையாகும்
　நல்லமிர்த வாரவம்பேர் தாமபுரசம்
தேமென்றதேவியாத்மஞ் சர்வைசக்கிராசந்
　செயகிரவ மந்திராசு ஞயந்தானே. (296)

தானென்ற பீடத்தைச் சுத்திநிற்குஞ்
　சமர்த்தான தேவதையின் பேருமாகும்
வானென்ற யோகினிகணங்கள் சுற்றிநிற்கு
　மகத்தான பீடத்துள் நிற்குஞ்சத்தி

வேனென்ற மேற்புறத்தில் அணிமாசத்தி
மிக்கான வுத்தரத்தில் இமாசத்தி
கேளென்ற கீழ்ப்புறத்தில் மகிமாசத்தி
கிளர்ந்தயீ சத்துவத்தி தெச்சணத்தில்தானே. (297)

சணவாய்வு மூலையிலே வசித்துவசித்து
தாக்கான யீசானியம் பிக்காமிசக்தி
அனைவக்கினி மூலையிலே புத்திசித்தி
அடவானநீ ருதியிலே பீகரசத்தி
தான்பீடத் தன்னிற்குஞ் சத்தியாகு
துணைகேளி கோட்டத்துள் நிற்குஞ்சத்தி
குறிப்பான வயிரவர்பே ரசிதாரங்கா
கேண்மிரா மணிசத்தி கிறக்கையாகுங்
கெடியக்கினி மூலைருரு பயிரவராமே. (298)

ஆமென்ற பயிரவற்குள் மகேசியாகு
மடுக்கவே யம்மூலைச் சண்டராகும்
நேமென்ற சண்டருக்கு கௌமாரியாகும்
நிருதியா மூக்குள் குரோதபயிரவர்
சேமென்ற குரோதருக்கு வைஷ்ணவிதான்
கொடிதான மேற்குக்கு உன்மத்தராகும்
வாமென்றமத்தருக்கு வராகியாகும்
வால்வுட மூலைக்குள் கபாலந்தானே. (299)

கபாலருக்கு இந்திராணி கருதிப்பாரு
கனமான யீஷானவயிரவர் சாமுண்டி
வபாலமாம் வடக்கிலுட கோஷ்டமாகு
மகத்தான யீசானம் சங்கரவயிரவர்
இபாலமா மிலட்சுமியாஞ் சத்தியாகும்
என்தாயார் கோட்டத்தின் பீடசத்தி
கெபாலமாங் கிழக்கான பீடம்பேரு
கெடியான காமரூப பீடமாச்சே. (300)

ஆச்சென்ற தருக்கான பீடத்துக்கு
அழகான குலாந்தர பீடமாகும்
வேச்சென்ற மேற்கான பீடத்துக்கு
மிடுக்கான காலாந்திர பீடமாகும்
வாச்சென்ற வடக்கான பீடத்துக்கு
மகத்தான வொட்டியான பீடமாகும்
தாச்சென்ற சதுர்சேர மூன்றுவீடு
தையனுட போதனையே சாற்றக்கேளே. (301)

கேளப்பா மேல்முகத்தில் சர்வசங்கோக்ஷாபிணியாங்
கெடியான வடகமுகத்தில் சர்வவித்திரா வணியாம்
தாளப்பா கிழ்முகத்தில் சர்வாகருசணியாகுந்
சதிரான தென்புறத்தில் சர்வசங்கரணி
வாளப்பா வாயுவுக்குள் சர்வவுணமாதனியா
மகத்தான யீசானிய மகரங்குசாவாம்
தேளப்பா வருணனிலே குறிகண்டாவாந்
செப்பரிய நிருதியிலே பீசமாமே. (302)

பீசமா மூர்த்துவத்தில் கேசரியாகும்
பெருமையாங் கீழுக்குள் யோனியாகும்
பாசமா மிதுப்பத்து முத்திரையாகும்
பண்பாக மூன்றுவளை யிருக்குஞ்சத்தி
ஏசமா மிதைவிட்டு சோடசமாந்தளத்தில்
இருக்கின்ற சத்தியுட வியல்புகேளு
காசமாங் காமர்கருஷிணி யாம்பாவாகுங்
கனத்தபுத் தியாகருஷணி யாகும் (303)

அம்பாவாம் ஆங்காரா கருஷணியாகும்
அணிசத்தா கருஷிணி பரிசாகருஷணி
நம்பாலா மருபா கருஷணியுமாம்
நேயாசா தருஷணி கெந்தாகருஷணி
திம்பாவாஞ் சித்தர்கருஷணி தன்னோடு
சிரியதயிரியா கருஷணி மிருத்தியாகருஷணி
நம்பலா நாமாகருஷணி பீசாகருஷணி
நலமான ஆத்துமா கருஷணியுமாமே. (304)

அணியமிரதா கருஷணி சரீராகருஷணி
ஐயுமாங் கிலியொடு சவ்வுமாகும்
தணியான அட்சரத்தை தளத்திலசாத்திக்
தாய்மாரை யஞ்சல்பண்ணிச் சாற்றக்கேளு
பாணியான் பதினாறு தளத்தில்நின்ற
பரமான தேவதையைப் பணிந்துபோற்றி
எணியெட்டு தளத்தில்நிற்குஞ் சத்திபேரை
யியம்பிடக் கேளிரண்டாம் ஆவரமாச்சே. (305)

ஆச்சென்ற அங்குசமாங் கிழக்கு
அனங்கமே கலாசத்தி தெட்சணத்தி
மேச்சென்ற வனங்கமதனா மேற்காகும்
வியவனங்க மதனா தாரவடக்கு

நேச்சென்ற வணங்கரே காவமக்கினி
திருதியிலே பணங்கலே கினியுமாகும்
வாச்சென்ற வாயுவிலே யணங்காங்குசாவா
மணங்காவணங்க மாவினியீ சானியுமாமே. (306)

ஆகுமே யஷ்டதளத் திருக்குந்தசத்தி
அட்சதை யங்கங்கே மாத்திரைப்பாய்
தேகுமே இறிங்குறிங் கிலியுமாகுந்
செயஞ்செய்து தோக்கரிந்து தெண்டம்பண்ணி
மூகுமே மூன்றாகும் ஆதாரங்கண்டு
மூலத்தை யுச்சரித்து அப்பாத்தேகு
பாகுமே பதின்மூணாங் கோணத்துள்ளே
பதிவாக யிருந்தசத்தி பண்புங்கேளே. (307)

கேளுமே சர்வசங்க்ஷோபினி சத்தியோடு
கெணியான சத்தியொடு சத்தியாகும்
தாளுமே சர்வாக ருஷணிசத்தி
தானான சத்திகா ரணியுமாகும்
நாளுமே சர்வசம் மோகினியாஞ்சத்தி
நவின்சர்வ ஸ்தம்பன ரூபிணியாகும்
வாளுமே சர்வகிராப்பன சத்தியோடு
மகாசர்வான் சன்காரணை சத்திதானே. (308)

சத்தியாந் சர்வாஞ்சன் சத்தியோடு
சர்வவுன மாதகரூபிணி சத்தியாகும்
நித்தியாஞ் சர்வார்த்த சாதகிசத்தி
நிகழ்சர்வ சம்பத்தி பூரணிசத்தி
பத்தியாஞ் சர்வமந்திர மீசத்து
பகர்தொந்த க்ஷயங்கரி சத்தியாகும்
அத்தியாம் பதினென்கு கோணத்துள்ளே
யமர்ந்திருந்த சத்தியினை யர்ச்சித்தேத்தே. (309)

ஏத்தியே யட்சரத்தை யிலவுங்கிலியும்
குசவும் என்றெழுதி யேற்றமாக
வாழ்த்தியே நாலாகும் ஆதாரங்கண்டு
மயங்காதே மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
தோற்றியே சோடசமா முபசாரத்தால்
தொழுதிறைஞ்சி வெளிப்பத்துக் கோணத்துள்ளே
பாற்றியே பதித்திருந்த சத்தியான
பரையினுட பேர்தனையே பகரக்கேளே. (310)

பகரவே சர்வசித்தி பிறதாதேவி
பண்பான சர்வசம்பத்துபிற பூரணிசத்தி
தகரவே சர்வப்பிரியங் கரிதேவி
சர்வமங்கள காரணி சத்தியாகும்
நகரவே சர்வகாம் பிரதாதேவி
நலத்தசனுங் ககலிமோ கினியுமாகும்
புகரவே சர்வமிறுத்தியுட் பிரகமணியாகும்
பெரியசாவ விக்கினநிவா ரணியுமாச்சே. (311)

அச்சென்ற சர்வாங்க சுந்தராதேவி
யறியசர்வ பாக்கியதா யினியுமாகும்
வேச்சென்ற வெளிபத்துக் கோணத்துள்ளே
விரைந்துநின்ற தேவியைத்தான் ரச்சித்தேத்தி
பாருதியே யட்சரத்தைப் பத்துக்குள்ளே
பதியிசவ வுங்யிங்கிலியும் யிசவவுமாகத்
தோற்றியே செபம்பண்ணித் தொழுதிறைஞ்சிச்
சோடசமா வுபசாரம் பண்ணுபண்ணே. (312)

பண்ணியே பஞ்சவா பரணங்கண்டு
பகரரிய வுளபத்துக் கோணத்துள்ளே
எண்ணியே யிருக்கின்ற சத்திகளைக்கேளு
எழிலான சர்வஞ்ஞாம்பர தேவியாகும்
தண்ணியே சர்வசத்தி யம்பாவாகுஞ்
சர்வஅயிஸ் வரியப்பிர தாயினிசத்தி
கண்ணியே சர்வக்கியானம் பராசத்தியாகுஞ்
சர்வவியாதி நிஷ்நாசன சத்திதானே. (313)

தானென்ற சாவாதார சுருபாசத்தி
சர்வபாவ அராசத்தி தேவியாகும்
கானென்ற சர்வானந்தம் யிசத்தியாகுங்
கடியவாட சாகுசுரூபினி யாகும்சத்தி
பானென்ற சர்வேப்பி சிதபலப் பிரதாசத்தி
பாங்கான வுன்பதத்தில் பதியவைத்து
தேனென்ற யர்ச்சித்துப் புட்பந்தூவி
சோடசமா வுபசாரஞ் செய்திடாயே. (314)

செய்திடவே சூழ்ந்திருக்கு மட்சரத்தைக்கேளு
செயமான இறிங்கிலிங்பெலங்கவுமாகும்
முய்திடவே மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
முயற்சியா யாறுவா பரணமாகும்

எய்திடவே யெட்டாகுங் கோணத்துள்ளே
யிருக்கின்ற சத்திதனை யியம்பக்கேளு
வெய்திடவே வசினியம்பா தேவியாகு
மகாகாமேஸ்பரியம்பா தேவியாமே. (315)

தேவியாம் சத்தினி சத்தியாகுஞ்
செயவிமலா சத்தியொடு அருணாசத்தி
ஆவியாஞ் செயினிசத்தி சர்வேஸ்வரியாகு
மழகான கவுளினி சத்தியாகும்
தூவையா மெண்கோணத் துள்ளேயிருக்குஞ்
சத்திசுயம்பான வட்சரத்தைச் சூட்டக்கேளு
ஏவியாம் இறிங்சிறிங் சவ்வுமாகும்
ஏத்தமாய்த் தொழுதிறைஞ்சி யர்ச்சிப்பாயே. (316)

அர்ச்சிக்க வேழுவா பாணமாகு
மழகான திரிகோணத் துள்ளே கேளு
பார்ச்சிக்கப் பாசிகிசா பினியாகும்
பாசினி அங்குசனி சத்தியாகும்
கர்ச்சிக்கக் காமேஸ்பரி பாதுவாகுங்
கடாக்ஷித்த வச்சிரேஸ்பரிபக மாலினியாகும்
துர்ச்சிக்க ஆயுதமே வகைதான் தன்னைச்
செபம்பண்ணித் தொழுதிறைஞ்சித் தெண்டம்பண்ணே.

பண்ணியே யட்சரத்தைச் சொல்லக்கேளு
பரிவான யாங்ராங்லாங் வாங்சாங்வாகும்
திண்ணியே கிராங்இறிங்கிலிங் புஊங்சவ்வாகும்
போானவூங் இறிங்குரொங்கு ரொங்வுமாகும்
அண்ணியே யட்சரங்கள் தியானித்தோதி
அட்டமா வாபாணாங் காண்டிப்பின்பு
விண்ணியே விந்துவினில் விரைந்துநின்ற
விளங்கியதோ ரட்சரத்தின் விவரங்கேளே. (318)

விவரங்கேள் அசிஇறையுங் அசிற்சிலிங்
அசிறவயும் விரைந்தெழுதி யர்ச்சிக்கும் விவரங்கேளு
திவரங்கேள் தெட்சணத்தா லர்ச்சிக்க வேண்டாஞ்
செயந்தரவே வாமத்தால் செபித்துப்பூசி
புவரங்கேள் வஸ்துவென்ற கடத்தைவாங்கிப்
புகழான திரிகோணம் விந்துவிட்டு
அவரங்கேள் தினமேலே கடத்தைவைத்து
ஆதிவன்னிக் கலைகளெல்லாஞ் சோதிச்சேரே. (319)

சோதிச்சே சித்தருட சாபம்போக்கி
சுக்கிரசாப விமோ சனமும்பண்ணி
வாதிச்சே மாதுருகா நியாசம்பண்ணி
மகத்தான வஞ்செழுத் தியானம்பண்ணி
பாவிச்சே காமகளாய் நியாசம்பண்ணி
பரிவான சடங்கமென்ற நியாசம்பண்ணி
காவிச்சே வெகு சோடா நியாசம்பண்ணி
காபதமு மங்கமுமே நியாசம்பண்ணே. (320)

பண்ணடா பத்திரங்கள் பரப்பிவைத்து
பரிவாகச் சங்கம்வைத்து வஸ்துபூரி
துண்ணடா சுத்தியது பாத்திரத்தில்வைத்து
செபித்துமே மூலத்தால் விபூதிபோட்டு
விண்ணடா வெற்றிலையால் பாத்திரத்தைமூடி
வேதாந்த சின்மயமாங் குருவைப்போற்றி
அண்ணடா சக்கரத்தை யபிஷேகமாடி
யர்ச்சித்துச் சந்தனங்கள் புஷ்பம் போடே. (321)

போட்டுமே பலகாரம் பழவர்க்கங்கள்
பேரான சடையன்பா தாளசுத்தி
கூட்டுமே குக்குடங்க ளண்டமச்சங்
குறைவில்லாப் பசுவோடு பரமானங்கள்
ஆட்டுமே யன்னமொடு பாலுந்தேனும்
அடுக்கடுக்காய்க் கறிவகைக ளெல்லாம்வைத்து
நாட்டுமே யஷ்டதிக்குப் பந்தனம்பண்ணி
நற்றீபத் தூபமொடு பணிகள்மாறே. (322)

மாறியே விந்துவினில் திரிபுரசுந்தரி
மாவேதந் தோத்தரித்து தெண்டம்பண்ணி
தேறியே திரிசதையன் சக்கிரநாமந்
துதித்துமே மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
நாறியே யிருந்தசபம் மோட்சம்வேண்டி
நமக்கருள வேண்டுமென்று தியானம்பண்ணி
வீறியே வேண்டியதெல் லாமளிக்க
வேணுமென்று கைகூடி விரும்பிடாயே. (223)

விரும்பியே காமகலா ரூபியென்று
விந்துசக் கிரவிவயே பிர்மசக்கிரே
வரும்பியே மகோட்டியான பீடசக்கிறே
மகாபரப்பிர்மாத்தும் சகத்திமா தாதியே

திரும்பியே திரிபுரசுந்தரிய மடறவே
செகச்சால மாட்டிவித்த திரிபுரசுந்தரியே
உரும்பியே யோனிமுத் திரையைக்காட்டி
உத்தவா மருளவென்று வுரைத்திடாயே. (324)

உரைத்தபின்பு திரிகோணத் திரிபுரையம்பாசக்கரம்
உதவுவாய் சர்வசித்திப் பிறதாயினியென்று
விரைத்தபின்பு விஷ்ணுவாதி செவிதம்மீயே
மிக்கபரா பரரகசிய யோகினியாயே
வரைத்தபின்பு வஸ்துசுத்தி பலவகைகள்வைத்து
வகைவகையாய்த் தீபதூபங்கள் மாறி
கரைத்தபின்பு பீசமுத் திரையைக்காட்டி
கடாக்ஷிக்க வேணுமென்று கருதிடாயே. (325)

கருதியே வெண்கோணத் துள்ளேநின்ற
காரணைமாஞ் சத்திகட்கு வஸ்துசுத்திவைத்து
சுருதியின் வாக்கியத்தால் துதித்துப்பூசி
தொழுநிறைஞ்சித் தூபதீபங்கள் மாறி
நருதியேகா மேஸ்பரிகா மேஸ்பரனே
நடயியோ நமாவென்று ஓதுஓது
அருகியே காமேஸ்பரிகாமேஸ்பர பாசாப்பியா
அதிக்காமேஸ் பரிகாமேஸ்பர அங்குசாவே. (326)

அங்குசா நமாவென்று அடிவணங்கி
யழகான கேசரிமுத் திரையைக்காட்டி
பங்குசர்கள் பத்துக்கோ ணத்துள்ளே
பரிவான சுத்திகட்குவஸ்து சுத்திவைத்து
துங்கசா மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
தொழுநிறைஞ்சிச் சோடசமா மூபசாரஞ்செய்து
மங்குசாமங்குசா முத்திரையைக் காட்டி
வாதமொரு வசியங்கள் வகையைக்கேளே. (327)

வகையான வெளிபத்துக் கோணத்துள்ளே
மருவிநின்ற சத்திகட்கு வஸ்துசுத்திவைத்து
தகையான தீபதூபங்கள் மாறி
செபத்திலுள்ள வினையாலே வேணுமென்று
மூகையான மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
மிக்கசர்வோன் மாதாமுத் திரையைக்காட்டி
பகையான ததுமீக்கி வசியம்தாவென்று
பாதமது பணிந்தேத்திப் பரவிடாயே. (328)

பரவியே சதிறைநு கோணத்துள்ளே
பகையான சத்திகட்டி வஸ்துசுத்திவைத்து
புரவியே புஷ்பத்தா லர்ச்சித்தேத்திப்
போக்கான தீபதூபங்கள் மாறி
சரிவியே சர்வசங்கரி முத்திரைகாட்டி
தாயான திரிபுரவா சினியைப்போற்றி
அரிவியே யறுபத்து நாலுசித்தி
ஆடுதற்கு வகைசொல்லு அம்மாவெண்ணே. (329)

எண்ணவே யெட்டிதழி னுள்ளேநின்று
யேத்தமாஞ் சத்திக்கு வஸ்துசுத்திவைத்து
பண்ணவே பழவகைகள் பலவர்க்கங்கள்
பாயசங்கள் பலதீபம் பணிகள்மாறி
முண்ணவே மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
முயன்றசர்வா கருஷணி முத்திரைகாட்டி
பண்ணவே மோட்சமெனக் களித்திடுநீயென்று
பாலையே திரிபுர மீநாட்சியென்னே. (330)

ஆட்சிஎன்ன மாயாசத்தி தனத்தினுள்ளே
யமர்ந்திருந்த காட்சியின் பிரகாசத்தி
பாட்சியாம் பழவகைகள் பதார்த்தமன்னம்
பலபல பதார்த்தங்கள் பணிகள்மாறி
காட்சியாஞ் செபம்பண்ணி மூலந்தன்னால்
கடாக்ஷிப்பாய்த் தாயெனது கருத்தையுன்னி
தாட்சியாஞ் சர்வஸ்திரா வணிமுத்திரை
சமரசமாய்க் காட்டியே யஞ்சல்பண்ணே. (331)

பண்ணியே சதுரவரை மூன்றுவீதி
பராபரியாந் தையலுக்குப் பானஞ்சுத்தி
கண்ணியே கனிவர்க்கங் கறிகாயன்னங்
கருத்தோன்றிப் பூசித்துக் கருணைகூர்ந்து
திண்ணியே மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
திரிசதைபா லர்ச்சித்துத் தெண்டன்பண்ணி
சண்ணியே சர்வசம்ஷோ பிணியா
முத்திரைசமர்த்தாகக் காட்டிலே தாயைப்போற்றே. (332)

போற்றியே தேவியுட கோட்டத்துள்ளே
பேர்பெரிய வயிரவர்கள் வயிரவர்சத்தி
ஏற்றியே கடத்துடனே வஸ்துவைத்து
இலமாகச் சுத்தியொடு மதுக்கள்கள்ளு

வாற்றியே வடைதோசை மூவிளக்கு
மாவிளக்கு அன்னமொடு மாங்கிஷங்கள்
பாற்றியே பாலோடு பழங்கள்பானம்
பயரோடு பணியாரம் பத்தவைத்தே. (333)

பத்தவே வைத்துமே தியானம்பண்ணி
பண்பாகத் தேவியுட மூலந்தன்னால்
நத்தவே செபம்பண்ணித் தோத்தரித்து
நமக்கான வரமருள வேணுமென்று
சுத்தவே தோத்தரித்துத் தெண்டம்பண்ணித்
துடியான சோடசவுப சாரஞ்செய்து
தித்தவே திரிகண்டமுத் திரையைக்காட்டி
செபம்பண்ணிச் செய்தபவந் திறப்பாயென்னே. (334)

திறக்கவே முன்கோட்ட முகவரைக்குள்ளே
சுத்திநிற்குஞ் சத்திக்கு வஸ்துசுத்தி
பார்க்கவே பழவகைகள் பதார்த்தமன்னம்
படைத்து மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
ஏர்க்கவே யோகசித்தி ஞானசித்தி
யெளிதிலோ வாதசித்தி கெவுனசித்தி
ஆர்க்கவே யளித்தருள வேணுமென்று
அடிவணங்கி யஞ்சலிபந் தானம்பண்ணே. (335)

பண்ணிவரை கோட்டத் திப்பால்
பண்பாகச் சுத்திநிற்குஞ் சத்திகேளு
எண்பான யிந்திரசத்தி யக்கினிசத்தி
யெமன்சத்தி நிருதிசத்தி வருணன்சத்தி
விண்பான வாய்வுசத்தி சோமசத்தி
மகத்தான வரசான சத்தியோடு
விண்பான பிரமசத்தி விஷ்ணுசத்தி
மிக்கான சத்திதன்னை யர்ச்சித்தேத்தே. (336)

அர்ச்சித்து அதிரசங்கள் வடைபணியாரங்கள்
அசம்சசம் ஞானியொடு வஸ்துவைத்து
துர்ச்சித்துச் சோடசமா முபசாரஞ் செய்து
தோத்தரித்து மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
கொர்ச்சித்து கெவுனவழி தெரியவேணும்
குளிகைசித்து வாதசித்து வரவேவேணும்
தர்ச்சித்து வளித்தருளுந் தாயேவென்று
சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணிடாயே. (337)

பண்ணியே தேவதைகள் தன்னைப்போற்றிப்
பாங்காக அட்சரங்கள் பதிந்துநோக்கி
எண்ணவே அட்சரமாம் இரியும்சிரியும்
உற்பனமாய்த் ததிலிம் உகந்துசாத்து
வன்னியே திக்குவிட்டு வாசல்தன்னில்
மகத்தான தேவதையின் பேருகேளு
கன்னியே கீழ்முகத்து வாசல்தன்னில்
கலங்காத க்ஷேத்திரனும் வடுகன்தானே. (338)

தானென்ன மேல்முகத்தில் கணபதியுங்கந்தன்
தருக்கான வடவாசல் சூலியொடுதாக்கி
தேனென்ற தென்வாசல் வீரபத்திரன்
காளிதுடியாக வாசலிலே நிற்பார்பாரு
கானென்ற வவரவர்க்கு வெவ்வேறாகக்
கனமான வபதுசுத்தி கனிகள்காய்கள்
பானென்ற பதார்த்தமொடு பலகாரமன்னம்
பரித்துவைத்து சேரடசம்பா வினைகள்பண்ணே. (339)

பண்ணப்பா அகாரமுதல் க்ஷகாரவரைதானும்
பாங்கான வாசல்சுத்தி பதித்துவைத்து
தெண்ணப்பா திரிகண்ட முத்திரையைக்காட்டி
செபம்பண்ணி மூலத்தால் செபித்துப்பின்பு
குண்ணப்பா சக்கரத்தைச் சூழ்ந்துநின்ற
குறிப்பான தேவதையின் பேருங்கேளு
தெண்ணப்பா தென்புறத்தில் தட்சணாமூர்த்தி
தெளிவான வடபாகஞ் செப்பக்கேளே. (340)

கேளுநீ கண்டகேசரந் தானுமாகும்
கெடிதான யீசானியம் ஆதித்தனோடு
வாறுநீ வயிரவனு நிற்பாரையா
மகத்தான கீழ்முகத்தில் சுரதேவர்பிரங்கி
வேறுநீ மேல்முகத்தில் துவாரமாவாள்
மிடுக்கான யிவர்களுக்கு மிடுக்கானவபதுசுத்தி
கேளுநீ சே[illegible]ா முபசாரஞ்செய்து
செபம்பண்ணி மூலத்தால் தெண்டம்பண்ணே. (341)

செய்யடா திக்குவிட்டு பீடசத்தி
தேவதைக்கு வஸ்துசுத்தி பானம்பண்ணி
பய்யடா பாலன்னம் பதார்த்தந்தேனும்
பயரோடு பழவகைகள் பலதீபங்கள்

அய்யடா வர்ச்சித்துப் பணிகள்மாறி
யஞ்சலியந் தனம்பண்ணி யடியேன்செய்த
பொய்யடா பிழைபொறுக்க வேணுமென்று
போற்றியே செபம்பண்ணிப் பெலிதான் போடே. (342)

போடவே வயிரவரைத் தியானம்பண்ணிப்
புகழ்வடுகன் மூலத்தால் செபத்தைப்பண்ணி
காடவே பதார்த்தம்வைத் தர்ச்சித்தேத்தி
கடந்தயீசா னத்தில் பெலிதான்போடு
தேடவே சிறிவிசார கேசுராய்
திறமாக உம்பிடு சுவாகாவென்று
ஆடவே யக்கினியா மூலக்குள்ளே
யடவான யோகினிக்குப் பெலிதான்போடே. (343)

பெலிபோடு பூதபெலி சர்வபூதப்பியோ
பேராக வும்படு சுவாகாவென்று
நெலியோடு நிருதியுட மூலக்குள்ளே
நேரான சிறிராசராசசெசுபராயவும்படு சுவாகாவென்று
உலியோடு லட்சமுரு வோதித்திரு
உத்தமமாம் வாயுவுட மூலக்குள்ளே
நலியோடு பராசத்தியால் பொய்யாகும்
நலமான சக்கரத்தின் தெட்சணத்திற்கேளே. (344)

தெட்சணத்தில் தெண்டினிக்குப் பூசைபண்ணு
சியாமளையை வுத்திரத்தில் பூசைபண்ணு
மட்சணத்தில் மச்சமுத் திரையைவிட்டு
மகத்தான சோடசமா மூபசாரம்பண்ணு
உட்சணத்தில் மத்தியிலே யோகினிக்குப்பூசை
உண்மையாம் போதனையே யுரைக்கக்கேளு
பிட்சணத்தில் பிண்டகுளி யோகினியப்பா
பெரும்பாத குளயோகினி யம்பாதானே. (345)

தானான ரூபகுள யோகினியம்பா
தமிருபா திதகுள யோகினி யப்பா
ஆனான யோகினியாஞ் சத்திதன்னை
அந்தரத்தில் தியானித்துப் பூசைபண்ணு
கோனான கிழக்கேதான் மாதங்கிபூசை
கொடிமேற்கில் சாமளா பூசைபண்ணு
வானான வாய்வினுட மூலக்குள்ளே
மகத்தான சத்தியைநீ யலங்கரித்துவையே. (346)

வைத்துமே பாதத்தில் ரோட்டிக்கான்
மலர் தூவிச் சுகந்தங்கள் வரைந்துச்சுத்தி
பைத்துமே பரையாகத் தியானித்துக்கான்
பாகமாங் கடத்துக்கு விபூதிசாத்தி
கைத்துமே பவள்கையிலே கடங்கொடுத்து
கடந்தனையே வாங்கியே சிரசில்வைத்து
தைத்துமே சந்திரனி லமுர்தமாகச்
சாதித்து ஐந்தெழுத்துஞ் சோடசமுமோதே. (347)

ஓதியே கடத்துள்ளே தாய்தான் தன்னை
யுண்மையாய்ப் பாவித்துச் சங்குநீர்கொண்டு
சாதியே சகலமெல்லாஞ் சுத்திசெய்து
சதுராகப் பிராணயம் பண்ணித்தீர்ந்து
போதிய பஸ்மாங்கம் விபூதிபூசி
புலித்தோலின் மேலிருந்து செபத்தைப்பண்ணி
சாதியே கடத்துக்குள் கலையநாட்டி
கனமான பாத்திரத்தைப் பரப்பிவையே. (348)

பரப்பியே பாத்திரத்தின் பேரைக்கேளு
பாலிப்பாய் சங்கமொன்று குருத்தாறென்று
பரப்பியே யோகமொன்று ஆதாரமொன்று
பெலியோடு ஐந்துவைத்துப் பின்புகேளு
வரப்பியே வஸ்துவைத்தான் ஆதாரத்தாட்டி
மைமந்தனே நாகவல்லி யிலையால்மூலை
குரப்பியே விரதமொடு புஷ்பஞ்சாத்திக்
கெடியான தியானமொடு செபத்தைப்பண்ணே. (349)

பண்ணிமூ லாதாரம் பிர்ம்மாந்திரமட்டும்
பாழ்போன வாசியெல்லாஞ் சோதித்தேறி
அண்ணியே தளத்தில்நிற்குஞ் சத்திசிவமெல்லாம்
அர்ச்சித்து அவரவர்க்கு அஞ்சல்பண்ணி
தண்ணியே வடிக்கரத்தில் புஷ்பம்வாங்கிச்
சாதகமா யிடக்கரத்தை சுத்திவஸ்துவாங்கி
குண்ணியே குருபதத்தில் குருவைநோக்கிக்
குருவினுட பாத்திரத்தைக் குணமாய்க்கொள்ளே. (350)

கொள்ளவே சிவத்தவம் வித்தியாதத்துவம்
குணமான பரதத்துவம்தெரிந்துகொள்ளு
துள்ளவேஸ் சமாதிகற்பம் செப்பக்கேளு
தூலதேக சகித்தான தேகமுணைதோதி

விண்ணவே குண்டலியால் வாசிவைத்து
 விளங்கியொரு பாத்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு
தெள்ளவே சிவசத்தி யிருவரையும்
 நோக்கித்திரி மூர்த்திபாத்திரமாய் வாங்கிக்கொள்ளே. (351)

வாங்கியே சத்திக்குப் பாத்திரத்தையீந்து
 மகத்தான அன்னமொடு பானம்பண்ணி
ஆங்கியே ஆலத்தி கற்பூரதீபம்
 ஆட்டியே ஆயிமைத்தா னஞ்சல்பண்ணி
தேங்கியே சேஷிகா பெலியைப்போடு
 தெண்டமிட்டு அடிவணங்கிச் செபத்தைப்பண்ணு
ஓங்கியே வுச்சிஷ்ட பயிரவத்தின்பெலியை
 வுட்போட்டுப் புரோட்சித்து வுரைக்கக்கேளே. (352)

உரைக்கவே சக்கரத்தை யிருதயத்துள்ளே
 யுகந்துமே பெருங்கருணைப் பண்ணிவித்து
துரைக்கவே கருவருக்கும் வல்லபசத்தி
 சாங்கமாய்ப் பதார்த்தமொடு அன்னமீந்து
தூரைக்கவே சுகாசனத்தி லிருந்துகொண்டு
 சுயாதி நவானந்த புளகமாகி
அரைக்கவே ஆதார தெரிசனம்பண்ணி
 அரகரா சிவசிவா அம்மாவென்னே. (353)

என்னவே பராசத்திமகா சத்தியாகும்
 எங்குள்ள தையல்மா தேவியாகும்
அன்னவே யளியொத்த பெண்பிள்ளையாகும்
 ஆனந்த சுந்தரியாமின் னொளியாளாகும்
தென்னவே சிவகதிக்கு வழிகாட்டும்தெய்வஞ்
 சிறுபிள்ளை பேசரியாள் மவுனியப்பா
முன்னவே முக்கண்ணிமே லாதிநூலின்
 விளங்கும்பரா பரியாகும் மெல்லியாமே. (354)

மெல்லியே மேதினிக்கு விளங்குஞ்சித்த
 மிக்கான காரணியே வியன்குழாவாம்
கல்லியே சகமனைத்தும் தாயானீனந்
 தயாநிதியே சச்சிதா னந்தவெள்ளத்
தெல்லியே யெங்குமா யிருக்கின்றாளே
 எனையளிக்கும் தெய்வமே யேழைபங்கில்
செல்லியே திரிபுரசுந்தரி யம்மாளே
 செகமின்றி கன்னியே தெய்வமின்னே. (355)

என்னவே யிப்படிதான் பூசைசெய்வார்
எத்தமாஞ் சிவயோகத் தட்சதைபெற்றோர்
நன்னவே ஞானசத்தி நிர்த்தஞ்செய்வார்
ஞானமொடு வாதசித்தி யோகசித்தியீவார்
வன்னவே யிதுபூட்டு வாமத்துக்கு
வகையறியக் குருபதத்தில் தொண்டுபண்ணு
பொன்னவே வாமிகள்தான் வெறும்பூசைகள்
போதவே பாணித்து அலைவார்தானே. (356)

அலைத்ததினு லாமோதா னாகாசித்தி
யலைபாமல் சமாதிதனில் பொருந்திவாழும்
உலந்ததினால் வாதமொடு குளிகையாமோ
வுற்பனமாஞ் சாத்திரத்தி லுரைத்தாலாகும்
துலைந்ததினுற் சித்தாமோ காயசித்தியாமோ
சூட்சமெல்லா முட்புகுந்து சோதித்தாலாகும்
கிலைத்ததினால் மனமங்கே ஞானமாமோ
கூடினால் பெண்ணோடே கடமும்போச்சே. (357)

போச்சென்று விடுகாதே மவுனப்பிரமை
போக்கோடே விட்டுவிட்டு அறிவிற்கூட்டு
நீச்சென்று விடுகாதே காயசித்தை
நிலையாறு தலங்களெல்லா நினைவாய்ச்சோதி
ஆச்சென்று விடுகாதே வாதந்தன்னை
படங்காத சரக்கெல்லா மடக்கிக்கட்டு
தீச்சென்று படர்ந்தாப்போ லட்சரங்களெல்லாஞ்
சோதிக்க பூசைவித மூனுமாமே. (358)

ஆமப்பா வஷிடகர்ம வித்தையெல்லா
மசையாத மவுனத்தி னேர்மையெல்லாந்
தேமப்பா தீட்சைவிதி பிராணயாமஞ்
செயலான வாதசித்தி காயசித்திதானும்
வாமப்பா சிங்கியொடு குளிகைமார்க்க
மகத்தான முத்தியின் வசிகளெல்லாம்
ஏமப்பா சாஸ்திரமே மூவாயிரத்தி
லெழுதினேன் போக்கோடே யிதமாய்ப்பாரே. (359)

வெடியுப்பு சுன்னம்.

போக்கான வெடியுப்புக் கட்டைக்கேளு
போடுகிறேன் கெடியாரம் நிகண்டுக்குள்ளே
நோக்கான வற்பனங்க ளிதிலாச்சு
நொடிக்குள்ளே போடுகிற குளிகையாச்சு
வாக்கான வாதசித்தி காயசித்தியாச்சு
வகைவகையாய்க் கட்டுகிற குருவுமாச்சு
நீக்கான சூத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு
நினைக்கவென்றால் வெகுகடினம் நினைவாய்ப்பாரே. (360)

கடினமாங் கல்லான வெடியுப்பைத்தான்
கட்டாது கட்டிடு வலினை வாதி
படினமாம் வெடியுப்பு பலந்தானிது
பழம்புளிதா னஞ்சுபத்து பலமாகும்
வடினமாங் கல்லுரலில் போட்டுக்கொண்டு
மகத்தான வுலக்கையால் டிடித்துநைய
அடினமா யாறுநா ளிடித்துமைபோல்
அகல்போல வில்லைபண்ணி புடைப்போடே. (361)

உலர்த்தியின்பு புதுச்சட்டி யடுப்பிலேட்டு
யுசிதமா யெரியிட்டு வொவ்வோரிய
அலர்த்தியின் னெரித்ததெல்லாம் தவளம்போல
ஆக்கிரமாய் தம்பித்து அடங்கிநிற்கும்
சலத்துமே கத்தியால் சுரண்டிவாங்கிக்
காரியமாம் பீங்கானில் பரப்பிவைக்க
சிலத்துமே யிஷ்டபடியெல்லாம் செயநீராகும்
தியச்சிடாம் நீர்தன்னின் சிறப்பைக்கேளே. (362)

சிறப்பான நீர்தன்னின் மகிமைசொல்ல
சிவனாலு முடியாது மற்றோர்காணார்
கறப்பான வழலையென்ற கருதாளைக்கும்
காரணமாஞ் சித்தரெல்லாங் கருமறைத்தார்
விறப்பான வேறாகும் பூமிநாத
மிரண்டாகும் பூநாகமுப்ப சரத்தின்குருத்தான்
குறப்பான விதுாண்டால் வாதமாச்சு
கொள்கியிதை விட்டாக்கால் கூடப்போச்சே. (363)

போச்சென்று பெண்ணுதே வுப்புக்கட்டும்
பொன்னான பூரிசுகட்டும் காரங்கட்டும்
நீச்சென்று சாரமுதற் பூரங்கட்டு
நிலைக்கமட்டுங் கைமுறையாய் நினைவாய்ப்பாரு
ஆச்சென்று மடபதிகள் முன்பின்னாய்ச்சொன்ன
ரதனாலே வாதமெல்லாங் கலைக்கிழாச்சு
மூச்சென்ற ததுவடங்கில் சடநில்லாது
முனையான சுழிமுனையின் வழியிற்போமே. (364)

வழியோடே சென்றேறி யாறுதலம்புக்கி
மகத்தான நிராதாரத் துள்ளேசொக்கி
சுழியோடே தமர்வாசம் வழியைநீக்கி
சுகாதீத பூரணத்தில் சொக்கிறாப்போல்
விழியோடே வேறான நீயச்சவத்தில்
வீரம்விட்டு பூரம்விட்டு விரைவாய்வைத்து
தழியொடே சாரமது பலந்தானிந்து
சமர்த்தாகக் கல்வத்தில் போட்டிடாயே. (365)

போட்டுமே பூநாகச் செயநீராலே
பொடித்திட்டு அரைத்துமே யெழுநாள்தான்
ஆட்டுமே செயநீரை விட்டுவிட்டு
அதட்டிபரை யகலாம லணிந்துப்போட்டு
வீட்டுமே வில்லைபண்ணிக் காயப்போட்டு
மிடுக்கான குகைதனிலிட்டு புடத்தைப்போடு
நாட்டுமே நிரைசரியாய்ச் சுன்னமாகுந்
சுகமான பீங்கானில் பரப்பிவையே. (366)

பரப்பிவைக்கப் பலபலெனச் செயநீராகும்
பாங்கான யின்னீரில் வீரம்பூரம்
உரப்பிவைக்க யிட்டுமே ஒருநாள்தானும்
உருட்டியாய் சாரமது கட்டிவாங்கி
அரப்பிவைக்க அண்டம்போல் ஒருபலத்தைத்திரி
ஆண்மையாம் நீர்தோச்சி ரவியில்போட்டு
நிரப்பிவைத்து பட்சமொன்று போட்டுவாங்கி
நேர்மையாங் கவசத்தின் நிலைமைகேளே. (367)

கேளுமே சீனமொடு வளையலுப்பு
கெடியான சவுட்டோடு கல்லுப்புமிந்து
வாளுமே வகைக்குதுஒரு பலந்தான்தூக்கி
வகையான வெடியுப்பு நீராலாட்டி.

யேருமே யெழுநா ளரைத்தபின்பு
 யிதமாக வொட்டிவிட்டு வூதிப்போடு
சூருமே சுண்ணும்பாம் சாரத்தின்மேல்
 சுகமாக மேலிது கவசங்கட்டே. (368)

கட்டுவது வெடியுப்பு நீரினாலே
 காய்ந்தபின்பு கருதாரி புடமாய்போட்டு
குட்டுவது குக்குடத்தின் புடத்தைப்போடு
 கொள்கியபின் கவசத்தை உடைத்துவாங்கி
தட்டுவது தந்தம்போல் சாரங்காணும்
 சகலதுறை யிதுக்குள்ளே தயங்கிப்போகும்
ஒட்டுவது பூரத்தை ஒட்டியோடு
 ஒடுக்கமிது தொந்தமிது வூணிப்பாரே. (369)

ஆட்டியே யெழுநா ளரைத்துமைபோல்
 ஆண்மையாம் ரேதனில் குழப்பிக்கொண்டு
காட்டியே கல்வப்பில் தோச்சுவாட்டி
 கவசம்போல் பிடித்ததன்பு முன்னிக்கும்கவசம்
நீட்டியே நீர்தன்னி லரைத்துமைபோல்
 நிலைவரமாய் யதின்மேல் கவசம்கட்டி
நாட்டியே உலர்ந்தபின்பு சுவுட்டுமண்தான்
 நாக்கான கலயத்தில் பாதிபோடே. (370)

பாதிமேல் உப்பையெல்லாம் பரப்பிவைத்து
 பாங்கான அதின்மேலே மண்ணைப்போட்டு
மீதியெல்லாம் மேலோடு கொண்டுமூடி
 மிடுக்கான சீலைசெய்து குழியில்வைத்து
ஆதியே அன்பதெரு அடுக்கிப்போடு
 ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலாம்
வாதியாம் வாய்வாதம் கெட்டுசுட்டால்
 வருமோதான் பித்தவுப்பின் வளப்பங்கேளே. (371)

வளப்பமெல்லாம் உப்பாலே மைந்தாகேளு
 வருகுமப்போ ரெஞ்ஞான வாதமாகும்
களப்பமென்று யெண்ணாதே சமுசயங்களில்லை
 சங்கற்ப கேற்பமென்ற சட்டைநீக்கும்
யிளப்பமொன்று வாராது யேமசித்தியாகும்
 இழுக்கான சாக்கையெல்லாம் மௌனமாய்கட்டு
அளப்பமொன்று ஆகார சித்தியாகும்
 அறிவிலே புக்கிநின்று அண்ணாத்துண்ணே. (372)

உண்மையே உப்பைவிட்டால் குருசிவயோகம்போச்சு
ஓடுகிற காலுக்கு உறுதிபோச்சு
கண்ணாமே கைபோச்சு காயசித்திபோச்சு
கருத்தூணி ஓடுகிற வாசிபோச்சு
பண்ணாமே பாரந்தோடும் குளிகைபோச்சு
பயமென்ற நாசமத்து பஞ்சாப்போச்சு
அண்ணாமே உப்பில்லா கருமமெல்லாம்
மழிப்பாச்சு ஆதியுப்பின் ஆண்மைபோமே. (373)

ஆண்மையாம் உப்படக்கி கட்டிருக்கால்
அறுபத்து நாலுசித்து ஆடலாகும்
வாண்மையாம் வாதமது ஏவல்கேட்கும்
மகத்தான யோகசித்தி காயசித்தியாகும்
கேண்மையாங் கெவுனசித்தில் ஓடலாகும்
கெவுனத்தில் சித்தருக்குள் கீர்த்தியாகும்
தாண்மையாம் சமாதிக்கு இருக்கலாகும்
சரக்கெல்லாம் கால்வாரி யடிக்கலாமே. (374)

அடிக்கலாங் கட்டினதோர் கல்லுப்பாலே
அறுபத்து நூலான பாஷாணங்கள்
உடிக்கலாம் உபசரங்கள் நூத்திரண்டு
உப்பாகும் யிருபத்து அஞ்சுமாலும்
நொடிக்கலாம் நிமிஷத்தில் கட்டிப்போகும்
நொருங்கியதோர் சத்தெல்லாம் மெழுவுமாகும்
படிக்கலாம் வேதாந்த கூட்டத்தோடு
பராபரைத்தான் முன்வந்து பாஷிப்பாளே. (375)

பாஷித்தால் சகலகரு வெல்லாந்தோற்றும்
பராபரைக்கு வனத்துசுத்தி பாணமீய்வாய்
தூஷித்தால் துரைகளெல்லாம் பொய்யாய்ப்போகும்
துரோகியாய் சட்டலைந்து சூட்சங்காணாய்
பூஷித்தால் வாமத்தைப் பொருளுங்காண்பான்
பூதசித்தி காயசித்தி பொன்சித்தியாகும்
ரோஷித்தால் குளிகையுமாம் குறிகள்காணும்
கூர்மையா மதினுடைய குணந்தான்காணே. (376)

காணப்பா கல்லுப்பை மணியைவாங்கி
கரியிலே மெள்ளவைத்து உருக்கிப்பாரு
பூணப்பா பொன்போலே உருகியாடும்
புகழாக நிரைபதுவும் சரியாய்நிற்கும்

தோணப்பா கம்பியே ரரிகுச்சாறல்
　சுகமாக பூனீரு காரம்வீரம்
தாணப்பா சாரநீர் விட்டுஆட்டி
　தவளமரை மணிமேலே பூசிப்போடே. (377)

மணிமேலே பூசியே உலர்ந்தபின்பு
　வளையலுப்பு பலம்பத்து பொடியாய்ப்பண்ணி
கணிமேலே கலையத்தில் பாதிவைத்து
　கல்லுப்பு நடுவைத்து மேலும்போட்டு
தினிமேலே சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
　செப்பமாய் நூறெருவில் புடத்தைப்போடு
அணிமேலே ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
　அரகரா வயிரம்போல் மணியுமாமே. (378)

வயிரமா மணிநின்று உருகும்போது
　மாட்டுநீ ராலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
தயிரமாம் தங்கம்யிடை நாகம்போடு
　தன்னாகத் திடைபோடு சூதம்தன்னை
துயிரமாஞ் சூதயிடை கெந்திப்போடு
　சூட்டயிலே காரத்தை ஒக்கவிட்டு
கயிரமாம் எடுத்துடனே களங்கமாகும்
　கணக்கான நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றே. (379)

ஒன்றான கலங்கத்தைக் குன்றியுண்ணு
　உத்தமனே யுகாந்தவரை யிறாத்துந்தேகம்
தன்றான சட்டைக்கு பாலையாகும்
　சந்திரன்போல் சூரியன்போல் தேகமாகும்
குன்றான மலைதனிலே குத்திறைக்கால்
　குழுங்கியே நவிடுபொடி மாவுமாகும்
உன்றான உப்பினுடை வுறுதிபோல
　ஒன்றுக்கு மில்லையில்லை உத்துப்பாரே. (380)

உத்துமே உப்பான மணியைவாங்கி
　உறுதியாம் வீரமொடு புழுகுசீனம்
தத்துப்பார் சாரநீர் விட்டுஆட்டி
　தன்மணிமேல் பூசியல்லோ உலரவிட்டு
புத்துப்பார் புளிப்பரணி சாம்பல்தன்னில்
　புதைத்துமே புடம்போட பூப்போலாகும்
கொத்துப்பார் குருவென்ன நாமமாச்சு
　கொள்கியிந்த குருவறியார் குருடர்தானே. (381)

குருவிடர்தான் குருவறிந்து செய்யமாட்டார்
கூகூகூ யிதினுடைய கூர்மைமெத்த
திருடர்தான் குருவாச்சு செயனீராச்சு
செந்தூர மாச்சுதென்பார் திருட்டுவாதி
அருடான லோகமெல்லாம் வேதையாகும்
அப்பனே அதிதவித்தை யாருஞ்சொல்வார்
புருட்டர்தான் உப்புனுட குருவைக்கண்டால்
போக்கான கோடிதொழில் உப்பிலாச்சே. (382)

உப்பான குருவதுவும் பலந்தான்பத்து
உறவான சாரமது பலந்தான்பத்து
கப்பான கலவைத்தி விதனைப்போட்டு
கணக்காக யேழுநா ளாட்டுஆட்டு
அப்பனே அகலிலிட்டு புடத்தைப்போடு
ஆரவிட்டு பனியில்வைக்க செயநீராகும்
செப்பான செயனீரின் மகிமைசொல்ல
சிவன்தானும் முன்பின்னும் தியங்கினரே. (383)

தியங்கினர் யிதினுடைய ஆட்டைப்பார்த்து
சின்மயமாய் குருவோடு சித்தரெல்லாம்
மயங்கினர் யிதினுடைய வற்கம்காணு
ஆயிசொல்ல யான்கண்டு மகிழ்ந்தேனையா
கலங்கினர் காலாங்கி னயனுரும்
கருத்துரைத்த பின்புசொல்ல கருணைகூர்ந்து
தயங்கினர் சதுர்யுகம் பார்த்துபார்த்து
சாத்தினேனன் நிகண்டுக்குள் சாத்தினேனே. (384)

சாத்தினதோர் நிகண்டுக்குள் வாதம்பொய்யோ
சதாசிவன்தான் ஒளித்திருந்த மூலம்பொய்யோ
ஆத்தினதோர் அஷ்டாங்க யோகம்பொய்யோ
அண்டரண்டம் கடந்தோடும் குளிகைபொய்யோ
மாத்தினதோர் வாதசித்தி காயசித்திபொய்யோ
மறைத்துவைத்த சவுக்காரஞ் சுன்னம்பொய்யோ
தூத்தினதோர் உப்புனுட குருதான்பொய்யோ
சுணங்கவே சுண்ணத்தின் சூட்சம்பாரே. (385)

பார்க்கவே சித்தான சவுக்காரந்தான்
பாடுகிறேன் சாத்திரத்தில் பண்பாயில்லை
யேர்க்கவே யிடும்பாக சொன்னரென்று
யீசனுடன் கோள்சொல்வார் சித்தரெல்லாம்

கூர்க்கவே யீசனுக்கு கோபமாகும்
குணமான சட்டைமுனி தீட்சைவிதிசொன்னார்
சேர்க்கவே சித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு
தீட்சைவிதி யிருநூறும் வகுத்தார் காணே. (386)

காணப்பா சவுக்கார வர்மஞ்சொன்னால்
கயிலாய சின்மயமும் கோபமாகும்
பேணப்பா துட்டருக்கு கோபமாகும்
பேர்பெரிய சித்தரெல்லாம் கோபமாகும்
ஆணப்பா ஆனந்தர் சொல்லுவோமா
அசட்டென்று விடுவோமே ஐயர்சொல்லு
தோணப்பா தொழுதிரஞ்சி தெண்டம்பண்ணி
சுகாதீத ஆனந்தர் சொல்லுவாரே. (387)

சொல்லுகின்ற வென்குருவே பூரணமேஅய்யா
சித்தானால் சகலருந்தான் துதிசெய்வார்கள்
அல்லுமையா ஆதிசிவன் கோபமானால்
அநுசரிச்சு அஞ்சலிபெந் தனங்கள்பண்ணி
கல்லுமையா கரைத்ததோர் விசேஷஞ்சொல்லி
கடாக்ஷிக்க வேணுமென்றால் கருணைகூர்வார்
வில்லுமையா வளைத்தாலோ அம்புதைக்கும்
வெறுமரத்தில் அம்புதையா விதம்போலாமே. (388)

விதமான சவுக்காரம் தன்னைசொன்னால்
வெகுசெனருக் குபகார மாமெலென்ன
திதமான சுகுர்தம்வந்து லபிக்குமையா
திருட்டான சவுக்காரம் நிரைதான்சொன்னால்
பதமான பாபம்வந்து பரந்துப்போகும்
பாஷித்தால் வெகுசித்தர் னூலுக்குள்ளே
அதமான தீயிலிட அகன்றுபோகும்
ஆகையால் வாதமெல்லாம் அசடாய்ப்போச்சே. (389)

அசடாக போகாமல் அரையுரேனன்
ஆனந்தா கவனமுற்று அறிவாய்க்கேளு
திசடான சித்திரைவை காசிக்குள்ளே
செங்கதிரோன் ரவிதன்னில் பொங்கிநீரும்
பசடாக பூனீறு பதக்குவாரி
பாண்டத்தி லிட்டுமே தண்ணீர்வாரு
திசடாக ஒன்றுக்கு ரெண்டுதண்ணீர்
சிறப்பாக வார்த்துமே கலக்கிடாயே. (390)

கலக்கியே மூணுநா ளானபின்பு
கசகாமல் தெளிவிறுத்து காச்சுகாச்சு
புலக்கியே பொடியான பதத்தில்வாங்கி
பேரான வெடியுப்பு நீரால்கட்டி
விலக்கியே வில்லைபண்ணி காயவைத்து
மீராதே புடம்போட்டு யெடுத்துவைப்பாய்
துலக்கியே சீனத்தை கல்வத்திட்டு
துடியான வெடியுப்பு னீராலாட்டே. (391)

ஆட்டியே அஞ்சுநாள் வில்லைபண்ணி
அகலிலிட்டு அன்பதெரு அடிக்கிபோடு
தாட்டியே ஆரவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
சுப்பிரமாய் வெள்ளையா சுண்ணமாகும்
காட்டியே வுலைவைத்து கல்லுப்புத்தானும்
கணக்காக வெடியுப்பு நீராலாட்டி
வாட்டியே அகலிலிட்டு புடத்தைப்போட
பாரம்போல் சுண்ணும்பு ஆரும்பாரே. (392)

ஆருமே பூனீரு சுன்னம்நாலு
அரிதான சீனத்தின் சுண்ணம்ரெண்டு
யேருமே கல்லுப்பு சுண்ணம்வொன்று
யெத்தமாங் கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு
போருமே பொடிபண்ணி வெடியுப்புநீரால்
பேசாம லரைத்திட்டு வில்லைபண்ணி
தேருமே குக்குடத்தின் புடத்தைப்போட்டு
சீதளமாய் ஆரவிட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே. (393)

யெடுத்துமே வெடியுப்பு நீராலாட்டி
யிழுத்தரைத்து வீரமது பலம்கால்போட்டு
விடுத்துமே வில்லைபண்ணி காயவைத்து
மீராதே புடம்போட்டு யெடுத்துவாங்கி
கடுத்துமே கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு
கடிசான வீரமது பலங்கால்போட்டு
தடுத்துமே வெடியுப்பு நீராலாட்டி
சாதகமாய் அஞ்சுபுடம் போட்டிடாயே. (394)

அஞ்சுமே புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
ஆண்மையாஞ் சவுக்காரம் சுண்ணமாச்சு
கஞ்சுமே சரக்கெல்லாம் கட்டிப்போகும்
கெடியாரம் போடலாம் வாதஆட்டு

துஞ்சுமே வாய்திறந்து பேசவேண்டாம்
சொல்லாதே ஒருவருடன் சூட்சமெத்த
தஞ்சுமே விளாங்காய்போல் உண்டைபண்ணி
சாந்தமாம் ரவிதனிலே காயப்போடே. (395)

காய்வைத் தெடுத்துவைப்பாய் பதனமாக
கருத்துவைத்து கைம்முறையாய் வளமாய்ப்பண்ணு
ஆயவைத்து சாத்திரத்தில் சொன்னாரில்லை
அறுபத்து நாலானல் மரபில்தானும்
காயவைத்து வெவ்வேறாச் சொல்லிப்போட்டார்
சனங்களெல்லாம் சித்துமய மாகுமென்று
ஓயவைத்து நம்முடைய நிகண்டிற்சொன்னேன்
உத்தரமாம் சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சே. (396)

சவர்கார வித்தைதனைச் சொன்னாரென்று
சதாசிவனு மென்மேலே கோபமானார்
மவுக்கமா மவுனிகளும் கோபமானார்
வாய்திறக்கார் சித்தர்கள்தான் யென்னோடப்பா
சுவர்க்காரம் நிகண்டுதனை குகையில்வைத்தால்
கோபம்வந்தால் சித்தர்கள்தான் கிழிப்பாரென்று
வுவர்க்கமாம் வுலகத்தோர்க் கீய்ந்துவிட்டேன்
உத்தமிதாய் சொல்லிடவே வுரைசெய்தேனே. (397)

செய்திட்டேன் சிவகாமி சொல்லக்கேட்டு
சித்தரெல்லாம் சினேகம்விட்டு கோபமாகி
வைத்திட்டா ரென்றுசொல்லி வெளியில்போட்டேன்
மறைத்துவைத்த கருவிதுதான் வழலைமார்க்கம்
கொய்திட்ட குருவாமே கோடிகவராகும்
கூகூகூ யிதுஅரிது கொள்ளைகொள்ளை
நைதிட்ட சரக்குக்கு நமன்போலாகும்
நாமறியோ மிதுபோலே போக்குதானே. (398)

போக்கான கருவெல்லாம் மெதினலாச்சு
புகழான ஊசரத்தின் குருவாலாச்சு
தாக்கான சாத்திரத்தில் சித்தரெல்லாம்
சாதகமாய்ச் சொல்லாதே போனாரென்று
போக்கான நிகண்டுக்குள் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
புகழ்நூட்ப மென்னூல்போல் யெதுவுஞ்சொல்லார்
வாக்கான சவர்க்காரம் குருத்தான்செய்யும்
மார்க்கத்தை வழியோடே வழுத்துவேனே. (399)

வழுத்துவேன் முன்வைந்த சவர்க்காரத்தான்
வாகாகம் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
எழுத்தவே யெருக்கம்பால் படிதான்ஞென்று
யிசைந்தஅண்ட சுன்னமது பலந்தாஞென்று
விழுத்தவே வெடியுப்பு சுன்னமொன்று
மிடுக்கான சீனத்தின் சுன்னமொன்று
தழுத்தவே வங்கத்தின் சுன்னமொன்று
சவுட்டைவில்லை பலமொன்று தூக்கிக்கொள்ளே. (400)

தூக்கியே கற்சுண்ணம் பலன்தாஞலு
துப்பரவாம் நல்லதண்ணீ ரெண்டுசேரு
நீக்கியே நீர்தன்னில் கற்சுண்ணத்தை
நிகழாமல் கலக்கியே நீரிறுத்துக்கொண்டு
வாக்கியே முன்சொன்ன திருசுதாஞும்
வகைக்குஒரு பலம்நிறுத்துக் கலக்கிக்கொண்டு
தாக்கிய வீரமது காசுரெண்டு
சாரமது காசுரெண்டு பூரம்ரெண்டே. (401)

ரெண்டோடு கருநாபி காசுரெண்டு
நிச்சயமாம் பூமுத்து காசுரெண்டு
பண்டோடு குக்குவெண் மலமும்ரெண்டு
பாங்கான குருவண்டு அன்பத்தொன்டு
தண்டோடு வெள்ளுகமும் காசுரெண்டு
தளுக்கானச் சூதமது காசுரெண்டு
துண்டோடு சுண்ணும்பு நீரிஞலே
சுழட்டியரைக் கொள்ளவே கலக்கிக்கொள்ளே. (402)

கலக்கியே ஒன்ருக வைத்துக்கொண்டு
கடிசான யெருக்கம்பால் படிதான்விட்டு
அலக்கியே அண்டமது அன்பத்தொன்று
அப்பனே வெண்கருவை கூடவிட்டு
குலக்கியே குச்சியிஞல் மத்திச்சுவைக்க
கொப்பளிக்குங் கடுங்கார செயநீராகும்
திலக்கியே தெளிவாக யிறுத்துக்கொண்டு
செயமான சவுக்கார மதனிற்போடே. (403)

போட்டுமே கவர்கழியால் கடையவெண்ணே
பொருமிலகும் வழித்தெடுத்து போடுபீங்கான்
மூட்டுமே மூஞுநா ளாகமட்டும்
முயர்ச்சியாய்க் கடைந்தெல்லாம் வெண்ணெவாங்கு

நாட்டியே ரவியிலிட்டு காயப்போட்டு
நவாச்சாரம் சரிபிடைக்கி நாட்டிப்பின்பு
ஆட்டியே அஞ்சுநா ளரைத்துமைபோல்
அகலிலிட்டு மூடியே புடத்தைப்போடே. (404)

மூட்டியே புடம்போடச் சாரங்கட்டிச்
முத்துபோல் வெள்ளையுமாம் பணியில்வைப்பாய்
சாடியே சலந்தானும் சிவந்திருக்கும்
தன்னுக்குள் வீரமொடு பூரம்போட்டு
பாடியே யெடுத்துவைப்பாய் பதனமாகப்
பருவமாய்க் கம்பிஉப்பு தோச்சுப்போடு
சீடியே சீனத்தைத் தோச்சுப்போடு
தெசுவாம் வெண்காரம் தோச்சுப்போடே. (405)

தோச்சிடவே பாறையுப்பு சூடன்வெள்ளை
சூதமொடு சவ்வீரம் சோதிலிங்கம்
ஆச்சிடவே அறுபத்து நாலுங்கட்டும்
அருகாம லவணமது கட்டிப்போகும்
ஓச்சிடவே உபரசங்கள் நூத்திரண்டு சத்தாம்
உர்ப்பனமாய் சுருக்கிட்டு வாட்டுவாட்டு
தாச்சிடவே சவர்க்காரம் கடைந்தநீரில்
சரக்கான வளையலுப்பை யரைத்துக்கட்டே. (406)

கட்டுவற்கு முன்பேதான் உள்கருவைக்கேளு
காரமொடு சவ்வீரம் லிங்கந்தானும்
மட்டுதற்கு வகைக்குஒரு விராகனிடைதூக்கி
மகத்தான சவுக்காரங் கடைந்தநீரில்
ஒட்டுதற்கு அரைத்துமே உள்கருவாய்ப்பூசி
உலர்ந்தவளைய லுப்பதனைக் கவசங்கட்டி
மட்டுதற்கு மணலாவியிற் புடத்தைப்போட
மகத்தான முழுவயிரக் கட்டுமாமே. (407)

கட்டியதோர் சரக்குகளில் வேதைகோடி
கசடற்ற சத்துகளோ மெழுகுகோடி
தெட்டியதோர் செயநீரும் சுண்ணங்கோடி
செந்தூரம் குருவோடு களங்குகோடி
எட்டியதோர் குளிகைவகை கோடாகோடி
யெடுத்தோடும் குளிகையிலே விந்தைகோடி
பட்டியதோர் பழுப்பினமும் கொடிப்பினமும்கோடி
புகரிது சவர்க்கார நீரிலாட்டே. (408)

சவுக்கார மறப்பையெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
தாய்சொல்ல யான்கண்டு சந்தோஷித்து
சவுக்கமாம் ஏழுகோடி யுகமும்பார்த்து
யேழையான சித்தருக்கு யியல்பாய்ச்சொல்லி
தவுக்கமா மகத்தீசன் பாதந்தேடி
சவர்க்கார மறைப்பையெல்லாம் சாத்தினேன்யான்
உவுக்கமாம் சவர்க்காரம் பார்த்துதேர்ந்த
உயர்சீஷர் நாற்பத்து மூவராச்சே. (409)

ஆச்சப்பா நாற்பத்து மூணுபேரும்
அண்டத்து சித்தருடன் வாதுபோட்டு
கூச்சப்பா குளிகையுட வேகங்காட்டி
குருவான துரிசிநீர் கூர்மைகாட்டி
தாச்சப்பா சவர்க்கார மகிமைகாட்டி
சடாதார தெரிசனத்தின் சார்வுகாட்டி
யேச்சப்பா சிலம்பொலியி னியக்கம் கொட்டி
எனையப்போலே சமாதியிலே யிருந்தார்காணே. (410)

இருந்திட்ட சவர்க்கார செயநீர்தன்னில்
இதமாக வீரமொடு பூரம்போட்டு
கருந்திட்ட காரமொன்று சவ்வீரமென்று
கருதியதோர் தாளகமும் துருசொன்று
திருந்திட்ட சூதமொன்று கல்வத்திட்டு
சிறப்பாகச் செயநீரை விட்டுஆட்டி
நருந்திட்ட நாலுநா ளரைத்துமைபோல்
நலமாக மூன்றுபங்கு பண்ணிவையே. (411)

பண்ணியதோர் சரக்கதுவும் பலந்தான்ஒன்று
பரிவான அரப்பொடிதான் பலந்தான்போட்டு
எண்ணியதோ ரெலுமிச்சம் பழச்சாறுவிட்டு
யிதமாக மூன்றுநா ளரைவைத்து
கண்ணியதோர் கழுவியெல்லாங் காயப்போட்டு
கனத்ததோர் முன்பங்கு ஒண்ணுகூட்டி
குண்ணியதோர் குகையிலிட்டு உருக்கியாட்டு
கொட்டியே உடைத்தெடுத்து மறுபங்குகூட்டே. (412)

கூட்டியே பின்பொருக்காள் குமரவூது
குகைநருக்கி சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
மாட்டியே பின்பொருக்கால் மருந்துகூட்டி
மறவாம லூதிடவே சத்துமாகும்

சாட்டியே சத்தெல்லாம் காரமிட்டுருக்கி
தரித்தயிடை நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
ஊட்டியே யொன்றாக வுருகும்போது
உயர்கின்ற நாகத்தை ஊட்டக்கேளே. (413)

நாகத்தைக் கட்டுவதோர் மார்க்கங்கேளு
நலமாக சுத்திபண்ணி வில்லைவார்த்து
ஆகத்தை யிருக்குகின்ற அப்பிரகங்காந்தம்
அதிகமாம் வளையலுப்பு சத்திசாரம்
வேகத்தை நவச்சாரம் வீரமோடுகார
மிடுக்காக வகைக்கரைப் பலந்தான்கூட்டி
பூகத்தை வெடியுப்பு நீரினாலே
புகழாகத் தினமூன்று அரைத்திடாயே. (414)

தினமூன்று அரைததபின்பு வெடியுப்புநீரில்
சேறுபோல் குழப்பியே வைத்துக்கொண்டு
அனகாக வில்லையது ஆழபலமாகும்
அழகான குழப்பியே அதட்டிவாட்டு
பணமாக குழம்பையெல்லாம் பதியவாட்டு
பண்பான வளையலுப்புக் கவசங்கட்டி
அன்பாக அன்பதெரு அடிக்கிப்போட
அரகரா முழுக்கட்டு ஆகும்பாரே. (415)

கட்டியே லிங்கமது கருதக்கேளு
காரணமாம் சவர்க்கார செயநீராலே
துட்டியே துருசுஅஞ்சு பலத்தைவாங்கித்
துடியான கலவத்தி லிதனைப்போட்டு
அட்டவே அஞ்சுநா ளரைத்துமைபோல்
அகலிலிட்டுப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
கட்டவே சுண்ணத்துக் கிடைதான்சாரம்
கட்டியரைத் தஞ்சுநாள் புடத்தைப்போடே. (416)

போட்டுவா பீங்கானில் பனியில்வைப்பாய்
பெருகுகின்ற ஆறுபோல் செயநீராகும்
தீட்டுவாய் செயநீரில் பூரம்வீரம்
சிறப்பாகப் பொடித்திட்டு வறுத்துக்கொண்டு
காட்டுவாய் கம்பிலிங்கம் பலத்தைவாங்கி
கனகமா முலைப்பாலும் பழச்சாறும்சேர்த்து
ஓட்டுவாய் ஓட்டிவிட்டு சுருக்குப்போடு
உறுதியாய் செயநீரை சுருக்குப்போடே. (417)

சுருக்கிட்டு நால்சாம மானபின்பு
சுத்தமாம் சவாதோடு காரம்வீரம்
அருக்கிட்ட செயநீரா லரைத்துப்பூசி
ஆண்மையாம் வளையலுப்பு சத்திசாரம்
கருக்கிட்ட வெடியுப்பு நீராலாட்டி
கனமாக மேல்கவசம் கட்டிவாட்டு
உருக்கிட்டு உறுதியாய் வாட்டிவாட்டி
உண்மையா மண்மறைவில் புடத்தைப்போடே. (418)

மறைவிலே புடம்போட்டு யெடுத்துவைத்து
மகத்தான சவ்வீரம் பலகைதானும்
அரவிலே யரைப்பலந்தான் தூக்கிக்கொண்டு
ஆண்மையாம் பறிரேக்கை மேலேசுத்தி
கரவிலே கர்ப்பூர தீபந்தன்னில்
கனமான சவர்க்கார செயநீர்தோச்சு
துரவிலே நால்சாமம் வாட்டுவாட்டு
துரிசாக வாட்டிடவும் கட்டிப்போமே. (419)

வாட்டியே மேல்கவசம் சத்திசாரம்
வளையலுப்பு வெண்காரம் துருசிகூட
நீட்டியே வெடியுப்பு நீராலாட்டி
நிலவரமாய் உள்ளக்கருதான் பூசிக்கொண்டு
காட்டியே அதின்மேலே கவசம்கட்டி
காரியமாய் மணல்மறைவில் புடத்தைப்போட்டு
தீட்டியே அம்புக்கு கூர்மைபோல
சிரசான வீரமது மணியுமாமே. (420)

மணியான அயம்நின்று உருகும்போது
மாட்டுநீ நாலுக்கு ஒன்னுதங்கம்
தனியான தங்கமிடை நாகம்போடு
தனிநாகத் திடைபோடு லிங்கம்தன்னை
விணியான லிங்கமிடை வீரம்போடு
மீளாம லடிக்கடிக்கு காரந்தாக்கு
கணியான அயந்தானும் களங்கமாகும்
காட்டிடவே நவலோக யேமமாமே. (421)

ஏமமாம் நூற்றுக்கு ஒன்னுயீவா
யென்மகனே யெட்டைதான் ஆணிக்கொக்கும்
ஓமமாம் புடத்துக்கு உப்புக்கேகா
உண்மையா யிரும்பாட்டி சீவனத்தைப்பண்ணு

காமமாம் பெண்ணுமைசை தன்னைவிட்டுக்
கசிப்போடு புளியுப்பு யெண்ணைவிட்டு
சேமமா யிரும்புதான் செந்தூரித்து
செகச்சால வித்தையெல்லாம் துரும்பாயெண்ணே. (422)

எண்ணியெண்ணி மனஞ்செயித்து விட்டஞானி
யெங்கெங்கே யிருந்திடிலென் யெவடம்போயென்
அண்ணிகற்ப முண்டுகாய் சித்திசெய்து
அங்கென்று அடுக்காது தவத்தில்சென்று
நண்ணிதுவாந் தேசத்தின் தலத்தில்புக்கி
நடனமாஞ் சிலம்பொலியின் நாட்டங்கண்டு
ஒண்ணிஒண்ணி மவுனத்தி லறிவுதாக்கி
ஒருவருடன் பேசாதே வூமையாவே. (423)

ஊமையா யிரும்பாட்டி சிவனத்தைப்பண்ணு
ஒருபலந்தா னிரும்புதன்னை காசாய்விர்ப்பார்
ஆண்மையா யிரும்பதுவும் ஆத்தாளாத்தாள்
ஆட்சியாய்ச் செந்தூர மன்பாய்ப்பண்ணில்
நுண்ணுமையா யிரும்புதனில் நுணுக்கம்மெத்த
நோய்சென்று விரும்பினிட ரூபங்காணூர்
வண்மையாம் புடசெயத்தின் மார்க்கங்காணூர்
மகத்தான சுத்தியெல்லா மிரும்பாலாச்சே. (424)

இரும்பான செந்தூரம் குன்றியுண்ணு
மேயத்தமா மண்டலந்தான் பத்தியமாகும்
கரும்பான கல்லாகும் தேகந்தானும்
கர்த்தாவே மலைதன்னையே குத்திநுக்கால்
துரும்பாகும் தூளாகுந் தவுடுபொடியாகும்
சுக்கிலந்தான் மேலோடும் கீழோடாது
எரும்பான பெண்பதுக்குள் கொள்ளவாகும்
இருக்குமடா யிரும்பதுவும் ஏத்தமாமே. (425)

இரும்பான களங்குக்கு நாலத்தொன்று
மேத்தமாங் கெந்தத்தை சுத்தித்துகூட்டி
பொருந்தான பொற்றலையிட் சாற்றாலாட்டி
போட்டுவா புடம்பத்து செந்தூரமாகும்
மருந்தான நவலோகத் தெட்டியோடு
மாற்றதுவும் பதினாலு மருவிக்காணும்
துரும்புதான் தூணை வாறுபோல
சொல்முறை மறவாதே சூட்டுசூட்டே. (426)

மறவாதே சவர்க்கார சுண்ணந்தன்னை
மாட்டுகிற கருவிதுதான் வழலைமார்க்கம்
துறவாதே ஆருக்கும் கொச்சிக்காதே
செய்தொழிலை மறவாதே திருட்டெண்ணுதே
பறவாதே கன்னிதனை பார்த்திடாதே
பரத்திலே மனதூன்றிப் பாருபாரு
இறவாதே காயசித்தி யோகசித்திபண்ணி
யேத்தமாஞ் சமாதியிலே யிருந்திடாயே. (427)

சமாதியிலே யிருக்கவல்லோ சவர்க்காரத்தை
தவராமல் வெளியாகச் சொன்னேன்மக்காள்
வமாதியிலே மழலைதனை சித்தரெல்லாம்
மாச்சலாய் மகாகடின மாகச்சொன்னூர்
எமாதியிலே என்னைதனை வார்த்துப்பண்ணி
யேத்தமாஞ் சுன்னத்தில் நீற்றச்சொன்னூர்
கமாதியிலே கனபாடு பட்டு பட்டு
காணும விறந்தவர்கள் கோடிதானே. (428)

தானென்ற சவர்க்காரம் சொன்னதர்ம்மம்
தாயான மணித்தாய்க்கு குருவுக்காய்ச்சு
யேனென்றால் நிகண்டுக்குள் தீர்ந்தேனையா
வெளிதமாஞ் சித்தருக்கு யிலக்காய்ச்சொன்னேன்
கோனென்ற சித்தரெல்லாம் வழலைதன்னை
கூறினூர் வெகுகடினம் குணமொன்றில்லை
தேனென்ற யேழுலக்ஷம் சிவன்சொன்னத்தில்
செப்பயில்லை யென்றுநான் திறந்திட்டேனே. (429)

திறந்திட்டே னென்றுசொல்லி சவர்க்காரத்தை
சித்தரெல்லாம் யென்மேலே சினமுமாச்சு
மறந்திட்ட வழலைதான் வெளியில்போட்டார்
மலையெல்லாம் சித்தர்மய மாச்சுதென்றே
கறந்திட்ட பால்போல வெளியாய்ச்சென்று
கயிலாச பாட்டர்முன்னே கருதிச்சொன்னூர்
அறந்திட்ட பாட்டாது கேட்டபோதே
யகூரச்சீனத்தி லென்னையங்கே யழைப்பார்பாரே. (430)

அழைத்துமே கூர்மமுனி கூட்டிப்போனூர்
அதிகமாம் போகரே சவர்க்காரத்தை
விழைத்துமே வெளியாகச் சொல்லுவானேன்
மேதினியெல் லாம்சித்தர் மயமாய்ப்போகும்

பழைச்சுபரி கரித்து போடுமென்றால்
பாட்டர்சொல்ல யான்கேட்டு புகலவந்து
உழைச்சுமே நிகண்டுதன்னை யொளித்துவைத்து
உலகத்துக் கீய்ந்துவிட்டே னுண்மைதானே. (431)

உண்மையாய் நிகண்டுதன்னை வைத்துப்பூசி
உத்தமமாம் சீஷருக்கு நிகண்டியீவாய்
ஆண்மையாய் அழும்பான சீஷனானால்
அவன்முகத்தைப் பாராமல் அப்பாற்செல்லு
வண்மையாங் குணம்பாரு வணக்கம்பாரு
மனதுநன்றாய் சோதித்து வழலைபோதி
தண்மையாஞ் சீஷரென்றால் நிகண்டேயீவாய்
தருதும்ப னைக்கால் தவிழ்த்திட்டாயே. (432)

தவிழ்த்திட்ட சவர்க்காரச் சுன்னமில்லா
சரக்கெல்லாம் ஊர்க்கடக்க தள்ளிப்போடு
அவிழ்த்திடா உப்பில்லா கட்டையெல்லாம்
ஆரறுக்கு அப்பாலே அகத்திப்போடு
குவித்திடா தவமில்லாம் செந்தூரமெல்லாம்
குப்பையிலுங் குணமில்லை கூர்ந்துநன்றாய்
பவிழ்த்திடா மகாவீர மில்லாசுன்னம்
வாசலிலே போட்டிடவு மிகநன்றாச்சே. (433)

நன்றாக சவர்க்கார ரவிநீராலே
நாகரீகமாய் மறவாமல் வீரம்லிங்கம்
குன்றான துரிசியது நாலுங்கேளு
குறிப்பாக வகைக்கு ஒரு பலந்தான்கூட்டி
அன்றான நீர்விட்டு அரைத்து அஞ்சுநாள்தான்
அணி மூன்று பங்காய்ப் பண்ணிவைத்து
தின்றான அஞ்சனக்கல் பலந்தானெட்டு
சிறுகவே நருக்கியே காடிதனிற்போடே. (434)

காடிதனில் போட்டிடவே மூணுநாள்தான்
காச்சியே கொதிக்கவைத்து யிறக்கிவைத்து
கோடிதனில் கொள்ளுக்குள் வேகவைத்து
குறிப்பாக யெடுத்துமே முன்மருந்துகூட்டி
பேடிதனில் பிசரியே குகையில்வைத்து
பொருக்கியே சத்தெல்லாம் மறுபங்குகூட்டி
ஓடிதனிலு உருக்கிய மருந்திட்டுப்பிசரி
உண்மையாய் மூன்றுதிர முருக்கிடாயே. (435)

உருக்கிட்ட வருணனிட நிறந்தான்கேளு
உயர்கின்ற சரிகை வெள்ளி போலக்காணும்
தருக்கிட்ட சிவன்தானும் திரிபுரத்தை
தகனந்தான் பண்ணிடவே நகையேசெய்தார்
கருக்கிட்ட காட்டோடு நாடுமலையெல்லாம்
கருதியே பத்தியே முப்புரமெரிந்து
மருக்கிட்ட மலைவெந்து வுருக்கித்தாமதாய்
மகத்தான அஞ்சுவித அஞ்சனக்கல்லாச்சே. (436)

கல்லான சத்துக்குள் கிண்ணிபண்ணி
கனமாக அடித்தூரில் சீலைசெய்து
வல்லான வாலுகையின் மேலேவைத்து
வார்த்திடுவாய் சுத்தித்த சூதம்ஞலு
புல்லான பொத்தலையின் சாருவார்த்து
போக்காக யெண்சாமம் யெரித்தாயானல்
அல்லான அட்டைபோல வெண்ணெயாகி
ஆறதீக மாய்க்கட்டி யாகுந்தானே. (437)

கட்டியாம் சூதத்தை மத்தங்காயில்
கருக்காமல் புடம்பத்து போட்டபின்பு
துட்டியாம் சூதனுட தீயில்வாட்டி
துடியாக கரண்டிதனில் வெண்ணெருக்கியிருக்க
கெட்டியாய்த் திரண்டுமணி யாகும்பாரு
கேசரத்தி லோடவென்றால் சாரணையேதீரு
வெட்டியாய் வாதகத்தில் தங்கம்சேரு
மாசற்ற செந்தூரம் பண்ணிடாயே. (438)

பண்ணவே தம்பனைக்கு வாகிரியைஊட்டி
பாங்கான வுருக்குடனே வீரம்சீனம்
புன்னவே புழுகோடு பூரங்கூட்டி
பூப்போல மலர்ந்துமே குருவுமாகும்
கண்ணவே காயசித்தி சுருக்கிலாகும்
காமத்தை தள்ளியே செந்தூரமுண்ணு
நன்னவே நரைமாறி வாலையாகும்
நாதாந்தி அஞ்சனக்கல் சத்துதானே. (439)

அஞ்சனக்கல் சத்ததுவும் பலந்தானெட்டு
அதிகமாம் பாரியதுவும் பலந்தானென்று
முஞ்சனக்கல் குகையில்நின்று உருகும்போது
முன்கட்டு லிங்கமொரு பலந்தான்போடு

செஞ்சனக்கல் பூப்பூவும் கஞ்சிபோடு
சிறப்பாக வழலையுட பெருமைமெத்த
தஞ்சனக்கல் சவ்வீரம் பலந்தான்போடு
சாத்தியெல்லாங் காரமிட்டு உருக்கிடாயே (440)

இட்டுநன்றாய் உருக்கிடவே களங்குமாகும்
யினமா காவிமதியில் னூத்துக்கொண்டீய
பட்டுவென்றாய் மாத்ததுவும் பதினாராகும்
பாங்காக ளங்குக்கு ஞலத்தொன்று
கெட்டுவெண்ணெய் கேந்தியது பொடித்துக்கூட்டி
கிளர்ந்தபொற் றலைச்சாற்றில் அஞ்சுநாளாய்
விட்டுவென்றாய் வில்லைபண்ணி அகலவைத்துமூடி
மேன்மையாய் புடம்போடச் செந்தூரமாமே. (441)

செந்தூரம் தினம்குன்றி பாலிலுண்ணு
சிறுகதிர்போல் மேனியுமோ சிகப்பேயாகும்
எந்தூரம் சூரியனின் கிரணத்துள்ளே
யெழும்பலாஞ் சடத்துக்கு யிருக்கமில்லை
தந்தூரம் சந்திரனில் குளிர்ச்சியில்லை
தாக்கான யிடிக்குள்ள பயமுமில்லை
மந்தூர மாருதத்தில் சுழலொட்டாது
வாய்திறக்கா சித்தியுமா மாட்டிக்காணே. (442)

மாட்டவே கோடாசூரி வைப்பக்கேளு
வகையான வெடியுப்புச் செயநீராலே
அட்டவே வெடியுப்புப் பலந்தான்ரெண்டு
அரைத்திடுவாய் அஞ்சுநாள் அகலாமல்தான்
விட்டவே வில்லைபண்ணி காயவைத்து
மிடுக்கான சட்டியிட்டு யெரிப்பாயானால்
சூட்டவே சுழன்றதுவும் சுண்ணமாகும்
சுரண்டியெல்லாம் யெடுத்துமே பீங்கான்வையே. (443)

வையப்பா சாரமது பலந்தான்ரெண்டு
மாட்டியே கலவத்தில் வெடியுப்புநீரால்
மையவே அஞ்சுநா ளரைத்துதானும்
மடக்கிவிட்டு மூடிவைப்பாய்ப் புடத்தைப்போடு
கையவே சாரமது கட்டிப்போகும்
கனமான பீங்கானில் யெடுத்துவைத்து
செய்யவே சீனமது பலந்தான்ரெண்டு
சிறப்பாக னீர்விட்டு அரைத்திடாயே. (444)

அரைத்துமே அஞ்சுநா ளானபின்பு
அகலிலிட்டு கெசபுடமாய் அனலிற்போடு
துரைத்துமே துரிசியது பலந்தானுலு
சுருக்காக வெடியுப்பு நீராலாட்டி
தினத்துமே தினமஞ்சு ஆனபின்பு
செப்புக்கு ளடைத்துசும புடைத்தைப்போடு
புரைத்துமே பூனீறு பலந்தான்ரெண்டு
புகழ்பெரிய வெடியுப்பு நீராலாட்டே. (445)

ஆட்டியே புடம்போட்டு யெடுத்துவைப்பாய்
யன்னமென்ற பேதியது பலந்தான்ரெண்டு
வீட்டியே வெடியுப்பு நீராலாட்டி
மீராமல் புடம்போட்டு யெடுத்துவைத்து
காட்டியே கல்லுப்புப் பலந்தானுலு
கனமான வெடியுப்பு நீராலாட்டி
நீட்டியே வில்லைபண்ணி காயவைத்து
நிலவரமாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே. (446)

கொள்ளவே சூதமது பலந்தானெட்டு
கூறவே கல்லுப்பு குமரிச்சாறு
முள்ளவே மூன்றுனள் விட்டரைத்து
முடுக்காக மூலியெல்லாம் யெடுத்துவாங்கி
அள்ளவே அயக்கரண்டிக் குள்ளேவைத்து
ஆர்க்கமாம் வெடியுப்பு நீரினலே
நள்ளவே ஞல்சாமம் சுருக்குப்போடு
நாட்டிஅரைத் தேநன்ருய் கழுவிவாங்கே. (447)

கழுவியே வாங்கியமன் சொல்லக்கேளு
கனமான சத்தியென்ற சாரந்தானும்
நழுவியே நாலுபலம் கலவத்திட்டு
நலமான செயனீரா லரைத்துமைபோல்
அழுவியே அகலிலிட்டு புடத்தைப்போடு
அம்மம்மா கடுஞ்சுன்ன மாகும்பாரு
வழுவியே பலம்ரெண்டு கலவத்திட்டு
மாட்டிடுவாய் சாரமது பலந்தான்ரெண்டே. (448)

சாரமது பலம்ரெண்டே கூடப்போட்டு
தாக்கியரை யஞ்சுனள் நெட்டங்கமட்டும்
ஆரமது அகலிலிட்டுச் சீலைசெய்து
அழகான கவுதாரி புடமாய்ப்போடு

சாரமது ஆறவிட்டுப் பனியில்வைக்க
சிவந்துமே செயனீரு மாகுமாகும்
பூரமது வீரமது பொடித்துப்போட்டு
புகழாமல் சூதத்தில் சுருக்கப்போடே. (449)

சுருக்கிட்டு கழுவியெல்லாம் வாங்கிவைத்து
துரிசியது பலமெட்டு கல்வைத்திட்டு
வெருக்கிட்டு வெடியுப்பு நீராலாட்டி
மிக்கான அரிஞ்சுநாள் வில்லைபண்ணி
அருக்கிட்டு அகலிலிட்டு மேலுமூடி
அசகாமல் சீலைசெய்து புடத்தைப்போட
நருக்கிட்ட சுண்ணம்பாய்ச் சமனாய்ச்சாரம்
நாட்டியரைத் தஞ்சுனாள் புடத்தைப்போடே. (450)

போட்டுமே பனியில்வைக்க செயனீராகும்
பேரான னீரிலே வீரம்பூரம்
நாட்டுமே நால்சாமம் சுருக்குப்போட்டு
நலமாக கழுவியே சூதத்தைவாங்கி
மூட்டுமே மூன்றுகும் பீங்கானில்வைத்து
முனையான திராவகத்தை விட்டுநீற்றி
காட்டுமே கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
காரியமாம் முன்சுண்ணம் கூடப்போடே. (451)

கூடவே போடுகிற சுண்ணங்கேளு
குறிப்பாக வெடியுப்பு சுண்ணம்போடு
நாடவே நவச்சாரம் சுண்ணம்ரெண்டு
ஆடவே பேதியென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
நமனாகுஞ் சீனத்தின் சுண்ணம்ரெண்டு
அழகான பூனீறு சுண்ணம்ரெண்டு
காடவே கல்லுப்புச் சுண்ணமாறு
கடினமாம் துரிசினுட சுண்ணம்நாலே. (452)

நாலாக நிறுத்துமே கல்வத்திலிட்டு
நமனாகும் திராவகத்தா லரைத்துமையே
பாலாக பரும்பீங்கான் தன்னிலிட்டுப்
பக்குவமாந் தணல்மேலே வறுத்துப்போடு
காலான காசியென்ற மேருக்கேற்றி
கனமான வாலுகையில் பதித்துவைத்து
யேலாக யெட்டுனாள் தீயைப்போடு
யிதமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரே. (453)

எடுத்துடனே சிவந்தனிற மாகத்தானும்
யிருந்திடுமே அடிதனிலே பருதிப்போல
கடுத்துடனே நவலோகம் னூற்றிலீய
கண்டிடவே நிறைமாத்து கருதிப்பாரு
அடுத்துடனே யிவ்வீரம் சுண்ணத்துக்கெல்லாம்
அணுகாட்டால் யேமசித்தி காயசித்தியில்லை
தொடுத்துடனே சித்தரெல்லாம் சொன்னாரில்லை
சூட்சாதி சூட்சமெல்லாம் நிகண்டிலாச்சே. (454)

நிகண்டோடு சாத்திரமும் சூஸ்திரமும்பாரு
நேர்ப்பெல்லாம் வெட்டவெளி யாகச்சொன்னேன்
பகண்டான சோரமென்ற வீரத்துக்கு
பரிட்சையது பண்பாகச் சொல்லக்கேளு
கண்டான கறுத்தமயிர் மேலேபூசி
காஞ்சவுடன் வெளுத்தமயி ராகும்பாரு
திகண்டான சிவந்தத்தின் மேலேபூசினுக்கால்
ஷணத்திலே வெளுப்பாகும் ரோமந்தானே. (455)

சோரமென்ற வீரத்தில் சித்தரெல்லாம்
திருட்டுவித்தை திலகவித்தை பண்ணினார்கள்
காரமென்றால் யிதுமேலே காரமில்லை
கடிதான சத்தெல்லாம் மதுசத்தாகும்
தூரமென்ற சுன்னத்துக் கிதைவிட்டாலில்லை
சூட்சமா யாடுகிற துரைதான்தானும்
பாரமென்ற துரிசியின்மே லிந்தவீரம்
பட்டாக்கால் செப்புசெத்து பரிசமாமே. (456)

பரிசமாம் பேதிக்கு யிதுதான்வேண்டும்
பாங்கான செந்தூரத் திதுவேயாகும்
சரிசமாந் தயிலத்துக் கிதுவேயாதி
சாற்றுகிறேன் மாணுக்கள் கோடிகோடி
கரிசமாஞ் சத்துக்கு யிதுவேயாதி
கனமான செயநீருக் கிதுவேயாதி
புரிசமாம் மெழுகுக்கு களங்கேயாதி
பொன்னான நீரெல்லாம் வீரத்தாட்டே. (457)

வீரமென்றால் வெகுவீரன் சுத்தவீரன்
வேதைக்கோ ரணவீரன் மகத்தாம்வீரன்
பாரமென்றால் செயவீரன் விற்பன்னவீரன்
பாதைக்கோ பலவீரன் பாரவீரன்

தூரமென்றே யெட்டுகிற சுயம்பாம்வீரன்
சுயவீரன் சுருக்கான காரவீரன்
கோரமண்டோ கொடுங்கோபன் குரூரவீரன்
கூர்மையாம் வீரனுட கூத்துத்தானே. (458)

கூத்தான வீரத்தை சித்தரெல்லாம்
கூறினு ரில்லையென்று கோபத்தோடே
வித்தான வீரத்தை வெளியிர்ப்போட்டேன்
வெளியாச்சு உலகமெல்லாம் பொன்மயமாய்ப்போச்சு
நித்தான நிகண்டுதனை மறைத்துவைத்து
நேர்ந்தபச்சை வீரத்தை நீட்டுநீட்டு
மாத்தான்போல் செயவீரம் சரக்கில்பட்டால்
வாதமெல்லாம் வெளியாகும் மசகமாமே. (459)

மசகமென்று யென்னுதே செயவீரத்தை
மாட்டிடவே நாகமது கட்டிப்போகும்
விசகமென்ற தங்கமது நீருமாகும்
வீரசா ரங்களெல்லாம் படுமுன்கட்டும்
உசகமென்ற உபரசங்கள் சத்துமாகும்
ஊட்டினுல் சாரணைதான் வெகுதூரமோடும்
பசகமென்ற நாகத்தின் செயனீர்க்கெல்லாம்
பாங்கான செயவீரம் போட்டிடாயே. (460)

போட்டிந்த வீரத்தை செயநீர்பண்ணி
பொன்ரேக்கு யெறிபதத்தில் வாட்டுவாட்டில்
நீட்டிந்த ரேக்குதனை சுழித்திவாங்கி
நிமிஷத்தில் பூரம்போல் செந்தூரமாகும்
நாட்டிந்த நாகத்தின் சௌநீருக்கு
நலத்தபச்சை சவ்வீரம் விட்டாயானுல்
சேட்டிக்கு சேருபோல் குழம்பாய்நிற்கும்
தீபத்தில் செந்தூர மாகாதென்னே. (461)

ஆகாது செயவீர மிட்டாயானுல்
ஆருபோல் செயனீராம் செந்துரமாகும்
தாகாது உலகத்தோர் சரக்கைக்கட்டி
தங்கத்தின் ரேக்கதனைக் கவசமூடி
நாகாது வீரத்தின் செயனீர்போய்ச்சு
நலமாக வாட்டினுல் செந்தூரமாகா
சாகாது சாஸ்திரங்கள் பொய்யே யென்பார்
சாதகமாய்ச் சொல்லிவிட்டார் சித்தர்தானே. (462)

சித்தர்தான் சாஸ்திரத்தை சொல்லாவிட்டால்
செகமெல்லாஞ் சாஸ்திரத்தை நம்பாரென்று
நத்தான ரிஷிசித்தர் நாமம் போகும்
நம்முடைய மரபுக்குக் கீர்த்தியில்லை
வித்தான குளிகையில்லை காயசித்தியில்லை
மேன்மையாய் வாதமொடு ஞானமில்லை
நித்தான யோகசித்தி யில்லையென்று
நிகண்டுக்குள் னிசமெல்லாஞ் சொன்னேன்காணே. (463)

நிசஞ்சொன்னேன் காலாங்கி அய்யர்சொல்ல
நேர்மையாய் ஆயிசொல்ல சிவன்தான்சொல்ல
நுசஞ்சொன்னேன் சித்தருக்குள் கீர்த்தியாக
நெடிதான சவுக்காரம் வர்மம்சொன்னேன்
திகஞ்சொன்னேன் செயவீரம் பூட்டைச்சொன்னேன்
சொல்லாத உள்க்கருவு பிரக்கருவுஞ்சொன்னேன்
பசஞ்சொன்னேன் பாடியதில் ஒன்றும்பொய்யா
பராபரத்தாய் சொன்னபடி பகர்ந்திட்டேனே. (464)

பகர்ந்திட்டேன் சாஸ்த்திரமும் சூஸ்த்திரமும்பாரு
பரிட்சையாம் நிகண்டுக்குள் கருவைப்பாரு
தகர்ந்திட்ட சாஸ்திரமும் யேழாயிரத்தில்
சவுக்கார வித்தைசொன்னேன் செயவீரஞ்சொன்னேன்
நிகர்ந்திட்ட நிகண்டுக்குள் சொல்லிப்போட்டேன்
நேரப்பா நினவாக நீதான்செய்வாய்
வகிர்ந்திட்ட வாதமது கைக்குள்ளாகும்
வரிசையாஞ் சாரத்தின் வைப்புக்கேளே. (465)

வரிசையாஞ் சிகப்பான சாரந்தன்னை
வைக்கிறதோர் முறைகேளும் மாணுக்காளே
தரிசையாஞ் சாரமது பலந்தான்பத்து
தங்கம்ரெண்டு சூதமஞ்சு சரியாய்க்கூட்டி
கரிசையாங் கலவத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
காரியமாம் வெடியுப்புச் செயநீராலாட்டி
நரிசையாம் பாலிலிட்டு ஆட்டிப்பார்த்து
நாள்சென்று ரவியிலிட்டுக் காயப்போடே. (466)

ரவியிலிட்டுக் காய்ந்துமே பொடியாய்ப்பண்ணி
நலமான வெடியுப்பு பலம்நாலஞ்சு
சிவியிலிட்ட சீனமும் யிருவத்தஞ்சு
சிறப்பாக பொடிபண்ணி கலவத்திட்டு

பனியிலிட்டு பாலையாஞ் சட்டிமூடி
பண்பாக உருந்தாலே சீலைசெய்து
அனியிலிட்டு அடுப்பேற்றிப் பீங்கான்வைத்து
ஆண்மையாந் தீனீரைவாங்கிடாயே. (467)

தீநீரை முன்தள்ளி பின்னீர்வாங்கி
சிறப்பாக முளகாஞ்ச மருந்தில்விட்டு
பாய்நீரி லரைத்திடுவாய் பத்துநாள்தான்
பருப்பீங்கான் தன்னிலிட்டு வறுத்துப்போடு
காய்நீரில் காசியென்ற மேருக்கேற்றி
கனமான வாலுகையில் பதித்துவைத்து
எய்நீரில் யெட்டுனாள் தீயை மூட்டி
யெடுத்துப்பார் அருணனிறத் தேத்தமாமே. (468)

எத்தமாஞ்சி சிகப்பான சாரச்சேதி
யியம்பிடவே யென்னாலு முடியாதப்பா
மாத்தமா மிதுக்கொப்பு ஒண்ணுங்காணேன்
ஆயியுட வடிவுக்கு அதிகமாகும்
காத்தமாம் வேதையில் கணக்குச்சொன்னால்
கடலுப்புனுகோ வென்பார்கள் கரையோயில்லை
ஆத்தாகு நவலோகம் ஆயிரத்துக்கொன்று
அணுகினால் நவலோகம் ஏமமாமே. (469)

ஏமமோ ஒன்றாகும் காயசித்தியாகும்
யிழுந்துஒரு பொட்டிட்டால் சரக்குங்கட்டும்
தூமமாஞ் சூதத்தை அரத்திக்கொல்லும்
சூதமென்ற ஆட்டுக்கு வேங்கையாகும்
மாமமாம் பணபேதி பரிசபேதி
பாங்கான கூதணபேதி யேமபேதி
நாமமாம் நாதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர்
நாதாந்த சாரத்தைக் கரைகாணரே. (470)

காணாதே சாரத்தின் ஆட்டைத்தானும்
கரையற்ற சித்தான ரும்தேவர்
காணாதே நாலுயுகம் பார்த்துதந்தார்
கர்ச்சிவப்பாம் சாரத்தின் ஆட்டைத்தானும்
ஊணாதே சித்தரெல்லாம் ஒளிந்துவிட்டார்
உரைக்கரிது யென்றுசொல்லி உலகத்தோர்க்கு
பூணாதே ஒருவருடன் புகண்டிடாதே
பொர்ப்பெண்ணை தொடாதே கர்ப்பமுண்ணே. (471)

கர்ப்பமுண்ணா சொன்னதுதான் பெதிறலென்றால்
கசடான ஆறுதலம் வெளியாய்க்காணா
பர்ப்பமுண்ணா நரைதிரைக ளெல்லாம்போச்சு
பாழான சடம்தானும் உந்தியாக
உர்ப்பமுண்ணா யோகத்தில் நிலமையாக
உலகமெல்லாஞ் சாத்திரத்தை யுகந்துபார்க்க
சிர்ப்பமென்ன சிகசான கூத்துபார்த்து
செகமெல்லாம் வித்தையென்று ஒழித்துப்போடே. (472)

ஒழித்திட்டு மனதுதன்னை யுறுதியாக்கி
யுகப்பா தீனியின்மே லாசைநீக்கி
அழித்திட்டு பெண்மொன்ற ஆசைநீக்கி
ஆணுவத்தை அம்புலனை அறிவால்கட்டி
சழித்திட்டு சவகர்ப்பம் விகர்ப்பம்நீக்கி
கசத்திரத்தில் கருவெல்லாம் தரிக்கப்பண்ணி
விழித்திட்டு சைதன்னிய வீட்டுக்குள்ளே
மேன்மையா மவுனத்தின் விரலில்கூட்டே. (473)

கூட்டுவது யெக்காலம் யெப்போவென்று
கூறிநின்று யலையாதே குறியில்கூடு
நாடுவது குருபதத்தை மனசொன்றிநாடு
நாதாந்த பெருவெளியில் நாட்டம்பாரு
ஊடுவது மூலத்தில் அங்கென்னுனு
உத்தமிதாய் பதம்தன்னில் மனகைசவுன்னு
தேடுவது சித்தருக்குள் கீர்த்திதேடு
சிலம்பொலியின் ஞுதத்தைத் திறமாய்க்கேளே. (474)

திரமான துரிசினுட குருதானென்று
செப்புகிறேன் அண்டரண்டம் துளைந்துஆடி
அரமான வெடியுப்பு செயனீரோடே
ஆண்மையாம் சவுக்கார செயனீர்பாதி
முரமான ரெண்டுமூன்றாய்க் கலக்கினைக்கால்
முறைமையாம் தாராபோல் வெருப்புமாகும்
விரமான யின்னீரில் வீரம்பூரம்
மேதித்து ஒன்றாகக் கலக்கிக்கொள்ளே. (475)

கலக்கியே துரிசியின்மேல் பூசிப்பூசி
கனமான ரவியிலிடு தினந்தான்பத்து
துலக்கியே சுக்கான்போல் கட்டிபோகும்
சுயம்பான வெள்ளீயம் பலந்தானென்று

உலக்கியே ஓட்டிவிடு உருகும்போது
ஒருபலந்தான் வெடியுப்புச் சுன்னம்போடு
திலக்கியே கரண்டியினால் தேய்க்கதேய்க்கச்
சிறப்பான வங்கமெல்லாம் சுண்ணும்பாமே. (476)

வங்கமாம் சுண்ணும்பில் வீரம்போட்டு
மாளமட்டும் மறைத்துமே வில்லைபண்ணி
அங்கமாம் அகலிலிட்டு புடத்தைப்போடு
ஆகாகா கடுஞ்சுருக்கு சுண்ணமாகும்
துங்கமாம் துரிசிக்கு உள்கருதான் பூசி
சுருக்கான வங்கத்தைக் கவசங்கட்டி
கங்கமாம் கவுதாரி புடத்தைப்போடு
கடுஞ்சுருக்காய் துரிசியது குருவுமாமே. (477)

துரிசியது செயகுருவே ஆச்சுதென்றால்
சூதத்தை கால்வாரி அடிக்கும்பாரு
வரிசையாம் விராலிக்குயிக் குருவையிட்டு
வாகாகா யிடித்துமே பிசைந்து அமுத்திவைத்து
பிரிசையாம் பிழிந்திட்டு அயக்கரண்டி ஊத்தி
புண்ணியமாம் சூதத்தை விட்டுக்காய்ச்ச
கரிசையாம் யிட்டெலிபோல் வெண்ணையாகி
கன்விட்டு உருகுமே சூதந்தானே. (478)

உருகின்ற சூதத்தில் முன்னுகத்தை
ஒக்கவே நீட்டிடுவாய் சமனுகத்தான்
அருகின்ற சூதத்துக் கரைவாசிதங்கம்
அந்திடைக்கு தாளகமும் கேந்திகூட்டு
கருகின்ற களங்காகும் நூத்துக்கொண்ணு
காட்டிடவே திசைமாத்தரம் கருதிப்பாரு
வருகின்ற களங்கத்தை மண்டலந்தானுண்ணு
வாலையாம் மன்மதன்போ லாவாய்காணே. (479)

காணவே துரிசியைனீ கருதக்கேளு
கைகண்ட தொழிலிதுதான் கருவாய்ப்பாரு
ஊணவே திராவகத்தால் சவுக்காரசுண்ணம்
உத்தமமா வங்கமென்ன சுன்னந்தானும்
பூணவே பொற்றலையின் சுண்ணம்வீரம்
பூரமொடு வகைக்குரெண்று விருகன்றாக்கி
தோணவே தீனீரில் கலக்கிக்கொண்டு
துரிசியொரு பலந்தனிலே தோச்சுப்போடே. (480)

தோச்சுமே தினம்பத்து காய்ந்தபின்பு
சுயம்பான வங்கமென்ற சுன்னந்தன்னை
காச்சுமே திராவகத்தால் கவசங்கட்டி
கவுதாரி புடம்போட கண்டநீராம்
பாச்சுமே பாட்டரென்ற மூலர்தாமும்
பரிவாக பதினாறு முலகுமெச்ச
ஆச்சுமே குளிகைகட்டி அண்டமெல்லாம்
அடுக்கலாஞ் சோதித்து ஆடினாரே. (481)

ஆடியே அண்டாண்டம் பதங்களெல்லாம்
அடுக்கலாஞ் சோதித்து ஆண்மையாக
ஓடியே திருவனுக்கு அப்பால்சென்றால்
உத்தமமாங் காலாங்கி உபதேசித்தார்
தேடியே காலாங்கி யையனாரும்
செப்பமாய் சொல்லிடவே சிரசில்வைத்து
நீடியே நிகண்டுக்குள் நேர்மையாக
நிசமாகச் சொல்லிவிட்டேன் துரிசினீரே. (482)

துரிசியுட நீராலே சித்தரெல்லாம்
சுரூபமணி பண்ணியே வாயில்வைத்து
கெரிசையாம் கேசரத்தி லாடினார்கள்
கெடியான ஆட்டெல்லாம் துரிசியாட்டு
வரிசையா மத்தென்றால் சூதஞ்சாகா
வைப்பான வாதமெல்லாம் துரிசியாச்சு
பிரிசையாம் பின்னொன்றே பார்க்கவேண்டாம்
பிண்டுவென துரிசியைநீ பேணிப்பாரே. (483)

துரிசிவீட்டால் சூதமொன்றுங் கட்டாதப்பா
சுக்கிலந்தான் காணியினால் பிள்ளையாகும்
கரிசிவிட்டால் கடுமூன்று தூரமோடா
கலக்கமது துரிசினால் யெட்டியோடும்
தரிசிவிட்ட தங்கத்தால் பாபமெல்லாம்
சங்கூலப்ப லவணத்தால் தரிக்கும்தூமம்
பரிசிவிட்ட சவுக்காரம் பதையாமல்
கொல்லும்பணபேதி சிணபேதி துரிசிதானே. (484)

தானென்ற துரிசிகுரு ஒன்றுகேளு
தாண்டுகின்ற யிந்துப்பு பலமுமொன்று
வேனென்ற வெடியுப்பு நீராலாட்டி
மீராமல் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு

பானென்ற பனியில்வைக்க செயனீராகும்
பச்சையாம் கற்பூரம் பலந்தானென்று
தேனென்ற பீங்கானில் நிருத்துப்போட்டு
செயனீர்தான் பலமொன்று அதுக்குள்வாரே. (485)

வாரப்பா வெடியுப்பு நீரோடொக்க
வளமான சாரனீர் கலந்துக்கூட்டில்
தாரப்பா தயிர்போல ஆகும்பாரு
தனித்தபச்சை பூரத்தில் தளரவாரு
போரப்பா ரவியில்வைக்க புரண்டுஉப்பாம்
புகழான பட்சந்தான் ரவியில்போடு
காரப்பா காஞ்சபின்பு கிளிஞ்சியிலேவைத்து
கசகாமல் மேல்மூடி சீலைசெய்யே. (486)

சீலைசெய்து மணல்மரவில் புடத்தைப்போடு
திலமையாம் பூரமது சுண்ணமாகும்
பாலைசெய்து பீங்கானில் பனியில்வைக்க
பலபனைச் செயனீராம் பண்புகேளு
காலைசெய்த கண்டருக்கு தோச்சுதோச்சு
கடுாவியில் போட்டிடவும் கட்டிப்போகும்
வாலைசெய்து பத்துநா ளானபின்பு
வங்கமென்ற சுண்ணந்தான் கவசம்போடே. (487)

கவசமிட்ட கவுதாரி புடத்தைப்போட
கடுஞ்சுருக்கு யித்துரிசி காலனுக்கு
பவசமிட்ட பதஞ்சலியா ஆடும்வித்தை
பண்புள்ளா ரென்றுசொல்லி அடியேனுக்கு
புவசமிட்ட போதித்தார் புத்திசொன்னார்
போதலால் பார்த்தபடி நிகண்டிற்சொன்னேன்
துவசமிட்ட யிக்குருவால் சூதங்கட்ட
சுருக்கிலே கெவுனவழி ஓடுந்தானே. (488)

ஓடவே யிக்குருவிக் கிடைந்தான்சாரம்
ஒக்கயிட்டு அரைத்துமே செயனீர்வாங்கி
கூடவே சூதத்தை சுத்தித்துக்கொண்டு
சூட்சமாய் அயக்கரண்டிக் குள்ளேவார்த்து
கர்டவே சுருக்கிட்டால் செயனீராலே
கட்டியே சூதமது வெண்ணையாகும்
தேடவே கூடனுட தீயில்வாட்டி
சிதராமல் உருக்கிடவே மணியுமாமே (489)

மணியான சூதத்தில் சாரணையேரு
 மகத்தான கெவுனவழி சுருக்காயோடும்
பிணியான தொன்றுமிலே காயசித்தியாகும்
 பேரானலோகத்தில் பரிச்சிக்கச் சொர்ன்னம்
விளியான குளிகைக்கு வெட்டுமய்யா
 மேல்கடலும் கீழ்கடலும் நிமைமுன் தாண்டும்
தனியானதாயோடு சதாசிவனும் காண்பாய்
 சதானித்தம் பூரணத்தில் தாக்கியாடே. (490)

ஆடவே துரிசியொன்று சொல்லக்கேளு
 அம்பலத்தில் வியாக்கிரமர் அருளிச்செய்தார்
வீடவே சுருக்கான தீய்நீருக்குள்
 வெடியுப்பு சுன்னமொடு பூனீருபோட்டு
மூடவே மொளுபோலெனக் கரைத்துபின்பு
 மூர்க்கமாம் தீய்னீரில் துரிசிசேர்த்து
பாடவே பத்துனாள் ரவியில்போடு
 பாங்காக காய்ந்தபின்பு பருவங்கேளே. (491)

பருவமாம் வெங்காரம் சீனகாரம்
 பாங்கான தீனீரி லரைத்தரைத்து
தருவமாம் துரிசான ரவியில்போடு
 சுபதினந்தான் பத்துனா ளானபின்பு
அருவமாம் முன்காஞ்ச துரிசிமேலே
 அப்பியே கவுதாரி பிடமாய்போடு
சுருவமாம் துரிசியது சிவந்தகுருவாகும்
 செகச்சால மாட்டிவித்த திரோதகைதானே. (492)

திரோதையாம் தில்லைப்பாவ் படிதானென்று
 சியமானதுருசிகுரு வராகனிடை யொன்று
பரோதையாம் பால்தனிலே போட்டுவைக்க
 பால்முரிந்து சலம்போல வாகும்பாரு
அரோதையாம் அயச்சட்டிக் குள்ளேவார்த்து
 அரன்பீசம் சுத்தித்து சேரவிட்டு
கரோதையாம் அயத்துடுப்பால் கிண்டுகிண்ட
 கண்விட்டு ஆடுமே சூதந்தானே. (493)

ஆடுகின்ற சூதந்தான் காயசித்தியாகும்
 அன்னூத்து லோகத்துக் கொன்றேயோடும்
தேடுகின்ற சூதத்தை செந்தூரம்பண்ணு
 சியமான குருபண்ணு களங்குபண்ணு

வாடுகின்ற வாதமொடு வசியமாகும்
மகத்தான கெவுனவழி ஓடலாகும்
நாடுகின்ற பெண்ணுசை தன்னைவிட்டு
நலமான சிலம்பொலியின் நாட்டங்காணே. (494)

நாட்டமாந் துரிசியொன்று சொல்லக்கேளு
ஞதாந்த கனமது பலந்தான்பத்து
தாட்டமாந் தங்கத்தின் ரேக்குதானும்
தளராதே ரெண்டரையே பலமுமாகும்
தூட்டமாஞ் சூதமது பலந்தான் பத்து
சுத்தித்து கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
வேட்டமாம் வெடியுப்பு னீரினாலே
மீளாதே மூன்றையுந்தா னரைத்திடாயே. (495)

அரைத்திட்டு அஞ்சுநா ளானபின்பு
ஆர்க்கமாய் ரவிதனிலே காயப்போட்டு
கரைத்திட்ட தினீரில்கேந்தி யோடுலிங்கம்
கனமான தாளகமும் சவுக்காரச்சுண்ணம்
மரைத்திட்ட மனோசிலையும் காரீயச்சுண்ணம்
வகைவகைக்கு அரைப்பலந்தான் தீனீலரைத்து
யரைத்துஒரு சேரைதான் தீனீரில்போட்டு
பாங்காக தெளிவிருத்து பதனம்பண்ணே. (496)

பண்ணியே முன்காந்த துரிசிக்கிவிட்டு
பக்குவமா யரைத்திட்டு அஞ்சுனாள்தான்
கண்ணியே காயவைத்து பொடியாய்ப்பண்ணி
கனமான மேருக்கே பதித்துவைத்து
வண்ணியே வாலுகையில் யேத்தினீயும்
மரவாமல் திமூட்டு யெட்டுநாள்தான்
புண்ணியமே செய்தவர்க்கு செந்தூரமாகும்
பொர்ச்சிமிழின் லடைத்துவைத்து புகலக்கேளே. (497)

கேளப்பா நவலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்
கெடியான மாத்தென்ன பணிரெண்டப்பா
நாளப்பா போகாமல் பணிவிடைதான் உண்ணு
நமனுடகா பராமிது னுறுமுண்டேன்
தேளப்பா கொட்டியதோர் வேகம்போலே
சணத்திலே சட்டைக்கு பாலையாகும்
மாளப்பா யெரித்தசிவன் தேவிக்கிசொன்னர்
மகத்தான போகருக்கு விளம்பினாளே. (498)

விளம்பினு ராயுறு வேதந்தானும்
வேணமட்டும் சரக்குப்பேர் தொகுத்துச்சொன்னார்
நளம்பெறவே வுபரசங்கள் கற்கம்யாவும்
நாட்டினார் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று
தளம்பெறவே பெருநூலுஞ் சுருக்கஞ்சொன்னார்
சாற்றினார் மலைக்கருக்கள் சித்தற்காக
களம்பெறவே பரிபாஷை யாவுஞ்சொன்னார்
கழறினார் போகருட மார்க்கந்தானே. (499)

மார்க்கமா மிந்தநூலு மதிப்புடன் வாராய்ந்தேதான்
தீர்க்கமா மாயிரத்து யெழுநூறு பாடலாக
ஆர்க்கமா முனிவர்போக ரறைந்திட்டார் மாந்தருக்கு
ஏர்க்கமாங் குருநூலாகு மெழில்வேத முற்றதாமே. (500)

போகமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கருக்கடை நிகண்டு-நூா

முற்றிற்று.

